

Udskriftsdato: fredag den 12. juni 2026

2025/1 LSF 120 (Gældende)

Forslag til Lov om id-kort på byggepladser

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Arbejdstilsynet, j.nr. 2024-83130

Forslag

til

Lov om id-kort på byggepladser

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Loven finder anvendelse på alle bygge- og anlægsprojekter med en anlægssum på over 100 mio. kr. Den samlede anlægssum omfatter den samlede pris for bygge- og anlægsprojektet inklusive projektering, rådgivning, finansiering i bygge- og anlægsfasen samt øvrige omkostninger i tilknytning til etablering af bygge- og anlægsprojektet, ekskl. moms.

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Arbejdsgiver: Den fysiske eller juridiske person, der lader arbejde udføre i et tjenesteforhold.
- 2) Bygge- og anlægsprojekter: Opførelse og ændring af bygninger og konstruktioner, herunder montagearbejder. Det omfatter også opførelse og ændring af veje, tunneler, broer, havne og lignende anlæg, samt grave- og jordarbejde, rør- og kabellægning, reparations- og vedligeholdelsesarbejder, og nedbrydning og demontering af de nævnte anlæg eller dele heraf.
- 3) Byggepladsen: Det område, hvor der udføres bygge- eller anlægsarbejde, herunder opførelse eller ændring af bygninger og konstruktioner, vedligeholdelse af broer samt nedgravning af rør på offentlig vej. Byggepladsen omfatter herudover det område, der ved indhegning, skiltning eller lignende er udlagt som byggepladsen med tilhørende oplagspladser, skur- og containerområder, adgangs- og transportveje m.v.
- 4) Bygherre: Den fysiske eller juridiske person, der betaler for, at et bygge- og anlægsarbejde projekteres og udføres.
- 5) Hvervgiver: Den fysiske eller juridiske person, som en selvstændig erhvervsdrivende eller en arbejdsgiver har indgået kontrakt med om at levere en tjenesteydelse.
- 6) RUT-nummer: Det entydige identifikationsnummer, som en udenlandsk virksomhed tildeles af Erhvervsstyrelsen i forbindelse med registrering i Register for Udenlandske Tjenesteydere (RUT) i medfør af lov om udstationering af lønmodtagere m.v.

Kapitel 2

Id-kort på byggepladser og registrering af opholdstider

§ 3. Alle personer skal bære id-kort, når de befinder sig på byggepladser omfattet af loven, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Kravet om id-kort omfatter ikke personer, der ikke udfører arbejde på byggepladsen, eller som kun kortvarigt opholder sig på byggepladsen, herunder i forbindelse med post- og pakkelevering. Disse personer skal i stedet bære gæstekort og være registreret i en gæstebog. Myndighedspersoner, der udfører kontrol på byggepladsen, er undtaget fra krav om id-kort og gæstekort.

Stk. 3. Personer der befinder sig på byggepladsen, skal fremvise deres id-kort eller gæstekort efter anmodning fra Arbejdstilsynet til brug for Arbejdstilsynets tilsyn med overholdelse af regler og vilkår på arbejdsmarkedet.

Stk. 4. Bygherre skal sikre, at alle, der befinder sig på byggepladsen, bærer id-kort eller gæstekort, jf. stk. 1 og 2, og fremviser dette efter anmodning fra Arbejdstilsynet, jf. stk. 3.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvem der kan undtages fra kravet om at bære id-kort efter stk. 2.

§ 4. Bygherre skal sikre, at personer, der er omfattet af pligten til at bære id-kort efter § 3, får udstedt et id-kort, jf. § 5, jf. dog stk. 2. Bygherre skal herudover sikre, at oplysningerne i id-kortet efter § 5 opdateres ved ændringer.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang stk. 1 kan fraviges ved helt kortvarige eller ekstraordinære nedbrud i it-systemer eller fejl i data, hvor midlertidige løsninger ikke kan afhjælpe problemet.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om udstedelse og drift af id-kort, herunder om id-kortet skal udstedes af Arbejdstilsynet eller af private. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om pligt til at benytte Arbejdstilsynets id-kortløsning og om gebyrer til dækning af Arbejdstilsynets omkostninger forbundet med udstedelse og administration af id-kort.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om formkrav til id-kortet.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om krav om indberetning af oplysninger i id-kortet til Arbejdstilsynet, herunder om anvendelse af bestemte systemer og andre tekniske krav til indberetning af kortoplysninger. Beskæftigelsesministeren kan tillige fastsætte regler om frister for indberetning, og hvor ofte der skal ske indberetninger.

§ 5. Id-kortet er personligt og skal som minimum indeholde følgende oplysninger om kortindehaveren:

- 1) Navn.
- 2) Foto.
- 3) Nationalitet.
- 4) Personnummer eller tilsvarende entydig identifikation, hvis kortindehaveren ikke har et personnummer.
- 5) Opholdsadresse, når arbejdsgiver stiller bolig til rådighed omfattet af lov om indkvartering af ansatte.
- 6) Arbejdsfunktion.
- 7) Lovpligtige uddannelser efter arbejdsmiljølovgivningen eller tilsvarende kvalifikationer anerkendt af Arbejdstilsynet.
- 8) Arbejdsgiver, herunder navn, CVR-nummer og eventuel RUT-nummer. Er kortindehaver selvstændig erhvervsdrivende, skal kortet indeholde oplysninger om vedkommendes virksomhedsnavn, CVR-nummer og eventuelt RUT-nummer.
- 9) Ved udleje, oplysning om den virksomhed, der har indlejet kortindehaveren.
- 10) Kortudstedelsesdato.

Stk. 2. Id-kortet udformes, så der kan angives oplysning om arbejdsgivers hvervgiver. Er kortindehaver selvstændig erhvervsdrivende, skal der kunne angives oplysning om dennes hvervgiver.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvad der kan udgøre tilsvarende entydig identifikation efter stk. 1, nr. 4, og om supplerende oplysninger til brug for personidentifikation og identifikation af det enkelte id-kort til brug for validering af oplysningerne i id-kortet.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om hvilke oplysninger, som skal fremgå synligt på id-kortet, og hvordan de øvrige oplysninger i givet fald skal fremgå for myndighederne.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at id-kortet skal indeholde oplysninger om arbejdsgivers og selvstændige erhvervsdrivendes hvervgiver efter stk. 2.

§ 6. Alle personer, der befinder sig på byggepladsen, og som er omfattet af pligten til at bære id-kort efter § 3, skal registrere deres opholdstid på byggepladsen.

Stk. 2. Bygherre skal sikre, at alle registrerer deres opholdstid på byggepladsen, jf. stk. 1. Bygherre skal tillige sikre, at disse registreringer indberettes til Arbejdstilsynet.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvordan opholdstid registreres med henblik på indberetning af disse data til Arbejdstilsynet. Beskæftigelsesministeren kan herudover fastsætte regler om, at registreringer af opholdstid skal indeholde oplysninger til brug for personidentifikation, herunder til brug for kobling til udstedt id-kort og til validering af oplysningerne om opholdstid. Beskæftigelsesministeren kan tillige fastsætte regler om indberetning af oplysninger efter stk. 1-2, herunder om frister om indberetning, hvor ofte der skal ske indberetning, om tekniske krav til indberetningen samt om ophør af opgaver på byggepladsen.

§ 7. Bygherre skal sikre, at de data, som bygherre indhenter og opsamler efter §§ 4-6 og regler fastsat i medfør heraf, opbevares og behandles på en sikker og forsvarlig måde.

Stk. 2. Data omfattet af stk. 1 skal opbevares i 5 år efter kortindehaverens ophør af ophold på byggepladsen.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om opbevaring af data efter stk. 1 og 2, herunder om hvordan data behandles på en sikker og forsvarlig måde.

Kapitel 3

Adgang til indberettede oplysninger

§ 8. Oplysninger, der er indberettet efter §§ 4 og 6 og regler fastsat i medfør heraf, kan anvendes til myndighedernes kontrol af, om virksomheder overholder regler og vilkår på arbejdsmarkedet og til analyse, forebyggelse og statistik m.v. herom.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration har terminaladgang til oplysninger efter stk. 1 hos Arbejdstilsynet til brug for disse myndigheders tilsyn og kontrol.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om terminaladgang til oplysninger efter stk. 1 til andre offentlige myndigheder end nævnt i stk. 2, når adgangen er sagligt begrundet i hensynet til overholdelsen af regler og vilkår på arbejdsmarkedet.

§ 9. Den person, som de indberettede oplysninger vedrører, har adgang til oplysninger, der er indberettet vedrørende den pågældende.

Stk. 2. Bygherre har adgang til de oplysninger, som bygherren selv har indberettet efter §§ 4 og 6 og regler fastsat i medfør heraf. Det samme gælder for den person, der er bemyndiget af bygherren til at foretage indberetningen.

Kapitel 4

Administration og tilsyn

§ 10. Arbejdstilsynet fører tilsyn med overholdelsen af denne lov og regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Arbejdstilsynets administration af denne lov for så vidt angår:

- 1) § 72 om Arbejdstilsynets opgaver og indsamling, behandling, samkøring og videregivelse af oplysninger.
- 2) § 79 om myndigheders og personers tavshedspligt, herunder Arbejdstilsynets særlige tavshedspligt ved modtagelse af klager.
- 3) § 80 om fastsættelse af regler om Arbejdstilsynets samarbejde med andre offentlige myndigheder.
- 4) § 81 c om digital kommunikation.

Stk. 3. Arbejdstilsynet kan, i det omfang det er nødvendigt til identitetssikring og verificering af en person, samt til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn, indsamle og samkøre oplysninger fra CPR-registeret.

§ 11. Enhver, der er pålagt pligter efter loven, skal efter anmodning give Arbejdstilsynet alle oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsynets virksomhed.

Stk. 2. Arbejdstilsynets medarbejdere har uden retskendelse mod behørig legitimation til enhver tid adgang til offentlige og private arbejdssteder i det omfang, det er påkrævet, for at de kan varetage deres hverv. I det omfang materiale er registreret elektronisk, omfatter Arbejdstilsynets adgang også en elektronisk adgang hertil. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Nærmere regler om bistanden kan fastsættes af beskæftigelsesministeren efter forhandling med justitsministeren.

Stk. 3. Arbejdstilsynets medarbejdere kan som led i tilsynets udøvelse uden retskendelse kræve tilgængelig dokumentation udleveret, herunder foretage fotografiske optagelser og lignende. Arbejdstilsynet har herunder adgang til at optage kopi af relevante oplysninger, som har betydning for sagens videre forløb, herunder oplysninger efter denne lovs §§ 3-6 og regler fastsat i medfør heraf. Arbejdstilsynet skal oplyse bygherre om, hvilken dokumentation Arbejdstilsynet har indsamlet.

Stk. 4. Er der konkret mistanke om, at en juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, gælder pligten for fysiske personer med tilknytning til den juridiske person til at meddele oplysninger efter stk. 1-3, i det omfang oplysningerne søges tilvejebragt til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf, jf. § 10, stk. 2, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

§ 12. Arbejdstilsynet kan træffe afgørelse over for bygherre om forhold, der strider mod loven eller mod regler eller afgørelser i medfør af loven, og kan herunder påbyde, at forholdene bringes i orden straks eller inden en fastsat frist.

§ 13. Bygherre skal give Arbejdstilsynet skriftlig meddelelse om, hvorledes påbud efter § 12 er efterkommet, når Arbejdstilsynet anmoder om det. Arbejdstilsynet fastsætter en rimelig frist for bygherrens meddelelse.

Stk. 2. Ved meddelelse efter stk. 1 skal bygherre sikre, at arbejdsgivere, som har aktiviteter på byggepladsen, er blevet gjort bekendt med indholdet af meddelelsen.

Kapitel 5

Klageadgang

§ 14. Klage over en afgørelse truffet af Arbejdstilsynet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan indbringes for Arbejds miljøklagenævnet inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. Klagen sendes til Arbejdstilsynet. Hvis Arbejdstilsynet fastholder afgørelsen, videresendes klagen til behandling i Arbejds miljøklagenævnet.

Stk. 3. Rettidig klage har opsættende virkning, indtil Arbejds miljøklagenævnets afgørelse foreligger, eller nævnet bestemmer andet. Klager over afgørelser om forhold efter § 12, som skal bringes i orden straks, har ikke opsættende virkning. Afgørelser begrundet i overskridelse af en frist, fastsat i medfør af regler udstedt i medfør af § 4, stk. 5 eller § 6, stk. 3, har ligeledes ikke opsættende virkning.

Stk. 4. Når særlige grunde taler herfor, kan Arbejds miljøklagenævnet behandle en klage og tillægge denne opsættende virkning, selv om klagen ikke er fremkommet rettidigt.

Stk. 5. Afgørelser truffet af Arbejds miljøklagenævnet kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 6

Straffebestemmelser

§ 15. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde bygherrer, som

- 1) overtræder § 3, stk. 4, § 4, stk. 1, § 6, stk. 2, § 7, stk. 1 og 2, og § 11, stk. 1, eller
- 2) undlader at efterkomme påbud efter § 12.

Stk. 2. Ved straffens udmåling efter stk. 1 betragtes det som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, ved gentagelse, eller hvis der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, eller hvis overtrædelsen i øvrigt er af grovere karakter.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. For overtrædelse af § 7, stk. 1 og 2, § 11, stk. 1, og § 12 kan der pålægges bygherren bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes bygherren som forsætlig eller uagtsom. Det er en betingelse for bødeansvaret, at overtrædelsen kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan. Der fastsættes ingen forvandlingsstraf for bødeansvaret.

Stk. 5. For overtrædelse af § 3, stk. 4, § 4, stk. 1, og § 6, stk. 2, kan der pålægges bygherren bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes bygherren som forsætlig eller uagtsom. Det er ikke en betingelse for bødeansvaret, at overtrædelsen kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan. Der fastsættes ingen forvandlingsstraf for bødeansvaret.

Stk. 6. Straffelovens § 50, stk. 3, finder ikke anvendelse for bøder pålagt efter stk. 1.

Stk. 7. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne og påbud i henhold til forskrifterne. Det kan endvidere fastsættes, at en bygherre der overtræder bestemmelser eller påbud som anført, kan pålægges bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes bygherren som forsætlig eller uagtsom. Det kan i den forbindelse fastsættes som en betingelse for bødeansvaret, at overtrædelsen kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan, eller at bygherren kan tillægges bødeansvar, selv om der inden for dennes virksomhed ikke er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere personer, der er tilknyttet bygherren, eller bygherren som sådan. Der fastsættes ingen forvandlingsstraf for bødeansvaret.

Kapitel 7

Ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 16. Beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 2. Ministeren kan fastsætte, at lovens bestemmelser træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 2. § 17 træder i kraft den 1. juli 2026.

Stk. 3. Regler udstedt i medfør af § 72, stk. 10, i lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 1108 af 15. september 2025, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 72, stk. 11, i lov om arbejdsmiljø, jf. denne lovs § 17, nr. 2.

Stk. 4. Regler udstedt i medfør af § 72, stk. 11, i lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 1108 af 15. september 2025, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 72, stk. 12, i lov om arbejdsmiljø, jf. denne lovs § 17, nr. 2.

Stk. 5. Regler udstedt i medfør af § 72, stk. 12, i lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 1108 af 15. september 2025, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 72, stk. 13, i lov om arbejdsmiljø, jf. denne lovs § 17, nr. 2.

Kapitel 8

Ændringer i anden lovgivning

§ 17. I lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 1108 af 15. september 2025, som ændret ved lov nr. 1624 af 16. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 72, *stk. 6*, udgår »indsamle og«, og der indsættes efter »oplysninger«: »tilsynet selv er i besiddelse af, samt indsamle og behandle oplysninger«.

2. I § 72 indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»Stk. 9. Arbejdstilsynet kan offentliggøre oplysninger om byggepladser, hvor der udføres større bygge- og anlægsarbejder, der er anmeldt efter regler udstedt i medfør af denne lov, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynets opgaver, herunder kontrol- og tilsynsopgaver.«

Stk. 9-12 bliver herefter stk. 10-13.

§ 18. I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 460 af 3. maj 2024, som ændret senest ved § 20 i lov nr. 1648 af 16. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 75, nr. 3, ændres »denne eller« til: »denne,«.

2. I § 75 indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) undlader at fremvise id-kort efter § 86 D eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger ved kontrollen af id-kort eller.«

Nr. 4 bliver herefter nr. 5.

3. Efter § 86 C indsættes:

»§ 86 D. Told- og skatteforvaltningen kan forlange at få fremvist id-kort af enhver, der efter lov om id-kort på byggepladser har pligt til at bære id-kort på byggepladser, til brug for kontrol med registrering, indeholdelse, afregning m.v.«

§ 19. I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1183 af 25. september 2025, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1648 af 16. december 2025 og senest ændret ved § 16 i lov nr. 1750 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 h, stk. 4, 2. pkt., ændres »§ 44 a, stk. 19« til: »§ 44 a, stk. 20«.

2. I § 44 a, stk. 10, indsættes efter »Køretøjsregisteret«: », registeret over id-kort«.

3. I § 44 a indsættes efter stk. 18 som nyt stykke:

»Stk. 19. Styrelsen for International Rekruttering og Integration kan forlange at få fremvist id-kort af enhver, der efter lov om id-kort på byggepladser har pligt til at bære id-kort, med henblik på at kontrollere, at betingelserne for en af styrelsen udstedt opholds- og arbejdstilladelse overholdes, eller at en udlænding ikke arbejder eller opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.«

Stk. 19-25 bliver herefter stk. 20-26.

4. I § 60, stk. 1, 2. pkt., ændres »stk. 21, 1. pkt.« til: »stk. 22, 1. pkt.«

Kapitel 9

Territorialbestemmelse

§ 20. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men lovens § 19 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger. Bestemmelserne kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Krav om id-kort på bygge- og anlægsprojekter
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.1.3.1. Oplysninger i id-kortet og registrering af opholdstid
 - 2.1.3.2. Bemyndigelse til valg af model for id-kort
 - 2.1.3.3. Bygherre som pligtsubjekt
 - 2.2. Indberetning af oplysninger
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Tilsyn med id-kort
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.1.1. Arbejdstilsynets tilsyn
 - 2.3.1.2. Retssikkerhedsloven
 - 2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3.3.1. Reaktionsmuligheder
 - 2.3.3.2. Klage
 - 2.3.3.3. Straf
 - 2.4. Ændring af Arbejds miljøloven

- 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.1.1. Behandling, herunder samkøring, af Arbejdstilsynets oplysninger
 - 2.4.1.2. Offentliggørelse af oplysninger om anmeldte byggepladser
- 2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 2.4.2.1. Behandling, herunder samkøring, af Arbejdstilsynets oplysninger
 - 2.4.2.2. Offentliggørelse af oplysninger om anmeldte byggepladser
- 2.4.3. Den foreslåede ordning
 - 2.4.3.1. Behandling, herunder samkøring, af Arbejdstilsynets oplysninger
 - 2.4.3.2. Offentliggørelse af oplysninger om anmeldte byggepladser
- 2.5. Skatteforvaltningens kontrol af id-kort på byggepladser
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 2.5.3. Den foreslåede ordning
- 2.6. Styrelsen for International Rekruttering og Integrations kontrol af id-kort på byggepladser
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser
 - 2.6.3. Den foreslåede ordning
- 3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
 - 3.1. Behandling af oplysninger i og i tilknytning til id-kort
 - 3.2. Terminaladgang til oplysninger til brug for myndigheders tilsyn
 - 3.3. Behandling af oplysninger fra CPR-registeret
 - 3.4. Behandling, herunder samkøring, af oplysninger indsamlet i forskellige love
 - 3.5. Offentliggørelse af oplysninger om anmeldte byggepladser
- 4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) har sammen med Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Alternativet den 8. oktober 2025 indgået Aftale om en styrket indsats mod social dumping, som indeholder krav om id-kort på større bygge- og anlægsprojekter.

Mange virksomheder følger reglerne, men der er desværre også alt for mange eksempler på virksomheder, der gør det modsatte. Kampen mod social dumping er vigtigere end nogensinde. Derfor er det afgørende for regeringen at beskytte de arbejdsgivere, som spiller efter reglerne og sikrer en fair konkurrence, men også at beskytte de beskæftigede, der bliver udnyttet og arbejder under helt urimelige og livsfarlige arbejdsvilkår.

Regeringen vil derfor gennemføre nye initiativer mod social dumping. Det indebærer bl.a. et krav om id-kort på større bygge- og anlægsprojekter, som skal gøre det nemmere for myndighederne at kontrollere, at arbejdet foregår under ordnede forhold og på lovlige vis. Id-kortet vil også være et værdifuldt redskab for bygherrer og entreprenører.

For at styrke kontrollen i indsatsen mod social dumping foreslås der med dette lovforslag, at der indføres krav om id-kort på bygge- og anlægsprojekter med en anlægssum på over 100 mio. kr.

Beskæftigelsesministeren får med lovforslaget bemyndigelse til at beslutte, om branchen bliver ansvarlig for at sikre, at der eksisterer en løsning til at udstede id-kort, eller om der skal være tale om et statsligt id-kort, som Arbejdstilsynet bliver ansvarlig for at udstede. Bygge- og anlægsbranchen får således mulighed for selv at tilvejebringe et id-kort, som lever op til kravene efter dette lovforslag. Hvis bygge- og anlægsbranchen ikke kan påtage sig denne opgave, eller hvis der ikke med en brancheløsning kan etableres et id-kort, som lever op til de forudsatte kriterier, vil beskæftigelsesministeren i stedet træffe beslutning om, at id-kortet vil blive et statsligt id-kort. Branchen skal sikre, at der er en id-kortløsning til rådighed, men loven hindrer ikke, at der kan anvendes forskellige id-kort løsninger.

Id-kortet skal indeholde oplysninger om den beskæftigede (navn, foto, nationalitet, personnummer eller tilsvarende entydig identifikation, opholdsadresse, når arbejdsgiver stiller bolig til rådighed omfattet af lov om indkvartering af ansatte, arbejdsfunktion og lovpligtige uddannelser) og arbejdsgiveren (navn, CVR-nr. og RUT-nr.). Id-kortet vil tilvejebringe værdifuld information til kontrolmyndighederne og dermed medvirke til at styrke myndighedernes arbejde med at afdække, om arbejdet på bygge- og anlægsprojekterne foregår under ordnede forhold og på lovlige vis.

Herudover indeholder lovforslaget en pligt for bygherre til at sikre, at personer, der er omfattet af pligten til at bære id-kort, også registrerer deres opholdstid på byggepladsen, og bygherre skal sikre, at disse oplysninger indberettes til Arbejdstilsynet. Denne pligt vil være den samme uanset om, der bliver tale om et branchedrevet eller statsligt id-kort. Dog er det forudsat i Aftale om en styrket indsats mod social dumping af 8. oktober 2025, at en branchedrevet ordning forventes at kunne træde i kraft i 2028, men at indberetningskravet først træder i kraft senere (forventeligt i 2029). Hvis der vælges en løsning med et statsligt id-kort, forventes det at kunne træde i kraft i 2030.

Id-kortet vil kunne bidrage til håndhævelsen af, at arbejdet på de større bygge- og anlægsprojekter sker inden for rammerne af gældende lovgivning.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Krav om id-kortløsning på bygge- og anlægsprojekter

2.1.1. Gældende ret

Der gælder i dag ikke et krav om id-kort på byggepladser.

Der gælder dog et krav om fremvisning af legitimation efter udstationeringsloven, hvorefter Arbejdstilsynet kan anmode om at få fremvist legitimation af de beskæftigede til brug for Arbejdstilsynets tilsyn med udenlandske virksomheders overholdelse af anmeldepligten i Registret for Udenlandske Tjenesteydere (RUT). Dette giver dog alene Arbejdstilsynet hjemmel til at få fremvist legitimation i de tilfælde, hvor der kan være tale om udstationering af udenlandsk arbejdskraft til Danmark.

Herudover er der i dag allerede gældende krav om, at arbejdsmiljøkoordinatoren skal udforme en plan for sikkerhed og sundhed for byggepladsen, gennemføre sikkerhedsmøder, sikkerhedsrunderinger mindst én gang hver 14. dag m.v., jf. bekendtgørelse om bygherrens pligter §§ 10 og 15-16. Et eventuelt påbud eller bøde fra Arbejdstilsynet gives til bygherren, hvis de pågældende regler overtrædes.

2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, ønsker regeringen at styrke indsatsen mod social dumping. Denne ambition skal ses i sammenhæng med, at der er set mange sager om uacceptable arbejdsforhold i særligt bygge- og anlægssektoren. Det gælder både på arbejdsmiljøområdet, men også inden for skatte- og udlændingemyndighedernes område.

Aftale om en styrket indsats mod social dumping, som blev indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Alternativet af 8. oktober 2025, understøtter således også dette arbejde, hvor krav om id-kort på større bygge- og anlægsprojekter er en del af indsatsen mod social dumping.

Beskæftigelsesministeriet vurderer, at id-kort på større byggepladser vil være med til at understøtte myndighedsindsatsen mod social dumping.

Id-kort anvendes i flere lande i bygge- og anlægsbranchen. Mindst 16 europæiske lande har anvendt forskellige former for id-kortordninger, heriblandt Norge, Sverige og Finland. Ordningerne adskiller sig bl.a. ved implementeringens omfang, det juridiske grundlag og den tekniske løsning. Evalueringer indikerer, at id-kort kan styrke myndighedernes kontrolarbejde, ligesom flere danske myndigheder vurderer, at et id-kort kan forbedre de kontroller, der udføres i dag, f.eks. om der udføres sort arbejde, bruges illegal udenlandsk arbejdskraft og af arbejdsmiljøet.

En evaluering af den norske id-kortløsning (HMS-kort – Helbred, Miljø og Sikkerhed) viser, at 8 ud af

10 tilsynsførende er helt eller delvist enige i, at kortet gør det enklere at afdække ikke reelle og ulovlige arbejdsforhold. Derudover bidrager id-kortet i Sverige til de svenske skattemyndigheders kontrol af sort arbejde. I Danmark anvendes id-kort allerede i dag af en række offentlige aktører på visse bygge- og anlægsprojekter.

En række større private entreprenører anvender også id-kort på udvalgte projekter, og derfor har flere ønsket et lovkrav, bl.a. for at undgå negativ konkurrenceforvridning for virksomheder, der gerne vil styrke egenkontrollen og sikkerhedsarbejdet via id-kort. Beskæftigelsesministeriet vurderer desuden, at et id-kort vil effektivisere myndighedernes tilsyn med bygge- og anlægsprojekter.

Med en ambitiøs model for id-kort lægges der op til at udforme et lovkrav, hvor bygherre får pligt til at sikre id-kort for alle, der udfører arbejde på alle offentlige og private bygge- og anlægsprojekter på over 100 mio. kr. i anlægssum. Et lovkrav om id-kort skal bidrage til at styrke myndighedskontrollen med bygge- og anlægsprojekter, herunder til brug for Arbejdstilsynet, skattemyndighederne og udlændingemyndighedernes kontrol med henholdsvis arbejdsmiljøet, skat og udenlandsk arbejdskraft.

En bemyndigelse til valg af model for id-kort i bygge- og anlægsbranchen indebærer, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at træffe valg om, hvorvidt id-kortet gennemføres som en statslig id-kortløsning eller som en branchedrevet id-kortløsning. De særlige krav, der vil knytte sig til hver af de valgte modeller, vil efterfølgende blive udmøntet igennem bekendtgørelser udstedt i medfør af denne lov. Denne fremgangsmåde vil give branchen mulighed for at få en større indflydelse på udformningen af id-kortløsningen. Hvis branchen kommer frem til, at den ikke selv ønsker at tilvejebringe en id-kortløsning, eller hvis der ikke med en brancheløsning kan etableres et id-kort, som lever op til de forudsatte kriterier, vil beskæftigelsesministeren i stedet vælge at udbyde et statsligt id-kort. Uanset om den endelige model bliver en statslig eller en brancheløsning, vil der blive stillet en række krav til kortløsningens funktionaliteter, og hvordan oplysningerne skal indberettes til Arbejdstilsynet.

En branchedrevet id-kortløsning indebærer, at branchen skal sikre, at der tilvejebringes en id-kortløsning, der kan benyttes af bygherrer, og som opfylder kravene fastsat efter denne lov. En ambitiøs løsning kan være, at der så vidt muligt etableres ét fælles branchedrevet id-kort med fælles dataopsamling, som anvendes på tværs af bygge- og anlægsbranchen. Loven hindrer ikke, at der kan anvendes forskellige id-kortløsninger. Der findes allerede en række id-kortløsninger, der benyttes af forskellige aktører. Dog vil ordningen ikke kunne være et formelt monopol, da bygherrer vil have mulighed for at kunne vælge en eventuel anden aktør.

Et statsligt id-kort indebærer, at staten tilvejebringer ét fælles id-kort med fælles dataopsamling, som anvendes på tværs af bygge- og anlægsbranchen.

Hvis der vælges et statsligt udstedt id-kort, vil Arbejdstilsynet modtage de oplysninger, der skal indgå i kortet i forbindelse med udstedelse af id-kort. Hvis der i stedet træffes beslutning om, at branchen selv vil stå for udstedelse af id-kort, vil der blive stillet krav om, at oplysningerne i kortet indberettes til Arbejdstilsynet, inden kortindehaveren påbegynder arbejdet på byggepladsen. Dog vil indberetningskravet først træde i kraft senere, forventeligt i 2029. Hermed vil Arbejdstilsynet i begge tilfælde modtage de oplysninger, der indgår i id-kortet, til brug for Arbejdstilsynets og øvrige myndigheders tilsyns- og kontrolarbejde, jf. nærmere nedenfor.

En række entreprenører har tilkendegivet, at de er positive over for et lovkrav om id-kort. Et fælles kort vil bl.a. gøre brugen af id-kort betydeligt mere enkelt for virksomheder i branchen, herunder for underleverandører, der arbejder for forskellige entreprenører, fremfor, at virksomhederne skal forholde sig til mange forskellige id-kort. Samtidig vil fælles dataopsamling bl.a. kunne bidrage til at modvirke, at data slettes for at sløre ulovlige forhold.

I dag er der etableret en række individuelle kortløsninger på forskellige byggepladser, hvorfor underentreprenører og de beskæftigede skal anvende en række forskellige løsninger.

I Sverige har byggeriets parter på eget initiativ sammen etableret nonprofitorganisationen ID06 i 2007, der leverer et kort til bygge- og anlægsbranchen, som bruges af en stor andel af aktører i branchen til at leve op til svenske lovkrav om personalelog med oplysninger om, hvem der arbejder på byggepladsen, og hvornår de har påbegyndt og afsluttet arbejdet.

2.1.3. Den foreslåede ordning

2.1.3.1. Oplysninger i id-kortet og registrering af opholdstid

Det foreslås, at id-kortet indeholder oplysninger om kortindehavers navn, foto, nationalitet, personnummer eller tilsvarende entydig identifikation, opholdsadresse, når arbejdsgiver stiller bolig til rådighed omfattet af lov om indkvartering af ansatte, arbejdsfunktion, lovpligtige uddannelser efter arbejdsmiljølovgivningen eller tilsvarende kvalifikationer anerkendt af Arbejdstilsynet, arbejdsgiver (navn, CVR-nr. og RUT-nr.), samt kortudstedelsesdato. Herudover stilles der ved udleje af beskæftigede også krav om, at oplysninger om den virksomhed, der har indlejet den beskæftigede fra arbejdsgiveren, skal fremgå af kortet.

For så vidt angår selvstændige erhvervsdrivende skal disse give tilsvarende oplysninger. Der stilles for disse personer krav om, at de i stedet oplyser om deres egne virksomhedsoplysninger og ikke arbejdsgivers oplysninger. Ligeledes omfattes selvstændige erhvervsdrivende også af kravet om, at give oplysning om den virksomhed, der har indlejet den selvstændige erhvervsdrivende.

Der stilles ikke krav om, at uddannelsesbeviser m.v. kan tilgås via kortet, men det skal sikres, at det fremgår af kortet, hvorvidt den beskæftigede har uddannelserne, og at uddannelserne er gyldige m.v., og på forespørgsel skal oplysningernes ægthed kunne dokumenteres.

Oplysningerne om beskæftigede og arbejdsgiver vil understøtte myndighedskontrollen ved, at myndighederne lettere kan etablere arbejdsgiveransvar, hvilket er væsentligt for kontrolopgaven, herunder håndhævelse af regler med arbejdsgiveren som pligtsubjekt. Der er i dag eksempler på, at de beskæftigede kan have svært ved at identificere deres arbejdsgiver. Arbejdstilsynet vurderer, at oplysninger om beskæftigedes lovpligtige uddannelser vil gøre det nemmere for myndighederne at kontrollere, om den beskæftigede har de uddannelser, der kræves til arbejdet (f.eks. asbestcertifikat). Derudover vurderer Arbejdstilsynet, at oplysninger om opholdsadresse, når arbejdsgiver stiller bolig til rådighed omfattet af lov om indkvartering af ansatte, vil gøre det nemmere for Arbejdstilsynet at kontrollere arbejdsgiveres eventuelle indkvartering af beskæftigede. Oplysninger om arbejdsgiver og eventuel indleje af beskæftigede vil herudover understøtte tilsynet med reglerne om entreprenørstop efter arbejdsmiljøloven. Herudover vil muligheden for at give oplysninger om arbejdsgivers hvervgiver kunne danne grundlag for afdækning af entreprenørkæder, hvilket vil gøre det nemmere at føre kontrol med bygherrens ansvar for at koordinere sikkerhed og sundhed på byggepladsen. Endvidere vurderes, at oplysninger om RUT-nr. (Registeret for Udenlandske Tjenesteydere) og nationalitet kan understøtte kontrollen med udenlandsk arbejdskraft, herunder indsatsen mod illegal arbejdskraft. Det bemærkes, at i tilfælde af at en kortindehaver har dobbelt statsborgerskab, skal den nationalitet, som pågældende er registreret med hos Styrelsen for International Rekruttering og Integration, fremgå af kortet. I tilfælde af, at der er tale om en arbejdstager, der ikke er registreret hos Styrelsen for International Rekruttering og Integration, skal den nationalitet, som er knyttet til det opholdsgrundlag, der stiller udlændingen bedst i Danmark, fremgå af kortet. Hvis en kortindehaver eksempelvis både har statsborgerskab i et EU-land og i et tredjeland, vil EU-statsborgerskabet således skulle angives som nationalitet. I tvivlstilfælde kan der rettes henvendelse til Styrelsen for International

Rekruttering og Integration, ligesom der på id-kortet evt. kan angives flere nationaliteter. Videre vurderes det, at et id-kort kan forbedre kontrollen med om der f.eks. udføres sort arbejde.

Endelig foreslås det, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om yderligere oplysninger i kortet til brug for bl.a. identifikation af det enkelte kort, f.eks. løbenummer, af hensyn til den digitale understøttelse af kortet, validering og sammenkobling af id-kort med de efterfølgende indberetninger af opholdstider for den enkelte kortindehaver.

Kravet om oplysning om arbejdsgiver vil også omfatte krav om angivelse af indleje af beskæftigede. Hvis den beskæftigede er udlejet til at udføre arbejde i en anden virksomhed, vil kortet både skulle indeholde oplysningerne om virksomheden, der indlejer den beskæftigede, og virksomheden, som udlejer den beskæftigede. Dette skal imødegå nogle af de udfordringer, der har været på mange af landets store byggerier, hvor entreprenører ikke har haft tilstrækkeligt overblik over, hvilke og hvor mange underentreprenører, der har lavet hvad og under hvilke forhold arbejdet er blevet udført.

Videre følger det af den politiske aftale, at id-kortet skal etableres med en funktionalitet, der understøtter kortlægning af byggepladsens entreprenørkæder. Med entreprenørkæder forstås det hierarki af entreprenører, der har indgået en bindende aftale med bygherre eller andre entreprenører om udførelse af en opgave, projekt eller lignende. Af hensyn til i videst muligt omfang at reducere virksomhedernes byrder forbundet med id-kortet, vil angivelse af entreprenørforhold for den enkelte virksomhed derfor alene gælde et "niveau op". Det vil sige, hvilken virksomhed, der har hyret den virksomhed, som den beskæftigede med id-kortet arbejder hos. Anvendelse af funktionaliteten vil være frivillig for den enkelte byggeplads, men beskæftigelsesministeren vil med lovforslaget have en bemyndigelse til, at det kan besluttes at stille krav om anvendelse heraf ved bekendtgørelse. Der tages stilling til, hvorvidt der skal være et obligatorisk krav herom på baggrund af en erfaringsopsamling af Arbejdstilsynets erfaringer med håndhævelsen af entreprenørstoppet, som kræver kortlægning af entreprenørkæder. Denne forventes at afslutte medio 2028.

Det foreslås, at bygherren skal sikre, at alle, der udfører arbejde på byggepladsen, og som er omfattet af pligten til at bære id-kort, registrerer deres opholdstid på byggepladsen. Dette indebærer, at bygherre skal sikre, at der registreres oplysninger om disse personers opholdstid på bygge- og anlægsprojektets arbejdsområde gennem ind- og udtjekning (komme og gåtider). Registreringen omfatter ikke arbejdstid uden for byggepladsen, pauser, sociale arrangementer m.v., og der foretages ikke en direkte registrering af den effektive arbejdstid. Det vurderes, at oplysninger om opholdstid vil understøtte udlændingemyndighedernes kontrol med, om betingelserne for opholds- og arbejdstilladelser er opfyldt. Det vurderes, at oplysninger om opholdstid vil understøtte kontrollen af sort arbejde og korrekt registrering af skattepligt for udenlandske virksomheder og personer (arbejdere), da oplysningerne vil kunne give en indikation på omfanget af arbejdet, hvilket kan sammenholdes med indberettet løn.

Uanset om id-kortet bliver statsligt eller branchebaseret, vil bygherre være forpligtet til at sikre, at kortindehavere registrerer deres opholdstid på byggepladsen. Ligeledes vil bygherre være forpligtet til at sikre, at disse oplysninger indberettes til Arbejdstilsynet.

2.1.3.2. Bemyndigelse til valg af model for id-kort

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvorvidt det bliver branchen eller Arbejdstilsynet, som vil få ansvaret for at udstede id-kort. I begge tilfælde vil det være bygherre, som er ansvarlig for, at der bliver udstedt id-kort til de personer, som forventes at skulle udføre arbejde på byggepladsen, og at id-kortet bæres på byggepladsen, jf. nærmere nedenfor i pkt. 2.1.3.3. om bygherre som pligtssubjekt.

Såfremt det bliver et branchedrevet id-kort, vil det være op til branchen at udvikle id-kortløsninger, der lever op til kravene i denne lov. Der vil i et vist omfang være metodefrihed, der dog skal opfylde de minimumskrav, der stilles til indhold af oplysninger og funktionaliteter efter denne lov, særligt krav om indberetning af oplysninger på en sådan måde, at de kan modtages i Arbejdstilsynets systemer. Mere detaljerede tekniske krav vil blive fastsat i bekendtgørelse efter valg af udmøntningsmodel. Hvis der udmøntes en branchedrevet id-kortløsning, vil branchen blive hørt ifm. fastsættelse af de mere detaljerede tekniske krav.

Hvis det i stedet bliver et statsligt id-kort, vil Arbejdstilsynet blive ansvarlig for at etablere og drive en id-kortløsning. Arbejdstilsynet vil herunder stå for at udstede id-kort til alle, der skal udføre arbejde på de byggepladser, som vil blive omfattet af loven.

En statslig id-kortløsning indebærer, at bygherre vil skulle anmode Arbejdstilsynet om udstedelse af id-kort og dermed indberette de nødvendige oplysninger til Arbejdstilsynet til brug for udstedelse af id-kort til de personer, som skal udføre arbejde på byggepladsen. Der vil som udgangspunkt blive tale om et app-baseret id-kort. Hvis der mod forventning bliver tale om et fysisk id-kort, forventes det, at Arbejdstilsynet ved udbud vil delegere dele af opgaven til en privat virksomhed. Det forventes, at udstedelse af id-kort vil blive brugerfinansieret, hvorfor beskæftigelsesministeren gives hjemmel til at fastsætte nærmere regler for et sådant gebyr.

Et statsligt id-kort vil kræve betydelig it-anskaffelse og -udvikling. Der lægges i den forbindelse op til, at der skal ske en registervalidering af de modtagne kortoplysninger i forbindelse med udstedelse af id-kort for at sikre en myndighedskontrol af oplysningerne og for at mindske risiko for snyd med id-kortene.

Det forventes, at der som udgangspunkt vil blive tale om et app-baseret id-kort, uanset om der bliver tale om et statsligt eller et branchedrevet id-kort. I det omfang der bliver tale om et branchedrevet id-kort, og at branchen foretrækker et fysisk id-kort, giver lovforslaget dog også mulighed herfor.

Der er i vidt omfang tale om en bemyndigelseslov, da udformningen af en række mere konkrete krav vil afhænge af, om der vælges et statsligt eller branchedrevet id-kort. Hermed tilstræbes det, at kravene til den kommende løsning udformes på baggrund af dialog med branchen, og at dette bl.a. kan være med til at understøtte, at ordningen kan implementeres så lidt byrdefuldt som muligt.

Der henvises til pkt. 5 om økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet, hvor der er nærmere redegjort for disse økonomiske forudsætninger for erhvervslivet.

2.1.3.3. Bygherre som pligtsubjekt

Det foreslås, at bygherren gøres ansvarlig for administration af id-kort på byggepladsen, og at det også vil være bygherre, som bliver ansvarlig for indberetning af oplysninger i id-kort og opholdstider til Arbejdstilsynet.

Ansaret vil være en forlængelse af arbejdsmiljølovens nuværende krav til bygherren, hvor bygherren skal udpege en arbejdsmiljøkoordinator, der skal træffe foranstaltninger for at sikre, at kun beføjede personer får adgang til byggepladsen. Herudover er der i dag allerede gældende krav om, at arbejdsmiljøkoordinatoren skal udforme en plan for sikkerhed og sundhed for byggepladsen, gennemføre sikkerhedsmøder, sikkerhedsrunderinger mindst én gang hver 14. dag m.v. Loven medfører ikke yderligere krav til bygherre i forhold til at sikre, at det kun er beføjede personer der får adgang til byggepladsen, end de krav der allerede gælder i medfør af arbejdsmiljølovgivningen i dag. Loven etablerer dermed f.eks. ikke et generelt krav om indhegning af byggepladsen.

Bygherre er som samlet ansvarlig for byggepladsen den, der har mulighed for f.eks. at etablere adgangs-

kontrol og gennemføre stikprøvekontroller på byggepladsen, som kan være med til at understøtte den nye pligt om at bære id-kort. Bygherre vil ligeledes også gennem krav i kontrakter med entreprenører, kunne stille krav om, at disse også fører interne kontroller med, om de personer, der er på deres byggepladser, har en legitim grund til at være der.

Det gælder i dag, at et eventuelt påbud eller bøde fra Arbejdstilsynet gives til bygherren, hvis de pågældende regler overtrædes. Kravene i dette lovforslag lægger sig herop af. I forlængelse af disse pligter for bygherre om bl.a. at sikre, at alene beføjede personer får adgang til byggepladsen, vurderes det naturligt, at det også bliver bygherre, som er ansvarlig for at sikre, at der sker registrering af, hvornår disse personer befinder sig på byggepladsen, dvs. registrering af disse personers komme- og gåtider på byggepladsen.

Herudover adskiller bygherre sig også fra de enkelte underentreprenører ved at være en gennemgående aktør i hele byggepladsens levetid. Det vil derfor være en naturlig forlængelse af bygherrens forpligtigelser, at denne også vil være den ansvarlige for at etablere en samlet id-kortløsning og et system eller procedure, som understøtter, at alle personer registrerer opholdstid på byggepladsen gældende for hele byggeperioden. Dette vil ligeledes indebære en tilsynsforpligtelse for bygherre, f.eks. gennem stikprøvekontroller.

Det må i den forbindelse også forventes, at bygherren vil stille krav i kontrakter med entreprenører om, at de fører interne kontroller med, om de personer, der er på deres byggepladser, har en legitim grund til at være der, og dermed er med til at understøtte, at der ikke kommer uvedkommende ind på byggepladsen. Eventuelle bøder for manglende efterlevelse af lovkravet om id-kort gives til bygherren, og det forventes, at bygherren kontraktuelt vil indskrive bestemmelser om compensation svarende til bødeomkostninger til de relevante entreprenører. Dette er et privatretligt anliggende mellem to kontraktparter. Det følger således også af forslaget, at straffelovens § 50, stk. 3, ikke finder anvendelse, som ellers foreskriver, at bødefældte ikke kan kræve en bøde betalt eller erstattet af andre.

Med bygherren som pligtsubjekt vil der være én aktør, der har det samlede ansvar og incitament til at sikre en velfungerende byggeplads, hvor der er styr på, at det kun er personer med et ærinde, der færdes på byggepladsen, hvilket vil understøtte indsatsen for at der ikke anvendes uregistreret (illegal) arbejdskraft. Herudover sikrer registrering af opholdstider (komme- og gåtider), at bygherre til enhver tid har et samlet overblik over, hvem der befinder sig på byggepladsen. Hvis ansvaret pålægges en enkelt aktør, vil det også modvirke, at man i tilfælde af overtrædelser kan påberåbe sig uvidenhed om de faktiske forhold eller gøre gældende, at ansvaret ligger i et andet led i entreprenørkæden. Pligten omfatter bl.a. pligten til at sikre, at id-kortet bæres af de personer, der er omfattet af lovkravet. Der kan være tale om både et fysisk eller et digitalt id-kort, og kravet om at bære id-kort, dækker derfor både at bære et fysisk id-kort på sig, eller have et digitalt id-kort på sig, f.eks. som app på en telefon. Id-kortet behøver dermed heller ikke at bæres synligt. Yderligere har bygherren ansvaret for, at id-kortet og de bagvedliggende registreringer har de påkrævede oplysninger, at id-kortet fremvises ved myndighedskontrol, og at der sker registrering af kortindehavernes komme- og gåtider på byggepladsen. Lovforslaget indeholder også pligt for bygherre til at indberette oplysningerne i id-kortet samt registreringer af opholdstider til Arbejdstilsynet. Da der i vidt omfang er tale om en bemyndigelseslov, vil udformningen af en række mere konkrete krav afhænge af, om der vælges et statsligt eller branchedrevet id-kort. Derfor vil de konkrete krav til disse indberetninger kunne blive udformet ved bekendtgørelse, når disse implementeringsvalg er truffet. Krav til indberetningen af oplysningerne i id-kortet implementeres med fokus på, at det bliver så lidt byrdefuldt for erhvervslivet og offentlige bygherrer som muligt.

Et samlet ansvar for bygherre indebærer også, at der ikke kan være arbejdsgivere, som ikke overholder reglerne, uden at bygherre bliver gjort opmærksom herpå. Bygherre vil derfor med forslaget også kunne

få mulighed for på anden måde at reagere på arbejdsgiveres eventuelle manglende overholdelse af reglerne på bygherres byggeplads, og som har været del af forudsætningerne for bygherres entreprise.

Et sådant id-kortsystem med bygherre som central ansvarlig aktør vurderes som et vigtigt redskab til at kunne bekæmpe social dumping på byggepladser. Der er således også allerede i dag en række bygherrer, som på deres byggepladser har etableret id-kortløsninger, herunder med registrering af opholdstider. Et lovkrav vil derfor være med til at undgå negativ konkurrenceforvridning for virksomheder, der gerne vil styrke egenkontrollen og sikkerhedsarbejdet via id-kort.

Lovkravet gælder alle, der udfører arbejde på bygge- og anlægsprojektet. Gæster og andre personer, der med legitim grund kun kortvarigt opholder sig på byggepladsen, vil i stedet skulle bære gæstekort og være registreret i en gæstebog. Dette skal bidrage til at mindske risikoen for omgåelse og snyd med id-kortet. Der kan fastsættes nærmere regler om undtagelser fra kravet om id-kort for personer og myndighedspersoner, der kortvarigt og med legitim grund er på bygge- og anlægsprojektets arbejdsområde. Reglerne skal sikre mod snyd samtidig med, at der ikke skal være unødige byrder for personer, som er undtaget kravet om id-kort.

Det bemærkes, at det herudover fortsat vil være arbejdsgiveren, der har ansvaret for de beskæftigedes sikkerhed og sundhed efter reglerne i arbejdsmiljøloven.

Der henvises også til almindelige bemærkninger pkt. 2.3.3.3 om straf.

2.2. Indberetning af oplysninger

2.2.1. Gældende ret

Der gælder i dag ikke et krav om id-kort på byggepladser, hvorfor der heller ikke gælder regler om indberetning af oplysninger til brug for id-kort.

Der følger dog et krav af Arbejdsmiljøloven § 37, stk. 5, som er udmøntet i bekendtgørelse om bygherres pligter, at bygherren har pligt til at anmelde større bygge- og anlægsarbejder til Arbejdstilsynet.

2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Der har været eksempler på sletning af data, som potentielt kunne have bidraget til at dokumentere regelbrud, bl.a. i en række sager i pressen, som bl.a. har afdækket social dumping på større byggeprojekter. Det er derfor et væsentligt element i lovforslaget, at data kan genfindes, såvel id-kortets data som registreringer af opholdstider på byggepladsen, og konkret kan dette ske ved dels et opbevaringskrav for bygherre og dels et krav om indberetning af data til Arbejdstilsynet, da der ikke gælder krav om opbevaring af disse typer data i dag.

Der lægges derfor op til, at uanset den model for id-kort, der udmøntes, vil bygherre være forpligtet til at sikre, at der sker registrering af opholdstider på byggepladsen, og at disse opholdstider indberettes til Arbejdstilsynet.

Dataindberetningen af oplysninger og registrerede opholdstider vil bidrage til at styrke myndighedskontrollen, f.eks. ved at modvirke snyd i form af sletning af data af f.eks. bygherre, entreprenører og underleverandører i tilfælde, hvor data kan anvendes til at dokumentere et lovbrud. Data skal kunne bruges af relevante myndigheder til at føre kontrol med social dumping på bygge- og anlægsprojekter (sort arbejde, arbejdsmiljøovertrædelser, udenlandsk arbejdskraft). Data må kun anvendes af de respektive myndigheder til brug for de typer af myndighedsarbejde, de allerede udfører.

Dataindberetningskravet vil indebære, at Arbejdstilsynet skal it-udvikle digitale løsninger til understøttel-

se af datahåndtering, udstilling til andre myndigheder, verificering m.v. (f.eks. database), hvilket medfører statslige udgifter og årsværk, og at der stilles detaljerede krav til virksomhedernes datalevering.

Det er forudsat i Aftale om en styrket indsats mod social dumping af 8. oktober 2025, at indberettede oplysninger om id-kort skal kunne verificeres og valideres. I den forbindelse har Arbejdstilsynet behov for at kunne indsamle og samkøre oplysninger fra CPR-registeret til brug for identitetssikring af personer ifm. evt. udstedelse og kontrol af id-kort samt til målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn.

Arbejdstilsynet vil blive dataansvarlig efter databeskyttelsesforordningen for de oplysninger, som Arbejdstilsynet modtager. Dette indebærer, at Arbejdstilsynet skal sikre, at behandling af personoplysninger er i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen. Arbejdstilsynet vil bl.a. være ansvarlig for, at de registrerede personers rettigheder overholdes, herunder at indberette eventuelle persondata-brud til Datatilsynet og at sikre, at der er de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger.

Statens it-råd vil kunne blive inddraget i overensstemmelse med gældende regler i forbindelse med udvikling af it-løsningen i Arbejdstilsynet som led i projektets risikovurdering. Rådet foretager systematiske risikovurderinger af alle statslige it-projekter i overensstemmelse med gældende regler og satser, og er sammensat af ledere fra både det offentlige og private erhvervsliv, som alle har erfaringer med store it- eller forandringsprojekter. Der vil derfor være mulighed for, at rådet kan give solid og kompetent rådgivning, hvilket kan være med til at sikre håndtering af projektets risici, leverancer og it-projektstyring, så projektet når i mål med det forventede indhold, inden for den forventede tid og økonomi.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der etableres et nyt regelsæt for indberetning og registrering af oplysninger, som fremgår af og findes i id-kortet i form af dette lovforslag samt en række bekendtgørelser, som vil fastlægge de mere tekniske krav til udformning af ordningen. Det vil dels omfatte de oplysninger, som Arbejdstilsynet modtager i forbindelse med indberetning af id-kortoplysninger, men også oplysninger om eventuelle opdateringer af id-kortene og efterfølgende indberetninger af registrerede opholdstider på byggepladsen for indehaverne af id-kort.

Da der ikke tidligere har været regulering på området, foreslås det, at der i denne lov fastsættes regler, der vil danne rammen for både forpligtelser for bygherre og Arbejdstilsynets opgaver i forbindelse med indberetning og registrering.

Det foreslås, at bygherre pålægges en forpligtelse til at indberette kortoplysninger, herunder eventuelle opdateringer af oplysninger i id-kortet. Herudover foreslås det, at bygherre skal indberette registrerede opholdstider på byggepladsen for kortindehaverne. Oplysningerne vil skulle indberettes til Arbejdstilsynet. Oplysningerne skal danne grundlag for registreringen og sikre, at Arbejdstilsynet har opdaterede og retvisende data i overensstemmelse med de formål, de er indsamlet til at understøtte. Data der indberettes i forbindelse med id-kort, vil blive opbevaret særskilt hos Arbejdstilsynet. Opbevaring af indberetninger fra id-kort vil i dette lovforslag blive omtalt som »registeret over id-kort«. Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om indberetning af oplysninger til Arbejdstilsynet, herunder ved ophør af opgaver på byggepladsen, og andre tekniske krav til indberetningen. Bemyndigelsen har til formål at sikre, at der kan udarbejdes tekniske rammer og krav for indberetningen, samt krav der stilles til bygherrer i forbindelse med indberetningen, og at der kan foretages nødvendige justeringer i takt med udviklingen på området.

Det foreslås, at Skatteforvaltningen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration får adgang til oplysningerne i registeret over id-kort via en løsning, der stilles til rådighed fra Arbejdstilsynet,

til brug for deres kontrol på deres respektive områder. For Skatteforvaltningen vil dette blandt andet indebære, at Skatteforvaltningen vil få mulighed for at anvende oplysningerne ved kontrol af udenlandske virksomheders og udenlandske beskæftigedes skatte- og afgiftspligt til Danmark, herunder kontrol skatte- og afgiftsbetaling, indeholdelsespligt og registreringsforhold. Adgang til oplysningerne i id-kortet vil samtidigt kunne medvirke til at sikre en korrekt identifikation af både hvervgivere, arbejdsgivere og beskæftigede. For Styrelsen for International Rekruttering og Integration vil oplysningerne bl.a. kunne benyttes som led i styrelsens kontrol af om betingelserne for meddelte opholds- og arbejdstilladelser er opfyldt.

Det foreslås desuden, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om offentlige myndigheders adgang til oplysninger i registeret over id-kort, når adgangen er sagligt begrundet i hensynet til overholdelsen af regler og vilkår på arbejdsmarkedet. Bemyndigelsen har til formål at sikre, at det bliver muligt for ministeren at give adgang til andre myndigheder, hvis det måtte vise sig aktuelt. Det kunne f.eks. være en mulighed, hvis det kunne understøtte politiets arbejde.

Det foreslås herudover, at Arbejdstilsynet får mulighed for at sammenholde oplysninger på tværs af sit myndighedsområde, hvor dette er relevant og nødvendigt for en korrekt registrering. Det indebærer, at Arbejdstilsynet kan behandle oplysninger, herunder foretage samkøring, indhentet med hjemmel i både arbejdsmiljøloven og denne lov.

Det foreslås, at den, de indberettede oplysninger vedrører, vil have adgang til de oplysninger, der er indberettet vedrørende den pågældende. Dette følger allerede af databeskyttelsesreglerne, men det præciseres i forslaget, da dette sikrer, at f.eks. en beskæftiget kan indhente oplysninger om registrerede opholdstider for den pågældende i tilfælde af, at der måtte opstå tvivl om, hvor meget den beskæftigede har opholdt sig på byggepladsen.

Det foreslås desuden, at bygherre har adgang til de oplysninger, som de selv har indberettet. Dette skal ses i sammenhæng med de forpligtelser bygherre har i medfør af loven, som også er underlagt bødeansvar. Bygherre kan derfor have en interesse i at kunne sikre, at de lovpligtige oplysninger er blevet indberettet fyldestgørende og rettidigt.

Herudover tydeliggøres det, at denne ret til indsigt i indberettede oplysninger også omfatter en bemyndiget af bygherren. Dette kan være tilfældet, hvis bygherre vælger at blive bistået af en ekstern part til at opfylde forpligtelserne efter loven. Dette ændrer dog i givet fald ikke på bygherrens forpligtelser og ansvar efter loven.

2.3. Tilsyn med id-kort

2.3.1. Gældende ret

Der gælder i dag ikke et krav om id-kort på byggepladser, hvorfor der heller ikke gælder regler om tilsyn hermed.

Arbejdstilsynet kan ikke anmode om at få fremvist legitimation af beskæftigede i forbindelse med tilsyn efter arbejdsmiljøloven.

Der gælder dog krav om fremvisning af legitimation efter udstationeringsloven, hvorefter Arbejdstilsynet kan anmode om at få fremvist legitimation af de beskæftigede til brug for Arbejdstilsynets tilsyn med udenlandske virksomheders overholdelse af anmeldepligten i Registret for Udenlandske Tjenesteydere (RUT). Dette giver dog alene Arbejdstilsynet hjemmel til at få fremvist legitimation i de tilfælde, hvor der kan være tale om udstationering af udenlandsk arbejdskraft til Danmark.

2.3.1.1. Arbejdstilsynets tilsyn

Arbejdstilsynet fører tilsyn med, at arbejdsmiljøloven og de regler, der er udstedt i medfør af denne, overholdes, og at arbejdet til enhver tid udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Tilsynet bliver foretaget på offentlige og private arbejdspladser i hele landet og omfatter både det fysiske og psykiske arbejdsmiljø. Arbejdstilsynet fører herudover tilsyn med lov om indkvartering af ansatte. Endvidere fører Arbejdstilsynet tilsyn med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer og kapitel 2 i lov om elektroniske cigaretter m.v., jf. arbejdsmiljølovens § 79 a, stk. 1, og overholdelsen af anmeldelsespligten til Registret for Udenlandske Tjenesteydere (RUT) efter lov om udstationering af lønmodtagere m.v., jf. § 7 e i lov om udstationering af lønmodtagere m.v.

Efter arbejdsmiljøloven har Arbejdstilsynet hjemmel til at træffe en række forskellige afgørelser, når der konstateres forhold i strid med arbejdsmiljølovgivningen. Arbejdstilsynet kan bl.a. afgive påbud med frist og strakspåbud, som skal efterkommes med det samme. Ved overtrædelse af arbejdsmiljøloven, hvor straf kommer på tale, er sanktionen som udgangspunkt bøde.

2.3.1.2. Retssikkerhedsloven

Retssikkerhedsloven finder blandt andet anvendelse, når en tilsynsmyndighed skal besigtige lokaliteter eller rum, der ikke er offentligt tilgængelige. Arbejdstilsynet skal således ved tilsyn med overholdelse af styrelsens lovgivning iagttage reglerne i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019.

Loven indeholder bl.a. generelle regler om den fremgangsmåde, som forvaltningsmyndighederne skal følge ved gennemførelsen af et tvangsindgreb, der er omfattet af loven (kapitel 2).

Det følger således af § 2, at tvangsindgreb kun må anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og hvis indgrebet står i rimeligt forhold til formålet med indgrebet. Efter § 3 finder forvaltningslovens regler om bl.a. inhabilitet, partsaktindsigt, begrundelse og klagevejledning m.v. anvendelse ved beslutninger om iværksættelse af tvangsindgreb. Efter § 4 er der pligt til under visse omstændigheder at gøre notat om indholdet af oplysninger, som en myndighed modtager i en sag om iværksættelse af et tvangsindgreb.

Herudover følger det af § 5, at parten forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb skal underrettes om beslutningen. Bestemmelsen fastsætter en række krav til underretningen, herunder at underretningen skal ske skriftligt senest 14 dage inden, at tvangsindgrebet gennemføres.

Kravet om forudgående underretning kan fraviges helt eller delvist i en række tilfælde. Det gælder, hvis øjemedet med tvangsindgrebets gennemførelse ville forspildes, hvis forudgående underretning skulle gives (§ 5, stk. 4, nr. 1), hvis hensynet til parten selv taler for det, eller partens rettigheder findes at burde vige for afgørende hensyn til andre private eller offentlige interesser (§ 5, stk. 4, nr. 2), hvis det er nødvendigt af hensyn til rigets udenrigspolitiske eller udenrigsøkonomiske interesser, herunder forholdet til EU (§ 5, stk. 4, nr. 3), hvis øjeblikkelig gennemførelse af tvangsindgrebet efter forholdets særlige karakter er påkrævet (§ 5, stk. 4, nr. 4), eller hvis forudgående underretning viser sig umulig eller er uforholdsmæssig vanskelig (§ 5, stk. 4, nr. 5). Hvis en beslutning om iværksættelse af tvangsindgreb gennemføres uden forudgående underretning, skal beslutningen samtidig med gennemførelsen af indgrebet meddeles parten skriftligt.

Efter § 6 må tvangsindgreb, der foretages uden for myndighedernes embedssteder, som udgangspunkt kun foretages mod forevisning af legitimation, og efter § 7 skal tvangsindgrebet foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader det.

Efter § 8 skal myndigheden udfærdige rapport om udførelsen af indgrebet, hvis myndigheden under gennemførelsen af et tvangsindgreb finder, at den, som indgrebet er rettet imod, har tilsidesat regler i lovgivningen m.v. Rapporten skal snarest muligt udleveres til vedkommende. Hvis myndigheden ikke finder at den, som indgrebet er rettet imod, har tilsidesat regler i lovgivningen m.v., skal myndigheden efter stk. 2 udfærdige og udlevere en rapport om udførelsen af indgrebet, hvis en part fremsætter begæring om det.

Retssikkerhedsloven indeholder endvidere regler om forholdet til strafferetsplejen ved gennemførelsen af tvangsindgreb omfattet af loven (kapitel 3).

Det følger således af § 9 bl.a., at hvis en enkeltperson eller juridisk person med rimelig grund mistænkes for at have begået en strafbar lovovertrædelse, kan tvangsindgreb over for den mistænkte med henblik på at tilvejebringe oplysninger om det eller de forhold, som mistanken omfatter, alene gennemføres efter reglerne i retsplejeloven om strafferetsplejen. Det gælder dog ikke, hvis tvangsindgrebet gennemføres med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf.

Loven indeholder endelig en bestemmelse om retten til ikke at inkriminere sig selv, jf. § 10. Bestemmelsen indebærer bl.a., at hvis der er konkret mistanke om, at en enkeltperson eller juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, gælder bestemmelser i lovgivningen m.v. om pligt til at meddele oplysninger til myndigheden ikke i forhold til den mistænkte, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse. En myndighed skal vejlede den mistænkte om, at vedkommende ikke har pligt til at meddele oplysninger, som kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse, jf. retssikkerhedsloven § 10, stk. 3.

2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Beskæftigelsesministeriet vurderer, at der er behov for at udvide Arbejdstilsynets beføjelser som tilsynsmyndighed, således at der kan føres tilsyn med, at bygherren på de byggepladser, som loven omfatter, overholder kravene efter lovforslagets §§ 3-7. Dette skal være med til at sikre, at øvrige myndigheder kan støtte ret på oplysningerne i id-kortet i deres tilsyn efter egen lovgivning. Til trods for eksisterende lovgivning ses der fortsat eksempler, hvor man særligt i bygge- og anlægssektoren har benyttet sig af illegal arbejdskraft, returkommission, sort arbejde m.v., og hvor særligt udenlandske beskæftigede har arbejdet under dårligere arbejdsvilkår end deres danske kolleger.

Arbejdstilsynets tilsyn efter lovforslaget vil indebære, at der dels kan gennemføres særskilte tilsyn med fokus på id-kortreglerne og dels som led i det almindelige tilsyn i bygge- og anlægsbranchen.

Herudover vil der skulle føres et tilsyn med de oplysninger, som bygherre indberetter til Arbejdstilsynet, dvs. oplysninger i id-kortene og registrerede opholdstider på byggepladsen. Dette vil blandt andet kunne ske gennem vurdering af, om der er uregelmæssigheder i de data, der indberettes fra bygherre til Arbejdstilsynet, jf. lovforslagets §§ 4 og 6. Arbejdstilsynet vil blandt andet kunne overvåge og vurdere forsøg på overtrædelse af lovens krav ved at etablere mekanismer til automatisk opdagelse og forebyggelse af snyd, herunder teknologier til mønstergenkendelse og hvor der er afvigelser i anmeldelserne. Arbejdstilsynet vil kunne udtage disse sager til nærmere kontrol, så det kan undersøges, om afvigelserne skyldes fejl i de indberettede oplysninger.

Såfremt der skal kunne sikres et effektivt tilsyn med et krav om id-kort på byggepladser, vil det forudsætte, at der er en samlet ansvarlig for dette krav på byggepladsen. Hvis det var den enkelte arbejdsgiver, som skulle have ansvar for, at de beskæftigede omfattes af kravet om id-kort, kunne der være risiko for, at der kan være personer uden id-kort på byggepladsen, hvor det ikke kan afgøres, hvem personerne er

beskæftiget hos, og hvem der derfor ville være ansvarlig for deres færden på byggepladsen. På denne baggrund vurderes det mest hensigtsmæssigt, at bygherren gøres ansvarlig for administration af id-kort på byggepladsen. Der henvises til pkt. 2.1.3.3 om bygherre som pligtsubjekt i bemærkningerne ovenfor.

Dette samlede ansvar hos bygherre indebærer, at der i visse tilfælde pålægges bygherre et objektivi ansvar, da ansvaret i visse tilfælde også vil kunne omfatte overtrædelser, hvor tilregnelsen i det konkrete tilfælde kan anses for at ligge hos en anden end bygherre. Det kan f.eks. være i forhold til om oplysningerne i id-kortet er korrekte, at kortet konkret bæres af personerne, som er omfattet af pligten til at bære id-kort, og at oplysninger om opholdstid registreres korrekt.

Der lægges derimod ikke op til at straffe personen, der f.eks. ikke fremviser sit id-kort efter anmodning fra Arbejdstilsynet, eller som ikke har foretaget korrekt registrering af sin opholdstid på byggepladsen, hvilket svarer til systematikken efter lov om udstationering af ansatte m.v., hvor der ikke pålægges ansatte straf, hvis de ikke fremviser legitimation efter anmodning fra Arbejdstilsynet. Dette skal ses i sammenhæng med, at legitimationskravet i lov om udstationering og til dels også nærværende lovforslag begge har til hensigt at styrke indsatsen mod social dumping og beskytte de beskæftigede, som har de dårligste vilkår og arbejdsforhold.

Herudover vurderes det, at det nye krav om id-kort vil kunne understøtte andre myndigheders tilsyn og kontrol, herunder særligt Skatteforvaltningens kontrol af udenlandske virksomheders og beskæftigedes skatte- og afgiftspligt til Danmark m.v. og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations kontrol med meddelte opholds- og arbejdstilladelser.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås det at give Arbejdstilsynet beføjelse til at føre tilsyn med overholdelse af kravene i loven. Dette indebærer, at Arbejdstilsynet kan få fremvist id-kortet, når det er nødvendigt for at varetage tilsynsopgaven. Herudover vil Arbejdstilsynets tilsyn kunne omfatte de oplysninger, som indberettes til tilsynet efter §§ 4 og 6 og regler, som fastsættes i medfør heraf.

Det skal i den forbindelse være muligt for Arbejdstilsynet, uden retskendelse mod behørig legitimation, til enhver tid at få adgang til offentlige og private arbejdssteder i det omfang, det er påkrævet, for at de kan foretage tilsyn med overholdelse af denne lov. Dette skal sikre, at Arbejdstilsynet har adgang til de nødvendige steder for effektivt at kunne føre tilsyn med overholdelse af pligterne i lovforslaget. Politiet yder nødvendig bistand til gennemførelsen af kontrollen.

Endvidere foreslås det, at Arbejdstilsynet får beføjelse til at indhente nødvendige oplysninger og dokumentation fra bygherre og andre relevante parter, herunder mulighed for at foretage fotografiske optagelser. Disse beføjelser skal sikre, at Arbejdstilsynet har de nødvendige redskaber til at vurdere, om bygherre opfylder de krav, der er fastsat i denne lov.

Det foreslås herudover, at bygherren forpligtes til at sikre, at oplysninger opbevares i minimum fem år efter ophør af kortindehaverens ophold på byggepladsen af hensyn til myndighedernes tilsyn.

2.3.3.1. Reaktionsmuligheder

Beskæftigelsesministeriet vurderer, at overtrædelser af reglerne om id-kort skal kunne medføre en reaktion fra Arbejdstilsynet, så forholdet hurtigst muligt kan bringes i orden. Det kan være i forbindelse med tilsynet med de beskæftigedes id-kort, den elektroniske lagring af eventuelle supplerende oplysninger tilknyttet id-kortet og forhold vedrørende indberetninger af oplysninger fra id-kortet til Arbejdstilsynet. Samtidig findes det hensigtsmæssigt, at Arbejdstilsynets reaktionsmuligheder lægger sig op ad de

reaktioner, som Arbejdstilsynet giver i tilfælde af overtrædelse af arbejdsmiljøloven dvs. Arbejdstilsynets afgørelser, som i vejledninger, praksis m.m. betegnes som ”påbud med frist”, ”strakspåbud” og ”påtale”.

Det foreslås, at der fastsættes hjemmel til, at Arbejdstilsynet vil kunne påbyde bygherre, at forhold bringes i orden straks eller inden for en nærmere angivet frist. Ligeledes kan Arbejdstilsynet give påbud om bygherres overholdelse af oplysningspligten.

Hvis Arbejdstilsynet vurderer, at der skal udstedes et påbud med frist, skal fristen være rimelig i forhold til de påbudte tiltag.

Arbejdstilsynet kan påbyde, at et forhold bringes i orden straks, når formålet med afgørelsen ellers vil forspildes, eller når der er mulighed for, at påbuddet kan efterkommes med det samme eller inden for kort tid. Hvorvidt der skal træffes afgørelse med frist eller ej, vil afhænge af en konkret vurdering af overtrædelsen og forholdene i øvrigt.

Arbejdstilsynet kan endvidere træffe afgørelser om påtale i tilfælde, hvor Arbejdstilsynet har konstateret en overtrædelse af reglerne, men hvor der ikke er noget at påbyde, fordi forholdene er bragt i orden inden afgørelsestidspunktet. Med påtale fastslår Arbejdstilsynet således, at der er konstateret en overtrædelse af lovgivningen om id-kort.

Det følger endvidere af forslaget, at bygherre skal give Arbejdstilsynet skriftlig meddelelse om, hvorledes påbud er efterkommet, når Arbejdstilsynet anmoder om det.

2.3.3.2. Klage

Det foreslås, at Arbejdstilsynets afgørelser i medfør af lovforslaget skal kunne påklages til Arbejds miljøklagenævnet.

Arbejdstilsynets påbud er afgørelser i forvaltningsretlig forstand, og det findes af hensyn til bygherres retssikkerhed hensigtsmæssigt med klagemulighed til højere instans.

Klagen skal indgives til Arbejdstilsynet inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt bygherre. Klagefristen er dermed den samme som efter arbejdsmiljøloven, lov om indkvartering og udstationeringsloven. Det foreslås, at Arbejdstilsynet skal genvurdere afgørelsen, og såfremt Arbejdstilsynet fastholder afgørelsen, videresendes klagen til behandling i Arbejds miljøklagenævnet.

Det foreslås endvidere, at rettidig klage har opsættende virkning, indtil Arbejds miljøklagenævnets afgørelse foreligger, eller nævnet bestemmer andet. Det vil betyde, at en bygherre, så længe den rettidige klage har opsættende virkning, ikke vil være forpligtet til at efterkomme den påklagede afgørelse.

Bestemmelsen svarer til arbejdsmiljølovens § 81, stk. 3, således at klageadgangen over Arbejdstilsynets afgørelser i medfør af den foreslåede lov behandles på samme måde som klager over afgørelser truffet i medfør af arbejdsmiljøloven.

Således vil klager over afgørelser med frist have opsættende virkning. Klager over afgørelser vedrørende forhold, som skal udbedres straks, vil derimod ikke have opsættende virkning.

Det forudsættes, at Arbejdstilsynet i særlige tilfælde kan anmode Arbejds miljøklagenævnet om, at en klage ikke tillægges opsættende virkning. Det kan f.eks. være i sager, hvor der konstateres grove overtrædelser af loven, at klagen ikke tillægges opsættende virkning. Det er dog alene Arbejds miljøklagenævnet, der kan bestemme, at klagen ikke tillægges opsættende virkning.

Det foreslås desuden, at afgørelser truffet af Arbejds miljøklagenævnet ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

2.3.3.3. Straf

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at for at sikre en effektiv og fyldestgørende id-kortløsning på store bygge- og anlægsprojekter skal en bygherre kunne ifalde bødestraf, såfremt lovforslagets krav om id-kort på disse bygge- og anlægsprojekter ikke er opfyldt.

På den baggrund foreslås det, at en bygherre, der har bygge- og anlægsprojekter omfattet af loven, og som ikke opfylder lovens krav, kan straffes med bøde. Bygherre vil således kunne ifalde bødestraf, hvis bygherre overtræder lovens krav om id-kort efter § 3, stk. 4, § 4, stk. 1, § 6, stk. 2, § 7, stk. 1 og 2, og § 11, stk. 1.

I forhold til henvisningen til § 3, stk. 4, vil forslaget indebære, at bygherre kan straffes med bøde, hvis personer, der befinder sig på byggepladsen, ikke fremviser id-kort eller gæstekort efter anmodning fra Arbejdstilsynet.

I forhold til henvisningen til § 4, stk. 1, vil forslaget indebære, at bygherre ligeledes vil kunne ifalde bødeansvar, hvis bygherre ikke sikrer, at personer, der er omfattet af pligten til at bære id-kort, får udstedt id-kort, jf. dog stk. 2 om helt kortvarige it-nedbrud m.v. Bygherre vil ligeledes kunne ifalde bødeansvar, hvis ikke oplysningerne i id-kortet opdateres ved ændringer, f.eks. hvis personen ændrer navn eller får nye lovpligtige uddannelser.

Herudover vil bestemmelsen betyde, at bygherre også kan straffes med bøde, hvis bygherre slet ikke har stillet en id-kortløsning til rådighed til brug for bygge- og anlægsprojekter omfattet af loven, hvorfor ingen på byggepladsen bærer id-kort.

I forhold til henvisningen til § 6, stk. 2, vil forslaget indebære, at bygherre kan straffes med bøde, hvis bygherre ikke sikrer, at alle, der er omfattet af kravet om at bære id-kort, registrerer deres opholdstid på byggepladsen, og at disse oplysninger indberettes til Arbejdstilsynet.

Bygherre vil også kunne ifalde bødestraf, hvis de data, som bygherre indhenter og opsamler efter §§ 4-6 og regler fastsat i medfør heraf, ikke opbevares og behandles på en sikker og forsvarlig måde, jf. forslagets § 7, stk. 1. Ligeledes vil bygherre kunne ifalde bødestraf, hvis der ikke er sket opbevaring af denne data i 5 år efter kortindehaverens ophør af ophold på byggepladsen, jf. forslagets § 7, stk. 2.

Bygherre vil kunne straffes med bøde, hvis bygherre ikke opfylder sin oplysningspligt efter lovens § 11, stk. 1.

Forslaget indebærer ligeledes, at bygherrer, der undlader at efterkomme påbud fra Arbejdstilsynet, kan straffes med bøde.

Det foreslås desuden, at der i bekendtgørelser, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelserne i de udstedte bekendtgørelser.

Der kan være visse overtrædelser af lovens krav til id-kort, hvor det forudsættes, at Arbejdstilsynet vil indgive politianmeldelse mod virksomheden uden forudgående udstedelse af påbud og således uafhængigt af, om et evt. påbud efterfølgende efterkommes. Det forudsættes, at overtrædelsen er klar og af en særlig grovhed. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis der er personer, der udfører arbejde på byggepladsen, og som ikke fremviser id-kort for Arbejdstilsynet, eller hvis der med vilje er angivet forkerte oplysninger i id-kortet. Det kan herudover være i tilfælde af, at der slet ikke er implementeret en id-kortløsning på byg-

gepladsen, eller hvis bygherre ikke har opbevaret oplysninger, f.eks. om kortindehavernes opholdstider på byggepladsen.

Det foreslås, at der for nogle af de foreslåede overtrædelser kan pålægges bygherren bødeansvar, selv om der inden for dennes virksomhed ikke er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere personer, der er tilknyttet bygherren, eller bygherren som sådan. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der er et pligtsubjekt, som har et samlet ansvar for, at alle, der færdes på byggepladsen, har id-kort, og at alle beskæftigedes opholdstider på byggepladsen registreres. Ligeledes sikres der et samlet ansvar for, at der sker indberetning af id-kortoplysninger og registrerede opholdstider til Arbejdstilsynet.

Bygherres ansvar vil i visse tilfælde udgøre et objektivt ansvar, da en eventuel overtrædelse ikke i alle tilfælde vil kunne tilregnes bygherre eller dennes beskæftigede, f.eks. om alle registrerer deres opholdstid på byggepladsen. Der vil i disse tilfælde være tale om et objektivt ansvar for bygherre, der både omfatter bygherrer som juridiske og fysiske personer, jf. også definitionen af bygherre i forslagets § 2. Dette ansvar for bygherre indebærer også, at bygherre vil kunne ifalde ansvar, hvis en arbejdsgiver forsætligt instruerer sine beskæftigede i en forkert registrering af komme- og gåtider på byggepladsen (opholdstider).

I det omfang bygherre ifalder bødeansvar, og dette ikke kan tilregnes bygherre men derimod en entreprenør eller dennes beskæftigede, vil bygherre kunne overvælte denne økonomiske omkostning til pågældende entreprenører kontraktretligt i forbindelse med indgåelse af entreprisaftale om bygge- og anlægsprojektet.

Der er af denne årsag indsat en bestemmelse om, at straffelovens § 50, stk. 3, ikke finder anvendelse. Det følger af denne bestemmelse, at den bødefældte ikke kan kræve bøden betalt eller erstattet af andre.

Det foreslås derfor, at denne bestemmelse ikke skal finde anvendelse, da en af forudsætningerne for det objektive strafansvar netop er, at bygherre vil kunne overvælte den økonomiske omkostning af en bøde til den pågældende entreprenør, som er årsag til denne. Bestemmelsen tager navnlig sigte på tilfælde, hvor en bygherre kan gøre gældende, at en anden ud fra erstatningsretlige synspunkter helt eller delvis skal erstatte det tab, som betalingen af den idømte bøde udgør for bygherre.

Der henvises også til pkt. 2.1.3.3. om bygherren som pligtsubjekt.

Det forudsættes, at bødeniveauet som udgangspunkt skal svare til de bødeniveauer, der allerede gælder i medfør af arbejdsmiljøloven for så vidt angår formelle overtrædelser. Det forudsættes på den baggrund, at overtrædelser af lovens krav efter forslagets § 15, stk. 1, som udgangspunkt vil være bøde på 10.000 kr., da dette efter gældende ret svarer til bødeniveauet for en formel overtrædelse efter arbejdsmiljøloven.

Dog forudsættes der et højere bødeniveau i visse typer sager. Det er i de tilfælde, hvor bygherre slet ikke har etableret en id-kortløsning på byggepladsen, og hvor der ellers ikke ville være nogen sammenhæng mellem den økonomiske fordel ved ikke at etablere en id-kortløsning på byggepladsen med bødens størrelse. Herudover forudsættes det, at der vil gælde et højere bødeniveau, hvis bygherre ikke opbevarer kortoplysninger og registrerede opholdstider, som det følger af forslaget, da dette i givet fald vil omgå nogle af de formål, som ligger til grund for lovforslaget. Det har blandt andet været sager om manglende oplysninger om de beskæftigedes opholdstider på byggepladser, som har været årsag til forslaget. Disse oplysninger er væsentlige såvel i myndighedernes tilsyn med overholdelse af lovgivningen, som i de beskæftigedes egne sager om løn- og ansættelsesforhold. Der er i den forbindelse også risiko for, at det ikke altid vil være muligt at genskabe disse data og dermed efterkomme lovens krav. Det forudsættes derfor, at der i disse tilfælde tages udgangspunkt i et bødeniveau på 100.000 kr.

Det forudsættes, at straffen herudover kan forhøjes, når der foreligger skærpende omstændigheder, som beskrevet i forslaget til § 15, stk. 2. Det følger heraf, at det skal betragtes som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, ved gentagelse, eller hvis der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, eller hvis overtrædelsen i øvrigt er af grovere karakter. Dette vil både kunne omfatte forsæt og grov uagtsomhed ved bygherre selv eller den som har begået overtrædelsen.

I disse tilfælde forudsættes det, at bøden vil kunne forhøjes med op til 100.000 kr. Det skyldes, at bødens størrelse som minimum skal kunne stå mål med overtrædelsens alvorlighed og den økonomiske fordel, som en virksomhed kan opnå ved ikke at efterkomme lovens krav.

Det er tilsigtet, at der som udgangspunkt skal ske absolut kumulation. Det betyder, at det er forudsat, at der vil ske en fuldstændig sammenlægning af de bøder, som hvert enkelt forhold isoleret set ville medføre. Dette vil svare til retspraksis ved overtrædelser af arbejdsmiljøloven, hvor udgangspunktet efter gældende ret er, at der skal ske absolut kumulation.

Hvis Arbejdstilsynet på et tilsyn konstaterer, at der er en eller flere personer, der udfører arbejde på byggepladsen og som ikke fremviser id-kort, vil dette betragtes som én overtrædelse af lovens § 3, stk. 2, uanset antallet af personer, som ikke fremviser id-kort, hvilket som udgangspunkt forudsættes at udløse en bøde på 10.000 kr.

Hvis ingen på byggepladsen fremviser id-kort, vil dette kunne være udtryk for, at der slet ikke er etableret en id-kortløsning, hvilket som udgangspunkt forudsættes at ville medføre en bøde på 100.000 kr., jf. ovenfor.

Udmåling af bødestraf vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne bødeniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

2.4. Ændring af Arbejdsmiljøloven

2.4.1. Gældende ret

2.4.1.1. Behandling, herunder samkøring, af Arbejdstilsynets oplysninger

Arbejdstilsynets opgaver efter arbejdsmiljøloven følger af arbejdsmiljølovens § 72. Det følger af bestemmelsens stk. 6, at Arbejdstilsynet i den forbindelse kan indsamle og behandle, herunder foretage samkøring af, oplysninger fra andre myndigheder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynets opgaver, herunder til identifikation af virksomheder til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn og til analyse, forebyggelse og statistik.

Arbejdstilsynet har med denne hjemmel adgang til at indsamle, behandle og samkøre oplysninger fra andre myndigheder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynets opgaver. En vigtig opgave for Arbejdstilsynet er at føre tilsyn med, at virksomhederne overholder arbejdsmiljølovgivningen. I den forbindelse er der behov for, at Arbejdstilsynet kan udvikle forbedrede risikomodeller, således at der kan ske en mere målrettet udvælgelse af virksomheder til tilsyn. Derfor er det nødvendigt at have en sådan adgang til yderligere data end dem, som tilsynet har adgang til i dag.

Arbejdstilsynet kan med denne hjemmel herudover indsamle og behandle oplysninger for at kunne varetage sin opgave med at analysere data og udarbejde statistisk materiale til brug for forebyggelse af arbejdsulykker og erhvervs sygdomme.

For at kunne foretage en mere præcis udvælgelse af de virksomheder, der skal udtages til tilsyn, og for at kunne tilvejebringe et bedre grundlag til forebyggelse af arbejdsskader og erhvervssygdomme, har Arbejdstilsynet med bestemmelsen således adgang til at behandle og samkøre nye oplysninger med oplysninger, som Arbejdstilsynet allerede er i besiddelse af.

2.4.1.2. Offentliggørelse af oplysninger om anmeldte byggepladser

Den fremgår af § 37, stk. 5, i lov om arbejdsmiljø, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om bygherrens pligt til at anmelde større bygge- og anlægsarbejder til Arbejdstilsynet.

Bestemmelsen har til formål, at Arbejdstilsynet oplyses om, at der etableres bygge- og anlægspladser over en vis størrelse til brug for tilrettelæggelsen af tilsynsarbejdet. Arbejdstilsynet anvender oplysningerne til udvælgelse af, hvor Arbejdstilsynet skal foretage tilsyn med, at arbejdet udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarligt.

Bemyndigelsesbestemmelsen er udmøntet i bekendtgørelse om bygherrens pligter. Pligten til at anmelde byggepladser indtræder, hvis arbejdets forventede varighed overstiger 30 arbejdsdage og mindst 20 ansatte er beskæftiget samtidigt, eller den formodede arbejdsmængde overstiger 500 manddage. Dette følger af § 21 i bekendtgørelsen. Indholdet af anmeldelsen følger af bilag 4 til bekendtgørelsen. Bygherre skal bl.a. indberette oplysninger om byggepladsens nøjagtige beliggenhed, oplysninger om bygherrer, navne og adresser m.m. Byggepladsen får af Arbejdstilsynet tildelt et unikt nummer, som kobles med oplysninger om bygherre, placering og byggepladsens navn.

Arbejdstilsynet har ikke særskilt hjemmel i lov om arbejdsmiljø til at offentliggøre oplysninger om anmeldte byggepladser.

2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

2.4.2.1. Behandling, herunder samkøring, af Arbejdstilsynets oplysninger

Hjemlen i arbejdsmiljølovens § 76, stk. 6, omfatter imidlertid alene indsamling, behandling og samkøring af oplysninger efter arbejdsmiljøloven med oplysninger fra andre myndigheder. Hjemlen omfatter ikke behandling af data indsamlet af Arbejdstilsynet selv i medfør af anden lovgivning, som er forankret i Arbejdstilsynet, som for eksempel nærværende lovforslag om id-kort.

Det vurderes hensigtsmæssigt, at Arbejdstilsynet vil kunne behandle og samkøre data, som Arbejdstilsynet har indhentet i medfør af henholdsvis arbejdsmiljøloven og øvrige love, som Arbejdstilsynet administrerer, herunder nærværende lovforslag om id-kort på byggepladser. Det skyldes at disse love begge tilsigter at sikre et sikkerhedsmæssigt og sundt arbejdsmiljø for de beskæftigede, samt bekæmpelse af social dumping, herunder beskyttelse af nogle af de mest sårbare beskæftigede på det danske arbejdsmarked.

Det vurderes således hensigtsmæssigt, at Arbejdstilsynet kan behandle og samkøre egne oplysninger, i samme omfang som Arbejdstilsynet kan behandle og samkøre oplysninger modtaget fra andre myndigheder.

2.4.2.2. Offentliggørelse af oplysninger om anmeldte byggepladser

Hjemlen i arbejdsmiljølovens § 37, stk. 5, omfatter alene, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om bygherrens pligt til at anmelde større bygge- og anlægsarbejder til Arbejdstilsynet.

Det vurderes, at Arbejdstilsynet har behov for at kunne offentliggøre oplysninger om anmeldte byggepladser, hvor der udføres større bygge- og anlægsarbejder, herunder også byggepladser omfattet af lov om

id-kort. Formålet med offentliggørelsen er dels hensynet til teknisk at kunne understøtte administrationen af denne lov, dels at offentliggørelsen vil kunne være en administrativ lettelse for bygherre og andre brugere af Arbejdstilsynets anmeldeordninger, ved at give mulighed for, at den konkrete byggeplads vil kunne fremfindes i forskellige sammenhænge, hvis Arbejdstilsynet udarbejder it-understøttelse hertil. Det vil kunne være ifm. indberetning af oplysninger til Arbejdstilsynet, hvor bygherre vil kunne fremfinde byggepladsen og knytte de indberetningspligtige oplysninger hertil, hvis Arbejdstilsynet allerede har modtaget oplysninger ifm., at bygherren har anmeldt byggepladsen.

Offentliggørelsen vil medvirke til at styrke myndighedernes arbejde med at afdække, om arbejdet på større byggepladser med en anlægssum på over 100 mio. kr., og som er omfattet af krav om id-kort, foregår under ordnede forhold og på lovlig vis.

Offentliggørelsen vil også kunne benyttes til, at Arbejdstilsynet i forbindelse med fremtidige klager og anmeldelser vil kunne stille oplysninger om byggepladser til rådighed, så eksterne aktører ikke længere vil skulle indtaste alle oplysninger manuelt, men vil kunne udpege en specifik byggeplads til brug for deres anmeldelse gennem en søgefunktion, hvis Arbejdstilsynet udarbejder it-understøttelse hertil. Eksempelvis vil en bygherre kunne udpege en byggeplads i forbindelse med anmeldelse af tjenesteydelser til Registret for Udenlandske Tjenesteydere (RUT), hvor en bygherre kan være hvervgivere for en udenlandsk virksomhed, hvis Arbejdstilsynet også udarbejder it-understøttelse hertil. Dette vil bidrage til, at Arbejdstilsynet vil kunne forbedre datagrundlaget for udvælgelse af større byggepladser til tilsyn.

Det vurderes hensigtsmæssigt, at Arbejdstilsynet vil kunne gøre oplysninger om anmeldte byggepladser, hvor der udføres større bygge- og anlægsarbejder, tilgængeligt via en standardiseret grænseflade indenfor Arbejdstilsynets domæne at.dk, datafordeleren eller lignende.

2.4.3. Den foreslåede ordning

2.4.3.1. Behandling, herunder samkøring, af Arbejdstilsynets oplysninger

Det foreslås, at Arbejdstilsynet får hjemmel til at behandle, herunder samkøre, de oplysninger, Arbejdstilsynet er i besiddelse af, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynets opgaver, herunder til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn og til analyse, forebyggelse og statistik.

Med bestemmelsen sikres det, at Arbejdstilsynet kan indsamle og behandle, herunder foretage samkøring af øvrige oplysninger, som Arbejdstilsynet er i besiddelse af i medfør af anden lovgivning, som Arbejdstilsynet administrerer, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynets opgaver, herunder til identifikation af virksomheder til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn og til analyse, forebyggelse og statistik.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 10, stk. 2, nr. 1, hvorefter arbejdsmiljølovens § 72 om Arbejdstilsynets opgaver og indsamling, behandling, samkøring og videregivelse af oplysninger vil finde anvendelse på lov om id-kort. Dette vil indebære, at der med forslaget også vil være mulighed for at behandle og samkøre oplysninger efter lov om id-kort med oplysninger indsamlet efter arbejdsmiljøloven til brug for tilsynet efter lov om id-kort.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 10, stk. 2, nr. 1.

2.4.3.2. Offentliggørelse af oplysninger om anmeldte byggepladser

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i arbejdsmiljøloven, hvorefter Arbejdstilsynet får hjemmel til at offentliggøre oplysninger om byggepladser, hvor der udføres større bygge- og anlægsarbejder,

der er anmeldt til Arbejdstilsynet, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynets opgaver, herunder kontrol- og tilsynsopgaver.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Arbejdstilsynet kan offentliggøre oplysninger om bygherre, herunder navne, firmanavn, CVR-nummer, byggeplads-id og navngivning af byggeplads, oplysninger om byggepladsens placering (adresse og koordinat) og oplysning om byggepladsen er omfattet af krav om id-kort. Arbejdstilsynet kan gøre oplysningerne tilgængelig via en standardiseret grænseflade indenfor Arbejdstilsynets domæne at.dk, datafordeleren eller lignende.

Med bestemmelsen sikres det, at Arbejdstilsynet kan offentliggøre oplysninger om anmeldte byggepladser, hvor der udføres større bygge- og anlægsarbejder, herunder også byggepladser omfattet af id-kortloven. Den foreslåede ordning vil medføre, at den konkrete byggeplads kan fremfindes i forskellige sammenhænge, hvis Arbejdstilsynet udarbejder it-understøttelse hertil. Det vil være ifm. indberetninger af oplysninger til Arbejdstilsynet, hvor bygherre kan fremfinde byggepladsen og knytte de indberetningspligtige oplysninger hertil, fordi Arbejdstilsynet allerede har modtaget oplysningerne ifm., at bygherren har anmeldt byggepladsen. Bestemmelsen vil også give Arbejdstilsynet mulighed for at stille oplysninger om byggepladser til rådighed i forbindelse med fremtidige klager og anmeldelser, så eksterne aktører ikke længere skal indtaste alle oplysninger manuelt, men kan udpege en specifik byggeplads til brug for deres anmeldelse gennem en søgefunktion, hvis Arbejdstilsynet udarbejder it-understøttelse hertil.

Offentliggørelse af eventuelle personoplysninger vil ske i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne. Der henvises til pkt. 3 om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, hvor dette er nærmere beskrevet.

2.5. Skatteforvaltningens kontrol af id-kort på byggepladser

2.5.1. Gældende ret

Skatteforvaltningen kan efter kildeskattelovens § 86 gennemføre en kontrol hos en arbejdsgiver for at kontrollere, om arbejdsgiveren som indeholdelsespligtig overholder de pligter, den pågældende er pålagt i medfør af kildeskatteloven og andre skattelove.

Skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til hos indeholdelsespligtige på stedet at gennemgå alt regnskabsmateriale og herunder at få forevist dokumenter af betydning for kontrollen, jf. kildeskattelovens § 86, stk. 2, 1. pkt. Adgangen til kontrol omfatter også arbejdssteder uden for den indeholdelsespligtiges lokaler, herunder transportmidler, der anvendes erhvervsmæssigt, jf. § 86, stk. 2, 3. pkt.

Skatteforvaltningen kan hos modtagere af A-indkomst og af arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst indhente oplysninger til brug ved kontrollen af indeholdelserne. Personer, der ved Skatteforvaltningens kontrol skønnes at udføre beskæftigelse hos den indeholdelsespligtige, har pligt til at oplyse navn, adresse, fødselsdato, om der består et ansættelsesforhold og, hvor dette er tilfældet, ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår. På Skatteforvaltningens forlangende skal personer, der ved kontrollen skønnes at udføre beskæftigelse på en arbejdsplads, oplyse deres CPR-nummer og forevise gyldig legitimation, jf. kildeskattelovens § 86, stk. 4.

Med hensyn til forevisning af gyldig legitimation, jf. kildeskattelovens § 86, stk. 4, 3. pkt., fremgår det af lovbemærkningerne, at kravet gælder både danske og udenlandske beskæftigede. Som eksempler på gyldig legitimation nævnes pas, hvad enten det er udstedt i Danmark eller udlandet, kørekort og sygesikringsbevis. Det bemærkes, at legitimationen skal være udstedt af en offentlig myndighed, jf. Folketingstidende 2011-12, tillæg A, L 170 som fremsat, side 15.

Skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, med henblik på kontrol af indeholdelsespligten efter kildeskatteloven og andre skattelove til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til arbejdssteder, hvor det skønnes, at der udføres lønnet arbejde for en arbejdsgiver, jf. kildeskattelovens § 86, stk. 5, 1. pkt. Personer, der ved kontrol som nævnt i stk. 5, 1. pkt., skønnes at udføre beskæftigelse hos den pågældende arbejdsgiver, har pligt til at oplyse navn, adresse, fødselsdato, om der består et ansættelsesforhold, og hvor dette er tilfældet, ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår. Kontrol som nævnt i 1. pkt. kan dog ikke gennemføres på en ejendom, der alene tjener til privatbolig eller fritidsbolig.

Der er i medfør af kildeskattelovens § 75, nr. 4, fastsat bødestraf for den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at afgive oplysninger om de i § 86, stk. 4 og 5, nævnte forhold eller afgiver urigtige og vildledende oplysninger om de i § 86, stk. 4 og 5, nævnte forhold. Bødeniveauet er efter praksis på 1.000 kr. ved førstegangsovertrædelser. I andengangstilfælde bliver bøden fordoblet, så den udgør 2.000 kr. I tredjegangstilfælde er bøden det samme som andengangstilfælde tillagt 25 pct., dvs. 2.500 kr. I fjerdegangstilfælde er bøden det samme som i tredjegangstilfælde tillagt 50 pct., dvs. 3.750 kr. For nærmere om denne praksis henvises til Den juridiske vejledning 2025-2, afsnit A. C. 3.5.3.9.

2.5.2. Skatteministeriets overvejelser

Skatteforvaltningen deltager i en fælles myndighedsindsats mod social dumping, der siden oprettelsen i 2012 har gennemført kontrolbesøg hos bl.a. bygge- og anlægsvirksomheder og i den forbindelse også gennemført kontrol af beskæftigede, der antræffes under kontrolbesøgene.

Det er Skatteforvaltningens erfaring på grundlag af kontrolaktionerne, at der er udfordringer med regelefterlevelsen på skatte- og afgiftsområdet. Blandt udfordringerne er manglende virksomhedsregistrering for skat, moms m.v. og manglende indeholdelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, bl.a. fordi en hvervgiver fejlagtigt betragter en udenlandsk beskæftigede som selvstændigt erhvervsdrivende i stedet for som lønmodtager.

Det er en forudsætning for en effektiv kontrol, at Skatteforvaltningen har adgang til oplysninger, der i både omfang og kvalitet gør det muligt at vurdere, om den, der er genstand for kontrollen, efterlever reglerne på Skatteministeriets område.

Der lægges i en ny hovedlov op til, at der ved bygge- og anlægsprojekter med en anlægssum på over 100 mio. kr. vil være et krav om, at alle, der udfører arbejde på byggepladsen, vil skulle bære et id-kort. Lovforslaget indeholder en angivelse af, hvilke oplysninger id-kortet som minimum vil skulle indeholde om kortindehaveren, bl.a. navn, et foto, vedkommendes arbejdsgiver, navn på de involverede virksomheder i tilfælde af arbejdsudleje og kortudstedelsesdato.

Det er vurderingen, at et id-kort til enhver, der udfører arbejde på en byggeplads, vil styrke Skatteforvaltningens mulighed for at føre kontrol med regelefterlevelsen, både hos arbejdsgiverne og de beskæftigede, der antræffes på byggepladsen.

Skatteforvaltningen har som beskrevet ovenfor kontrolbeføjelser over for både personer, der er indeholdelsespligtige, og personer, der skønnes at udføre arbejde. Det er vurderingen, at kontrolbeføjelserne efter gældende ret ikke i samme omfang som efter lovforslaget giver Skatteforvaltningen mulighed for at kunne forlange at få oplyst relevante oplysninger ved en kontrol.

Det er på den baggrund vurderingen, at det vil styrke Skatteforvaltningens kontrol med regelefterlevelsen af skatte- og afgiftslovgivningen på bygge- og anlægsprojekter omfattet af lovforslaget, at Skatteforvaltningen i lighed med Arbejdstilsynet får mulighed for at kunne forlange at få fremvist et id-kort.

Det er desuden vurderingen, at eftersom de foreslåede regler om id-kort kun vil finde anvendelse på bygge- og anlægsprojekter med en anlægssum på over 100 mio. kr., er det relevant for Skatteforvaltningen at bevare de gældende kontrolbeføjelser efter kildeskattelovens § 86, jf. herom ovenfor, da disse kontrolbeføjelser ikke tilsvarende er betinget af en branche eller beløbsgrænser.

Af hensyn til håndhævelsen af de foreslåede regler, hvor Skatteforvaltningen vil kunne forlange at få fremvist id-kort, lægges der med lovforslaget op til at fastsætte straf i form af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder den foreslåede regel.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at Skatteforvaltningen vil kunne forlange at få fremvist id-kort af enhver, der efter lov om id-kort på byggepladser vil have pligt til at bære id-kort på byggepladser til brug for kontrol med registrering, indeholdelse, afregning m.v.

Formålet med forslaget er at indføre hjemmel til, at Skatteforvaltningen i forbindelse med kontrol på byggepladser kan forlange af enhver, der har fået udstedt et id-kort, og har pligt til at bære det i medfør af lov om id-kort på byggepladser, at vedkommende fremviser sit id-kort. På grundlag af oplysningerne fra et id-kort vil Skatteforvaltningen både kunne kontrollere den, der bærer kortet, og de virksomheder, der vil fremgå af kortoplysningerne.

Forslaget vil medføre, at Skatteforvaltningen under en kontrol på et bygge- eller anlægsprojekt, hvor der vil være pligt til at bære id-kort for alle, der udfører arbejde på byggepladsen, vil kunne forlange at få fremvist id-kort af alle, der vil have pligt til at bære et sådant id-kort.

Skatteforvaltningen vil efter forslaget kunne forlange at få fremvist et id-kort til brug for kontrol med registrering, indeholdelse, afregning m.v. Der vil på grundlag af oplysningerne fra et id-kort kunne blive gennemført en kontrol af både indehaveren af id-kortet og af virksomheder, der fremgår af det pågældende id-kort.

Efter forslaget vil Skatteforvaltningen kunne forlange at få fremvist et id-kort til brug for kontrol med bl.a. registrering, indeholdelse og afregning. Der er med de nævnte kontrolformål alene tale om eksempler, jf. »m.v.«, da det er hensigten med forslaget, at Skatteforvaltningen skal kunne behandle kortoplysningerne til kontrol af regelefterlevelse af skatte- og afgiftslovgivningen.

Med hensyn til kontrol af virksomheder, der er knyttet til det pågældende id-kort, vil forslaget medføre, at Skatteforvaltningen bl.a. vil kunne føre bedre kontrol med, om en udenlandsk virksomhed har en sådan aktivitet i Danmark, at der vil være tale om fast driftssted i Danmark. Skatteforvaltningen vil desuden kunne kontrollere om den virksomhed, der ifølge kortoplysningerne er kortindehaverens arbejdsgiver, korrekt har registreret kortindehaveren som lønmodtager og indberettet lønindkomst til Skatteforvaltningen om den pågældende.

Med hensyn til kontrol af kortindehaveren vil forslaget medføre, at Skatteforvaltningen bl.a. vil kunne behandle oplysninger om kortindehaverens navn, personnummer eller tilsvarende entydig identifikation og vedkommendes arbejdsgiver. Formålet vil være en kontrol af, om kortindehaveren er registreret i Skatteforvaltningens it-systemer, og hvorvidt registreringerne er korrekte sammenlignet med de faktiske forhold. Det vil for kortindehaveren særligt være relevant at kontrollere, om den pågældende er registreret som skattepligtig, og om den pågældende er registreret som lønmodtager eller erhvervsdrivende.

Det foreslås desuden, at den, der på Skatteforvaltningens forlangende forsætligt eller groft uagtsomt undlader at fremvise sit id-kort eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger ved kontrollen af id-kort, straffes med bøde.

Det forudsættes, at bødeniveauet vil svare til, hvad der følger af praksis for overtrædelse af kildeskattelovens § 86, stk. 4 og 5, jf. ovenfor om disse bestemmelser. Det forudsættes dermed, at bødeniveauet vil være 1.000 kr. ved førstegangsovertrædelser. I andengangstilfælde vil bøden skulle fordobles, så den vil udgøre 2.000 kr. I tredjegangstilfælde vil bøden skulle være det samme som i andengangstilfælde tillagt 25 pct., dvs. 2.500 kr. I fjerdegangstilfælde og efterfølgende gentagelsestilfælde vil bøden skulle være det samme som i tredjegangstilfælde tillagt 50 pct., dvs. 3.750 kr.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

2.6. Styrelsen for International Rekruttering og Integrations kontrol af id-kort på byggepladser

2.6.1. Gældende ret

Det indgår som en del af Styrelsen for International Rekruttering og Integrations almindelige myndighedsudøvelse, at styrelsen skal føre kontrol med, at betingelserne for de opholds- og arbejdstilladelser, som styrelsen udsteder, overholdes. Dette indebærer bl.a., at Styrelsen for International Rekruttering og Integration fører kontrol med, at udlændinge i tilknytning til en opholds- og arbejdstilladelse udstedt af styrelsen opholder sig eller arbejder ulovligt her i landet. Tilsvarende kontrolleres ved ansøgning om forlængelse af en allerede udstedt opholds- og arbejdstilladelse, at betingelserne for opholds- og arbejdstilladelsen har været opfyldt i hele gyldighedsperioden, herunder også at krav til udlændingens arbejdstid har været overholdt.

Hovedparten af Styrelsen for International Rekruttering og Integrations kontrolindsats i forhold til de af styrelsen udstedte opholds- og arbejdstilladelser gennemføres på baggrund af registersamkøring, hvor oplysninger fra styrelsens sagsbehandlingssystem samkøres med oplysninger fra Det Centrale Personregister, Bygnings- og Boligregistret, Det Centrale Virksomhedsregister, Køretøjsregisteret og indkomstregisteret, jf. udlændingelovens § 44 a, stk. 10, med henblik på at kontrollere, at betingelserne for opholds- eller arbejdstilladelsen overholdes, eller at en udlænding ikke arbejder eller opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse eller uretmæssigt har adgang til offentlige ydelser og tilbud.

Det følger af udlændingelovens § 44 a, stk. 18, 1. pkt., at Styrelsen for International Rekruttering og Integration, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til virksomheder, der har en udlænding ansat med en opholds- og arbejdstilladelse udstedt af styrelsen, med henblik på at kontrollere de oplysninger om udlændingens løn- og arbejdsforhold, som er nødvendige til bedømmelse af, om betingelserne for opholds- og arbejdstilladelsen overholdes.

Af udlændingelovens § 44 a, stk. 18, 2. og 3. pkt., følger det, at adgangen til kontrol omfatter en virksomheds lokaler m.v. og arbejdssteder uden for virksomhedens lokaler, men at kontrol dog ikke kan gennemføres på en ejendom, der tjener til tredjemands privatbolig eller fritidsbolig.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration kan i forbindelse med gennemførelse af kontrollen anmode personer, der ved kontrollen vurderes at udføre arbejde i virksomheden, om at fremvise gyldig legitimation, jf. udlændingelovens § 44 a, stk. 18, 4. pkt.

Det følger af udlændingelovens § 44 a, stk. 20, at politiet om fornødent yder Styrelsen for International Rekruttering og Integration bistand til gennemførelse af kontrollen efter stk. 18.

Udover at udføre egne udgående kontrolbesøg deltager Styrelsen for International Rekruttering og Integration bl.a. i udgående kontrol ved virksomhedsbesøg i samarbejde med Arbejdstilsynet, Skattestyrelsen

og politiet, primært i regi af den fælles myndighedsindsats for ordnede forhold (social dumping). Styrelsen for International Rekruttering og Integrations rolle under udgående kontrol i myndighedssamarbejdet er at bistå politiet med kontrol af, om en antruffen udlænding har lovligt ophold i Danmark og ret til at arbejde, og styrelsen vejleder om de rettigheder, som er knyttet til udlændingens opholdsgrundlag. Styrelsen for International Rekruttering og Integration deltager ved denne type kontrolbesøg kun i aktioner, hvor politiet deltager.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration kan gennemføre udgående kontrol efter udlændingelovens § 44 a, stk. 18, når styrelsen konkret vurderer, at det er nødvendigt. Styrelsen kan således kontrollere udlændinge med opholdstilladelse udstedt af styrelsen med henblik på f.eks. beskæftigelse. Kontroladgangen omfatter bl.a. tilfælde, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration som led i den almindelige sagsbehandling bliver opmærksom på forhold, der giver anledning til yderligere kontrol eller f.eks. i forlængelse af gennemgang eller samkøring af registerdata. Styrelsen kan også igangsætte yderligere kontrol, f.eks. som kontrolbesøg på en konkret virksomhed, på baggrund af henvendelser fra andre myndigheder eller privatpersoner. I nogle tilfælde planlægges kontrollen i forlængelse af en aktion i regi af den fælles myndighedsindsats, hvor styrelsen finder det nødvendigt selvstændigt at aflægge virksomheden et kontrolbesøg.

Vurderingen af, om en udgående kontrol er nødvendig, foretages under iagttagelse af det almindelige proportionalitetsprincip. Styrelsen for International Rekruttering og Integration skal således overveje, om andre mindre indgribende kontrolforanstaltninger kan benyttes, ligesom styrelsens behov for adgang skal vejes op mod de gener, som indgrebet medfører for udlændingen og arbejdsgiveren.

Styrelsen for International Rekruttering og Integrations kontrolbesøg er som udgangspunkt uvarslede, og styrelsen kan som led i kontrolbesøgene stille udlændingen og arbejdsgiveren spørgsmål om f.eks. udlændingens løn- og arbejdsforhold med henblik på at fastslå, om betingelserne for en opholds- og arbejdstilladelse overholdes. Det kan f.eks. være spørgsmål vedrørende arbejdsopgaver, arbejdstider og lønforhold m.v. Udlændingen og arbejdsgiveren har pligt til at besvare disse spørgsmål, jf. udlændingelovens § 40, stk. 1 og 3.

Styrelsen for International Rekruttering og Integrations udgående kontrol administreres i overensstemmelse med lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Styrelsen for International Rekruttering og Integration anvender således kontrolbestemmelsen, når dette sker som led i en administrativ kontrol, og der ikke er nogen konkret mistanke om, at udlændingen eller den, der beskæftiger en udlænding, har begået et strafbart forhold.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration opretter på baggrund af de oplysninger, som fremkommer under en udgående kontrol, en sag med henblik på journalisering af oplysninger. Ligeledes vurderer Styrelsen for International Rekruttering og Integration i de konkrete tilfælde, hvorvidt der er grundlag for at påbegynde sagsbehandling med henblik på at vurdere, om opholds- og arbejdstilladelsen skal inddrages, herunder om der er forhold, der skal politianmeldes. Det bemærkes, at hvis Styrelsen for International Rekruttering og Integration i forbindelse med et kontrolbesøg med rimelig grund mistænker, at der er begået et strafbart forhold, vil retsplejelovens bestemmelser om straffeprocessuelle tvangsindgreb skulle iagttages, jf. retssikkerhedslovens § 9, stk. 1, og Styrelsen for International Rekruttering og Integration vil i så fald overdrage den nærmere undersøgelse af det eventuelt strafbare forhold til politiet.

2.6.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

Udlændinge med opholdstilladelse i Danmark får udstedt et opholdskort (et plastikkort i kreditkortformat) som dokumentation for deres opholdstilladelse, hvoraf bl.a. gyldighedsperiode og opholdsgrundlag samt oplysninger om pågældendes ret til at arbejde fremgår. Styrelsen for International Rekruttering og

Integration har derfor allerede på denne baggrund mulighed for i forbindelse med et kontrolbesøg at kontrollere og identificere, hvorvidt en antruffen udlænding har fået udstedt en opholds- og arbejdstilladelse af styrelsen, og om udlændingen har ret til at arbejde på den konkrete arbejdsplads.

Det er en forudsætning for en effektiv kontrol, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration har adgang til oplysninger, der i både omfang og kvalitet gør det muligt at vurdere, om den udlænding, der er genstand for kontrollen, efterlever betingelserne for pågældendes opholds- og arbejdstilladelse. Det samme gør sig gældende for så vidt angår kontrol af, om virksomheder efterlever betingelserne for at have udlændinge ansat, og om arbejdet foregår i overensstemmelse med sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at det vil styrke Styrelsen for International Rekruttering og Integrations mulighed for kontrol af bl.a. den reelle arbejdstid, at styrelsen i lighed med Arbejdstilsynet og Skatteforvaltningen vil få mulighed for at kunne gøre brug af den data, som registreres ved hjælp af id-kortene.

2.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration skal kunne forlange at få fremvist id-kort af enhver, der vil have pligt til at bære id-kort på byggepladser, med henblik på at kontrollere, at betingelserne for en af styrelsen udstedt opholds- og arbejdstilladelse overholdes, eller at en udlænding ikke arbejder eller opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 44 a, stk. 19.

Formålet med forslaget er at indføre hjemmel til, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration i forbindelse med kontrol på byggepladser kan forlange af enhver, der har fået udstedt et id-kort og har pligt til at bære det i medfør af den foreslåede lov om id-kort på byggepladser, at vedkommende fremviser sit id-kort. På grundlag af oplysningerne fra et id-kort vil Styrelsen for International Rekruttering og Integration både kunne kontrollere den, der bærer kortet, og de virksomheder, der vil fremgå af kortoplysningerne.

Forslaget vil medføre, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration under en kontrol på et bygge- eller anlægsprojekt, hvor der vil være pligt til at bære id-kort for alle, der udfører arbejde på byggepladsen, vil kunne forlange at få fremvist id-kort af alle, der vil have pligt til at bære et sådant id-kort.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration vil efter forslaget kunne forlange at få fremvist et id-kort med henblik på at kontrollere, at betingelserne for en af styrelsen udstedt opholds- og arbejdstilladelse overholdes, eller at en udlænding ikke arbejder eller opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse. Der vil på grundlag af oplysningerne fra et id-kort kunne blive gennemført en kontrol af både indehaveren af id-kortet og af virksomheder, der fremgår af det pågældende id-kort.

Med hensyn til kontrol af kortindehaveren vil forslaget medføre, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration bl.a. vil kunne kontrollere, om der er tale om en udlænding med en af styrelsen udstedt opholds- og arbejdstilladelse. Oplysningerne på id-kortet vil i vidt omfang svare til de oplysninger, der fremgår af et opholdskort, og disse vil derfor eventuelt kunne sammenholdes, såfremt der er tale om en udlænding med en opholds- og arbejdstilladelse. Formålet vil endvidere være, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration med id-kortet kan foretage en bedre kontrol af, om en udlænding, der arbejder på bygge- eller anlægsprojekt omfattet af lovforslaget, overholder betingelserne for sin opholds- og arbejdstilladelse. Det vil særligt være relevant at kontrollere pågældendes komme-og-gå-tider på

byggepladsen for at sikre, at den reelle arbejdstid er i overensstemmelse med betingelserne for opholds- og arbejdstilladelsen.

Med hensyn til kontrol af virksomheder, der er knyttet til det pågældende id-kort, vil forslaget medføre, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration vil kunne føre bedre kontrol med bl.a., om udlændingen arbejder ved rette arbejdsgiver, og hvorvidt en virksomhed overholder betingelserne for at have en udlænding med opholds- og arbejdstilladelse udstedt af Styrelsen for International Rekruttering og Integration i beskæftigelse.

Det foreslås også, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration med henblik på at kontrollere, at betingelserne for opholds- eller arbejdstilladelsen overholdes, eller at en udlænding ikke arbejder eller opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse, skal kunne samkøre oplysninger fra egne registre med oplysninger fra registeret over id-kort. Der henvises til den foreslåede ændring af udlændingelovens § 44 a, stk. 10.

Forslaget indebærer, at Styrelsen for International Rekruttering og Integrations nuværende adgang til at samkøre oplysninger fra egne registre med Det Centrale Personregister, Bygnings- og Boligregistret, Det Centrale Virksomhedsregister, Køretøjsregisteret og indkomstregisteret med henblik på at kontrollere, at betingelserne for opholds- eller arbejdstilladelsen overholdes, eller at en udlænding ikke arbejder eller opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse eller uretmæssigt har adgang til offentlige ydelser og tilbud, jf. herved udlændingelovens § 44 a, stk. 10, udvides til også at omfatte oplysninger fra registeret over id-kort.

Forslaget indebærer, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration fremadrettet kan samkøre oplysninger fra registeret over id-kort med henblik på at kontrollere, om udlændingelovens betingelser for opholds- eller arbejdstilladelse er opfyldt, herunder om en udlændings beskæftigelsesforhold er i overensstemmelse med reglerne i udlændingeloven.

Forslaget indebærer endvidere, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration fremadrettet kan samkøre oplysninger fra registeret over id-kort til brug for styrelsens kontrol af, at udlændinge ikke arbejder eller opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.

Allerede i dag anvender Styrelsen for International Rekruttering og Integration registersamkøring som et redskab til systematisk kontrol af alle relevante opholdstilladelser. Den udvidede hjemmel til at registersamkøre med oplysninger fra registeret over id-kort vil på samme måde blive benyttet til kontrol inden for de sagsområder, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration vurderer det relevant.

Den udvidede adgang til at registersamkøre med oplysninger fra registeret over id-kort indebærer, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration fremadrettet bl.a. vil få lettere adgang til at kontrollere den reelle arbejdstid for udlændinge, som arbejder på en byggeplads, der er omfattet af lovforslaget. Styrelsen for International Rekruttering og Integration vil bl.a. kunne sammenholde oplysninger fra registeret over id-kort med eksempelvis oplysninger fra indkomstregisteret om arbejdstimer i forhold til, om disse stemmer overens, og om betingelserne for opholds- og arbejdstilladelsen overholdes.

Som hidtil vil resultaterne af en registersamkøring ikke i sig selv få opholdsretlige konsekvenser for de udlændinge, der berøres af kontrollen. Resultaterne af en registersamkøring vil heller ikke i sig selv få konsekvenser for arbejdsgivere. Registersamkøring efter den foreslåede ændring vil således – på samme måde som efter gældende ret – alene give udlændingemyndighederne mulighed for at få kendskab til sager, hvor der potentielt kan være problemer med overholdelsen af betingelserne for opholds- eller arbejdstilladelsen, eller hvor der kan være tale om, at udlændinge opholder sig og arbejder her i landet

uden fornøden tilladelse. Kendskabet til disse sager kan således danne grundlag for efterfølgende sagsbehandling.

Registersamkøring vil som i dag blive gennemført i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. I forbindelse med indgivelse af en ansøgning om opholdstilladelse bliver en udlænding allerede i dag informeret om, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration registrerer udlændingens oplysninger i styrelsens registre, og at der kan ske samkøring af oplysninger i styrelsens registre med bl.a. oplysninger fra indkomstregisteret med henblik på kontrol. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Lovforslaget indeholder en række bestemmelser om behandling af personoplysninger. Det bemærkes indledningsvis, at enhver behandling af personoplysninger foranlediget af lovforslaget skal ske i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. De foreslåede bestemmelser i lovforslaget, som indebærer behandling af personoplysninger, skal derfor alene supplere disse generelle databeskyttelsesretlige regler om indsigt og behandlingssikkerhed, og det er ikke hensigten med lovforslaget, at dette skal kunne træde i stedet for de tilsvarende databeskyttelsesretlige regler, herunder ved f.eks. at indskrænke en arbejdstagers mulighed for at anmode om indsigt i medfør af de databeskyttelsesretlige regler, eller fastsætte, at en bygherre kan etablere et sikkerhedsniveau, der ikke er passende i medfør af de databeskyttelsesretlige regler.

3.1. Behandling af oplysninger i og i tilknytning til id-kort

De oplysninger, der i henhold til de foreslåede bestemmelser i §§ 4-7, vil skulle behandles, herunder opbevares og videregives, af bygherre og af Arbejdstilsynet i forbindelse med tilsynspligterne i denne lov, er personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. I praksis er der tale om bl.a. navne, adresser og ansættelsesforhold. Derudover vil der ske behandling af personnumre.

Behandling af personoplysninger er lovlig, hvis én af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt, herunder hvis behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige (litra c), eller er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som led i myndighedsudøvelse (litra e).

Behandling i medfør af forordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, skal have et såkaldt supplerende retsgrundlag, som forpligter eller berettiger den dataansvarlige til at foretage en behandlingsaktivitet. Det følger af forordningens artikel 6, stk. 3.

Det er beskæftigelsesministeriets vurdering, at det er nødvendigt at indføre en retlig forpligtelse for bygherrer til at opbevare og videregive de nødvendige oplysninger. Om baggrunden for dette henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.3.1.

Det er endvidere beskæftigelsesministeriets vurdering, at behandlingen af de omhandlede oplysninger er nødvendige af hensyn til Arbejdstilsynets myndighedsudøvelse, idet oplysningerne vil understøtte myndighedskontrollen ved, at myndighederne lettere kan etablere arbejdsgiveransvar, hvilket er væsentligt for kontrolopgaven, herunder håndhævelse af regler med arbejdsgiveren som pligtsubjekt.

Det er på den baggrund vurderingen, at de foreslåede bestemmelser udgør det supplerende retsgrundlag for behandling i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e.

For så vidt angår behandling af oplysninger om personnummer i medfør af de foreslåede bestemmelser

vil behandling heraf kunne ske inden for rammerne af databeskyttelseslovens § 11, stk. 1, (offentlige myndigheder), og § 11, stk. 2, nr. 1, (private).

Herudover bemærkes det, at de dataansvarlige, dvs. Arbejdstilsynet og den pågældende bygherre, skal iagttage de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder de grundlæggende principper i databeskyttelsesforordningens artikel 5.

I det omfang, at bygherrer ønsker at kunne bruge de indsamlede id-kortoplysninger til andre formål end id-kort, bemærkes det, at personoplysninger skal indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Der kan godt ske indsamling af oplysninger til flere forskellige formål, herunder både til brug for id-kort og andre formål. Der må dog ikke indsamles flere personoplysninger end der er nødvendigt, for at opnå disse formål. De oplysninger, der indsamles, skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Det bemærkes herudover i den forbindelse, at de registreredes rettigheder fremgår af kapitel 3 i databeskyttelsesforordningen. Disse indebærer, at den registrerede, i dette tilfælde den ansatte, vil have en række rettigheder i forbindelse med behandlingen af deres data. Ud over oplysningspligten omfatter disse rettigheder: retten til indsigt, berigtigelse, sletning, begrænsning af behandling, dataportabilitet og indsigelse.

De fleste af den registreredes rettigheder forudsætter, at den registrerede retter henvendelse til den dataansvarlige og gør sin ret gældende. Oplysningspligten, jf. databeskyttelsesforordningens art. 13 og 14, skal dog opfyldes over for den registrerede, uanset om vedkommende retter henvendelse eller ej. Dette indebærer, at man på eget initiativ skal give den registrerede en række oplysninger, når man indsamler eller modtager oplysninger om vedkommende. Oplysningspligten skal som udgangspunkt opfyldes af alle de dataansvarlige, men branchen kan afsøge muligheden for at lave en samlet oplysningsskrivelse på tværs af dataansvarlige. Eftersom bygherrerne er dataansvarlige for den del af behandlingen, der sker uden for registret, vil de skulle iagttage oplysningspligten af egen drift for denne behandling, samt de øvrige af de registreredes rettigheder på anmodning.

3.2. Terminaladgang til oplysninger til brug for myndigheders tilsyn

De oplysninger, der i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 8, vil skulle behandles, herunder videregives, af Skatteforvaltningen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration og af Arbejdstilsynet i forbindelse med tilsynspligterne i denne lov, er personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. I praksis er der tale om bl.a. navne, adresser og ansættelsesforhold. Derudover vil der ske behandling af personnumre.

Behandling af personoplysninger er lovlig, hvis én af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt, herunder hvis behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige (litra c), eller er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som led i myndighedsudøvelse (litra e).

Behandling i medfør af forordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, skal have et såkaldt supplerende retsgrundlag, som forpligter eller berettiger den dataansvarlige til at foretage en behandlingsaktivitet. Det følger af forordningens artikel 6, stk. 3.

Det er beskæftigelsesministeriets vurdering, at behandlingen af de omhandlede oplysninger er nødvendige af hensyn til Skatteforvaltningen og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations myndigheds-

udøvelse til brug for deres kontrol på deres respektive områder. Om baggrunden for dette henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.3.

Det er på den baggrund vurderingen, at den foreslåede bestemmelse udgør det supplerende retsgrundlag for behandling i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e.

For så vidt angår behandling af oplysninger om personnummer i medfør af de foreslåede bestemmelser vil behandling heraf kunne ske inden for rammerne af databeskyttelseslovens § 11, stk. 1, (offentlige myndigheder).

I forhold til efterfølgende underretning af berørte personer forudsættes det, at terminaladgang til brug for myndigheders tilsyn vil blive gennemført i overensstemmelse med reglerne om oplysningspligt i databeskyttelsesforordningens artikel 14. Meddelelsespligten efter artikel 14 kan imidlertid fraviges, hvis underretningen af den registrerede i alvorlig grad vil hindre opfyldelse af formålene med behandlingen, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra b og databeskyttelseslovens § 22, stk. 2, nr. 8.

I denne vurdering skal indgå, hvorvidt registreringen har betydning for den enkelte person. Skatteforvaltningen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration vil benytte oplysninger om et stort antal enkeltpersoner, der indberettes til Arbejdstilsynet efter denne lov til brug for myndighedernes kontrol på deres respektive områder. På den baggrund vurderes det, at behandling af oplysninger om enkeltpersoner har begrænset betydning for den enkelte.

Det vurderes, at underretningen af den registrerede i alvorlig grad vil hindre opfyldelse af formålene med behandlingen, og underretningen kan derfor undlades i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra b.

Herudover bemærkes det, at de dataansvarlige, dvs. Arbejdstilsynet, Skatteforvaltningen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration, skal iagttage de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder de grundlæggende principper i databeskyttelsesforordningens artikel 5.

3.3. Behandling af oplysninger fra CPR-registeret

De oplysninger, der i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 3, vil skulle behandles, herunder indsamling og opbevaring, af Arbejdstilsynet i forbindelse med tilsynspligterne i denne lov, er personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. I praksis er der tale om bl.a. enkeltpersoners navn. Derudover vil der ske behandling af personnumre.

Behandling af personoplysninger er lovlig, hvis én af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt, herunder hvis behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som led i myndighedsudøvelse (litra e).

Behandling i medfør af forordningens artikel 6, stk. 1, litra e, skal have et såkaldt supplerende retsgrundlag, som berettiger den dataansvarlige til at foretage en behandlingsaktivitet. Det følger af forordningens artikel 6, stk. 3.

Det er beskæftigelsesministeriets vurdering, at behandlingen af de omhandlede oplysninger er nødvendige af hensyn til Arbejdstilsynets myndighedsudøvelse, idet at oplysningerne vil understøtte myndighedskontrollen ifm. identitetssikring af personer ifm. evt. udstedelse og kontrol af id-kort og til målretning af Arbejdstilsynets tilsynsindsats.

Det er på den baggrund vurderingen, at den foreslåede bestemmelse udgør det supplerende retsgrundlag for behandling i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

For så vidt angår behandling af oplysninger om personnummer i medfør af de foreslåede bestemmelser vil behandling heraf kunne ske inden for rammerne af databeskyttelseslovens § 11, stk. 1, (offentlige myndigheder). I forhold til efterfølgende underretning af berørte personer forudsættes det, at behandlingen af oplysninger i CPR-registeret vil blive gennemført i overensstemmelse med reglerne om oplysningspligt i databeskyttelsesforordningens artikel 14. Meddelelsespligten efter artikel 14 kan imidlertid fraviges, hvis underretningen af den registrerede viser sig umulig eller uforholdsmæssig vanskelig, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra b.

I denne vurdering skal indgå, hvorvidt registreringen har betydning for den enkelte person. Arbejdstilsynet vil benytte oplysninger om et stort antal enkeltpersoner, der indberettes til Arbejdstilsynet efter denne lov til identitetssikring af personer ifm. evt. udstedelse og kontrol af id-kort samt til målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn. På den baggrund vurderes det, at behandling af oplysninger om enkeltpersoner har begrænset betydning for den enkelte.

Det vurderes, at det vil være uforholdsmæssigt vanskeligt for Arbejdstilsynet at give meddelelse til alle de personer, der vil blive registreret oplysninger om. Årsagen er, at det vil være en betydelig arbejdsindsats forbundet med at give de registrerede meddelelse, fordi der bl.a. er tale om oplysninger om samtlige personer, der udfører arbejde på byggepladser. Det vurderes således, at det som udgangspunkt vil være uforholdsmæssigt vanskeligt at underrette de pågældende personer om behandlingen, og at underretningen derfor kan undlades i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra b.

Herudover bemærkes det, at den dataansvarlige, dvs. Arbejdstilsynet, skal iagttage de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder de grundlæggende principper i databeskyttelsesforordningens artikel 5.

3.4. Behandling, herunder samkøring, af oplysninger indsamlet i medfør af forskellige love

De oplysninger, der i henhold til den foreslåede ændring i arbejdsmiljølovens § 72, stk. 6, i dette lovforslags § 17, nr. 1, vil skulle behandles, herunder ske samkøring, til udførelse af Arbejdstilsynets opgaver efter arbejdsmiljølovens § 72, selvom oplysninger er indhentet med andet formål. Det er personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. I praksis er der tale om bl.a. navne, adresser og ansættelsesforhold. Derudover vil der ske behandling af personnumre.

Behandling af personoplysninger er lovlig, hvis én af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt, herunder hvis behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som led i myndighedsudøvelse (litra e).

Behandling i medfør af forordningens artikel 6, stk. 1, litra e, skal have et såkaldt supplerende retsgrundlag, som berettiger den dataansvarlige til at foretage en behandlingsaktivitet. Det følger af forordningens artikel 6, stk. 3.

Det er beskæftigelsesministeriets vurdering, at behandlingen af de omhandlede oplysninger er nødvendige af hensyn til Arbejdstilsynets myndighedsudøvelse til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn og til analyser, forebyggelse og statistik. Om baggrunden for dette henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.3.1.

Det er på den baggrund vurderingen, at de foreslåede bestemmelser udgør det supplerende retsgrundlag for behandling i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

For så vidt angår behandling af oplysninger om personnummer i medfør af de foreslåede bestemmelser vil behandling heraf kunne ske inden for rammerne af databeskyttelseslovens § 11, stk. 1, (offentlige myndigheder).

I forhold til efterfølgende underretning af berørte personer forudsættes det, at samkøring vil blive gennemført i overensstemmelse med reglerne om oplysningspligt i databeskyttelsesforordningens artikel 14. Meddelelsespligten efter artikel 14 kan imidlertid fraviges, hvis underretningen af den registrerede viser sig umulig eller uforholdsmæssig vanskelig, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra b.

I denne vurdering skal indgå, hvorvidt registreringen har betydning for den enkelte person. Arbejdstilsynet vil benytte oplysninger om et stort antal enkeltpersoner til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn og til analyser, forebyggelse og statistik. På den baggrund vurderes det, at behandling af oplysninger om enkeltpersoner har begrænset betydning for den enkelte.

Det vurderes, at det vil være uforholdsmæssigt vanskeligt for Arbejdstilsynet at give meddelelse til alle de personer, der vil blive registreret oplysninger om. Årsagen er, at det vil være en betydelig arbejdsindsats forbundet med at give de registrerede meddelelse, fordi der bl.a. er tale om oplysninger om samtlige personer, der udfører arbejde på byggepladser. Det vurderes således, at det som udgangspunkt vil være uforholdsmæssigt vanskeligt at underrette de pågældende personer om behandlingen, og at underretningen derfor kan undlades i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra b.

Herudover bemærkes det, at den dataansvarlige, dvs. Arbejdstilsynet, skal iagttage de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder de grundlæggende principper i databeskyttelsesforordningens artikel 5.

3.5. Offentliggørelse af oplysninger om anmeldte byggepladser

De oplysninger, der i henhold til den foreslåede indsættelse som nyt stykke i arbejdsmiljølovens § 72, stk. 9, i dette lovforslags § 17, nr. 3, behandles i forbindelse med offentliggørelse af oplysninger om byggepladser, hvor der udføres større bygge- og anlægsarbejder. Det er personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. I praksis er der tale om bl.a. navne, firmanavne, CVR-numre, navngivning af byggepladser og oplysninger om byggepladsernes placering (adresse og koordinat).

Behandling af personoplysninger er lovlige, hvis én af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt, herunder hvis behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som led i myndighedsudøvelse (litra e).

Behandling i medfør af forordningens artikel 6, stk. 1, litra e, skal have et såkaldt supplerende retsgrundlag, som berettiger den dataansvarlige til at foretage en behandlingsaktivitet. Det følger af forordningens artikel 6, stk. 3.

Det er beskæftigelsesministeriets vurdering, at behandlingen af de omhandlede oplysninger er nødvendige af hensyn til Arbejdstilsynets myndighedsudøvelse, idet det overordnede formål med offentliggørelsen er, at det skal medvirke til at sikre et sikkert og sundt arbejdsmiljø på danske arbejdspladser. Det konkrete formål med offentliggørelsen er dels af hensyn til teknisk at kunne understøtte administrationen af denne lov, dels at offentliggørelsen vil kunne være en administrativ lettelse for bygherre og andre brugere af Arbejdstilsynets anmeldeordninger, ved at give mulighed for, at den konkrete byggeplads kan fremfindes i forskellige sammenhænge, hvis Arbejdstilsynet udarbejder it-understøttelse hertil.

Det vil kunne være ifm. indberetning af oplysninger til Arbejdstilsynet, hvor bygherre vil kunne fremfinde byggepladsen og knytte de indberetningspligtige oplysninger hertil, hvis Arbejdstilsynet allerede har modtaget oplysninger ifm., at bygherren har anmeldt byggepladsen.

Offentliggørelsen vil medvirke til at styrke myndighedernes arbejde med at afdække, om arbejdet på

større byggepladser med en anlægssum på over 100 mio. kr., og som er omfattet af krav om id-kort, foregår under ordnede forhold og på lovlig vis.

Endvidere vil offentliggørelsen også kunne benyttes til, at Arbejdstilsynet i forbindelse med fremtidige klager og anmeldelser vil kunne stille oplysninger om byggepladser til rådighed, så eksterne aktører ikke længere vil skulle indtaste alle oplysninger manuelt, men vil kunne udpege en specifik byggeplads til brug for deres anmeldelse gennem en søgefunktion, hvis Arbejdstilsynet udarbejdede it-understøttelse hertil. Eksempelvis vil en bygherre kunne udpege en byggeplads i forbindelse med anmeldelse af tjenesteydelser til Registret for Udenlandske Tjenesteydere (RUT), hvor en bygherre kan være hvervgiver for en udenlandsk virksomhed, hvis Arbejdstilsynet også har udarbejdet it-understøttelse hertil. Dette vil bidrage til, at Arbejdstilsynet vil kunne forbedre datagrundlaget for udvælgelse af byggepladser til tilsyn.

Det er på den baggrund vurderingen, at den foreslåede bestemmelse udgør det supplerende retsgrundlag for behandling i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Herudover bemærkes det, at den dataansvarlige, dvs. Arbejdstilsynet, skal iagttage de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelseslovens, herunder de grundlæggende principper i databeskyttelsesforordningens artikel 5.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører økonomiske konsekvenser for staten i form af øgede udgifter hos Arbejdstilsynet og Styrelsen for International Rekruttering og Integration. Forslaget medfører ingen direkte økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner. Kommuner og regioner vil alene have udgifter i det omfang, de måtte være bygherrer for bygge- og anlægsprojekter omfattet af loven, jf. nærmere nedenfor om afledte omkostninger for stat, kommune og regioner. Lovforslagets § 15, vurderes at medføre merudgifter for Justitsministeriets myndigheder, der kan tilskrives en øget sagstilgang til myndighederne. Merudgifterne for Justitsministeriets myndigheder afholdes inden for myndighedernes eksisterende rammer.

Omkostninger for Arbejdstilsynet

Der afsættes offentlig finansiering til at understøtte kravet om id-kort på bygge- og anlægsprojekter med en anlægssum på over 100 mio. kr. Der er afsat:

- 2,0-3,0 mio. kr. i 2026.
- 3,0-12,2 mio. kr. i 2027.
- 3,0-6,1 mio. kr. i 2028.
- 6,1-23,4 mio. kr. i 2029.
- 23,4-30,0 mio. kr. i 2030.
- 23,4-27,9 mio. kr. årligt i 2031-36.
- 17,3-27,9 mio. kr. i 2037.
- 17,3-20,3 mio. kr. årligt fra 2038 og frem.

Spændene i finansieringsprofilen er udtryk for den mulige variation i udformningen af id-kortet, herunder om der vælges en statslig eller en branchedrevet model.

Lovforslaget medfører behov for it-udvikling hos Arbejdstilsynet til id-kortløsning og håndtering af id-kortdata. Arbejdstilsynet forventer at skulle udvikle it til dette formål til en samlet kostpris af ca. 58-83 mio. kr. (2026-pl). Afskrivningen af it-anlæg forventes at løbe over en otteårig periode efter endt udvikling fra 2027 og 2029 eller fra 2027 og 2030. Herudover forventes der samlet set udgifter for ca. 1-7 mio. kr. fordelt på udviklingsårene fra 2026 og frem til 2029 eller 2030 til analyse af it-udviklingen. Derefter forventes der faste driftsudgifter på ca. 17-20 mio. kr., når den nye it tages i brug i enten 2029

eller 2030 og årligt derefter til drift, vedligehold og understøttelse af it-systemet samt teknisk support af virksomhederne.

Som led i arbejdet med at etablere et id-kort på større bygge- og anlægsprojekter er der først behov for at igangsætte it-projektet Etablering af grundlag for dataudveksling af byggeplads- og personparter. Projektet gennemføres i 2026 og indebærer ikke-aktiverbare udgifter for 0,5 mio. kr. der overføres fra § 35.11.10.88. Reserve til initiativer vedr. social dumping til § 17.21.01 Arbejdstilsynet, hvilket sker på lov om tillægsbevilling for 2026. De resterende midler i 2026 (2,6 mio. kr.) på § 35.11.10.88. Reserve til initiativer vedr. social dumping overføres på lov om tillægsbevilling til § 35.11.19. Regeringsreserve. Tilsvarende vil der være aktiverbare udgifter for 24,9 mio. kr. der søges indarbejdet på kommende bevillingslove.

Som følge af it-projektet Etablering af grundlag for dataudveksling af byggeplads- og personparter er der behov for at forhøje Arbejdstilsynets låneramme med 15,0 mio. kr. i 2026 til at udgøre 110,0 mio. kr. i 2026, hvilket sker ved at nedskrive den afsatte låneramme på § 17.46.73. Tværgående it-understøttelse i beskæftigelsesindsatsen på lov om tillægsbevilling for 2026. Tilsvarende vil der være behov for at forhøje lånerammen i 2027 og frem til og med 2034, hvilket vil ske ved omfordeling af låneramme under § 17. Beskæftigelsesministeriet.

Efter afslutning af it-projektet *Etablering af grundlag for dataudveksling af byggeplads- og personparter* og endeligt valg af model for udmøntning vil Arbejdstilsynet igangsætte it-udviklingen af det næste it-projekt, som gennemføres i løbet af 2027 og 2028.

Omkostninger for Styrelsen for International Rekruttering og Integration

Det vurderes, at eventuelle udgifter i Styrelsen for International Rekruttering og Integration til udvidelse af registersamkørløsløsningen med et register over oplysninger fra id-kortene (f.eks. udvikling af et API eller lignende) kan gebyrfinansieres, da der er tale om en kontrolopgave. Omkostningerne til etablering af et API vurderes at udgøre en engangsudgift på ca. 0,2 mio. kr. Denne kan afholdes inden for styrelsens eksisterende økonomiske rammer.

Endelig skal det bemærkes, at det er Styrelsen for International Rekruttering og Integration vurdering, at den øgede kontrol formentlig vil betyde flere kontrolsager ved Styrelsen for International Rekruttering og Integration på sigt, hvilket kan belaste kontrolområdet yderligere.

Afledte omkostninger for stat, kommune og regioner

Staten, regioner og kommuner vil, når de agerer bygherrer, opleve samme økonomiske konsekvenser som private bygherrer i form af udgifter til id-kort, registrering af kortindehavernes opholdstid på byggepladsen, dataopbevaring samt dataindberetning til Arbejdstilsynet.

Det skønnes, at reglerne om id-kort vil gælde for lidt over 250 offentlige bygge- og anlægsprojekter om året. Dette tæller både allerede igangværende projekter og projekter, der startes i det pågældende år. De økonomiske konsekvenser skønnes med usikkerhed til at udgøre ca. 24 mio. kr. i det år, hvor kravet om id-kort indføres, og herefter ca. 6 mio. kr. årligt. Konsekvenserne heraf afdækkes yderligere, herunder inden for Transportministeriets område, hvor der pågår en konsolidering af yderligere omkostninger. De økonomiske konsekvenser for regionerne og kommunerne af lovforslaget skal forhandles med de regionale/kommunale parter.

Digitale implementeringskonsekvenser

Beskæftigelsesministeriet vurderer, at lovforslaget er udformet i overensstemmelse med de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

Princip nr. 1 om enkle og klare regler vurderes opfyldt. Med lovforslaget gøres det klart, at det er bygherre, som er ansvarlig for at sikre, at der udstedes id-kort på de byggepladser, der er omfattet af loven, samt at sikre at registreringspligtige oplysninger bliver indberettet til Arbejdstilsynet.

Princip nr. 2 om digital kommunikation vurderes ligeledes opfyldt, da forslaget forudsætter digital kommunikation. Yderligere fremgår det af lovforslaget, at der gives bemyndigelse til, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om registrering i Arbejdstilsynets it-system og andre tekniske krav til indberetningen.

Det vurderes, at princip nr. 3 om at muliggøre automatisk sagsbehandling samt princip 4 om sammenhæng på tværs ligeledes efterkommes med forslaget, da der så vidt muligt vil anvendes objektive kriterier i lovens krav, og der stiles efter at bruge ensartede begreber og at genbruge data på tværs af myndigheder ved indretning af de nye id-kortkrav. Det foreslås yderligere, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om andre offentlige myndigheders adgang til oplysninger i registret.

Princip 5 om tryk og sikker databehandling vurderes opfyldt. Der henvises bl.a. til afsnittene ovenfor om overholdelse af databeskyttelsesreglerne, herunder kravene til datasikkerhed, ligesom det også følger af forslaget, at der stilles krav til bygherrers behandling og opbevaring af data.

Ligeledes vurderes princip nr. 6 om anvendelse af offentlig infrastruktur at være opfyldt, da det tilsigtes bl.a. at benytte eksisterende løsninger til eksempelvis at identificere og validere rigtigheden af oplysninger.

Princip nr. 7 om forebyggelse af snyd og fejl vurderes opfyldt. Lovforslaget har netop til formål at mindske snyd og fejl på byggepladser ved at indføre krav om id-kort og kontrol med oplysninger heri. Yderligere lægges der op til, at kunne samkøre data med andre myndigheder for at lette mulighed for at forebygge og kontrollere snyd.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. er opgjort i 2024 priser.

Lovforslaget vurderes til samlet at medføre administrative omkostninger for erhvervslivet på over 4 mio. kr. Lovforslaget medfører både omstillingsomkostninger og løbende administrative byrder. Disse konsekvenser opgøres særskilt.

De berørte virksomheder af lovforslag om id-kort er de private bygge- og anlægsprojekter med anlægs-sum over 100 mio. kr. Der antages årligt at være 524 berørte private byggepladser, hvoraf halvdelen af byggepladserne antages allerede at have id-kort, og dermed er business as usual (BAU) antaget til at være 50 pct.

Omstillingsomkostninger vurderes til at være 46,8 mio. kr. Heraf udgør merudgifterne til drift ca. 31,0 mio. kr., hvoraf leje af kortfabrik og licens til it-system udgør 16,3 mio. kr., opdateringen af oplysninger på id-kort 4,8 mio. kr., mens indberetning af oplysninger, registrering af opholdstid m.v. 9,4 mio. kr. De resterende merudgifter skal ses i sammenhæng med Arbejdstilsynets tilsynsaktiviteter på byggepladserne. Udgifterne til id-kort udgør de resterende 16,0 mio. kr. Heraf vedrører de største poster udstedelsen af id-kort (indhentning og registrering) samt etablering af kortfabrik eller it-system, herunder installation, med udgifter på hhv. 8,6 mio. kr. og 6,2 mio. kr.

De løbende administrative byrder skønnes til at være 20,8 mio. kr. årligt. De løbende administrative

byrder består i udgifterne til leje af kortfabrik og licens til it-system til 13,1 mio. kr., opdatering af oplysninger på id-kort skønnes fortsat til 4,8 mio. kr., mens indberetning af oplysninger, registrering af opholdstid m.v. vurderes til at være 2,4 mio. kr. De resterende merudgifter skal ses i sammenhæng med Arbejdstilsynets tilsynsaktiviteter på byggepladserne og udstedelse af id-kort.

Lovforslaget vurderes også at medføre administrative lettelser for virksomhederne på 8,6 mio. kr. årligt for de bygge- og anlægsprojekter, der uanset lovkravet om id-kort ville have anvendt id-kort, hvilket medfører lavere udgifter til driften. Projekterne opnår en samlet besparelse på 3,3 mio. kr. på leje af kortfabrik eller licens til it-system og 5,3 mio. kr. til indberetninger m.v.

Det vurderes på baggrund af ovenstående, at de samlede administrative omkostninger for erhvervslivet er 46,7 mio. kr. i omstillingsomkostninger og de samlede løbende byrder er 12,2 mio. kr. årligt.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Kravet om at bære id-kort på byggepladser vurderes at falde uden for direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, da direktivet ikke omfatter regler om arbejdsmiljø og skat, jf. direktivets artikel 1 og 2.

Kravet vurderes at være i overensstemmelse med TEUF's artikel 45 om arbejdskraftens fri bevægelighed og TEUF's artikel 56 om fri udveksling af tjenesteydelser.

Selvom kravet udgør en restriktion efter TEUF art. 45 og 52, vurderes det at kravet er begrundet i tvingende almene hensyn til at sikre et godt arbejdsmiljø på større byggepladser, samt til at kontrollere regler på skatteområdet og udlændingeområdet.

Det vurderes, at kravet om at bære id-kort i den foreslåede form er egnet til at fremme de nævnte formål, og at samme effekt ikke kan nås med andre og mindre indgribende midler, og at kravet således er proportionalt.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 30. oktober 2025 til den 27. november 2025 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, AM-PRO, Arbejdsmiljøklagenævnet, Arbejdsmiljørådgiverne, Bygherreforeningen, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Industri (DI), Danske Advokater, Danske Byggefag, Danske Regioner, Dataetisk Råd, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Kooperative Arbejdsgiver- og Interesseorganisation i Danmark, Det Faglige Hus, Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH), Fagligt Fælles Forbund, Frie, GLS-A, Justitia, Kommunernes Landsforening (KL), Kristelig Arbejdsgiverforening (KA), Kristelig Fagbevægelse (KRIFA), Lederne, Malerforbundet, Rejsearbejdere.dk, SMVdanmark og Tekniq.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/min-dreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>Statslige udgifter til itsystemer til id-kort hos Arbejdstilsynet:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 2,0-3,0 mio. kr. i 2026 - 3,0-12,2 mio. kr. i 2027 - 3,0-6,1 mio. kr. i 2028 - 6,1-23,4 mio. kr. i 2029 - 23,4-27,9 mio. kr. i 2023 - 23,4-27,9 mio. kr. årligt i 2031-36 - 17,3-27,9 mio. kr. i 2037 -17,3- 20,3 mio. kr. årligt fra 2038 og frem <p>Lovforslaget medfører merudgifter ved Styrelsen for International Rekruttering og Integration i størrelsesordenen 0,2 mio. kr. som en engangsudgift. Denne afholdes inden for styrelsens eksisterende økonomiske rammer.</p> <p>Økonomiske konsekvenser for offentlige bygherrer vurderes i omstillingsåret til ca. 24 mio. kr. og ca. 6 mio. kr. i år 2 og frem.</p>
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Det vurderes, at de samlede administrative omkostninger for er-

		hvervslivet er 46,7 mio. kr. i omstillingsomkostninger og de samlede løbende byrder er 12,2 mio. kr. årligt. Omkostningerne er opgjort i 2024 priser.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten		<p>Kravet om at bære id-kort på byggepladser vurderes at falde uden for direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, da direktivet ikke omfatter regler om arbejdsmiljø og skat, jf. direktivets artikel 1 og 2.</p> <p>Kravet vurderes at være i overensstemmelse med TEUF's artikel 45 om arbejdskraftens fri bevægelighed og TEUF's artikel 56 om fri udveksling af tjenesteydelser.</p> <p>Selvom kravet udgør en restriktion efter TEUF art. 45 og 52, vurderes det at kravet er begrundet i tvingende almene hensyn til at sikre et godt arbejdsmiljø på større byggepladser, samt til at kontrollere regler på skatteområdet og udlændingeområdet.</p> <p>Det vurderes, at kravet om at bære id-kort i den foreslåede form er egnet til at fremme de nævnte formål,</p>

		og at samme effekt ikke kan nås med andre og mindre indgribende midler, og at kravet således er proportionalt.
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EUregulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikkeerhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Der gælder i dag ikke krav om id-kort på bygge- og anlægsprojekter.

Det foreslås i § 1, at loven finder anvendelse på alle bygge- og anlægsprojekter med en anlægssum på over 100 mio. kr. Den samlede anlægssum omfatter ifølge forslaget den samlede pris for bygge- og anlægsprojektet inklusive projektering, rådgivning, finansiering i bygge- og anlægsfasen samt øvrige omkostninger i tilknytning til etablering af bygge- og anlægsprojektet, ekskl. moms.

Forslaget vil indebære, at loven gælder for alle bygge- og anlægsprojekter med en anlægssum over 100 mio. kr., og omfatter både offentlige og private projekter.

Anlægssummen vil omfatte alle tilknyttede udgifter til at etablere bygge- og anlægsprojektet. Anlægssummen vil dermed være den samlede pris for projektering, rådgivning, finansiering i bygge- og anlægsfasen, byggesum, samt øvrige omkostninger i tilknytning til etablering af bygge- og anlægsprojektet, ekskl. moms, afgifter o.l.

Anlægssummen vil dække over både udgifter til forudgående rådgivning, planlægning og projektering inden bygge- og anlægsfasen, samt alle udgifter forbundet til selve bygge- og anlægsfasen. Dette vil gælde uanset, om der er tale om nyopførelse eller ændring af bygninger og konstruktioner, nedrivning, samt evt. etablering af tilknyttede veje, jernbaner eller andre anlæg. Det vil også gælde udgifter til alle varer og tjenesteydelser, der knytter sig til bygge- og anlægsprojektet.

Andre udgifter som f.eks. præmier, der kan udbetales som bonus for hurtigere færdiggørelse eller tilsvarende betingelser i overensstemmelse med kontrakten, skal også medregnes i anlægssummen. Dette vil gælde, uanset om det forventes, at disse præmier bliver udbetalt eller ej. En forventning om eventuelle senere indtægter i form af f.eks. bodsbetalinger kan ikke fratrækkes anlægssummen.

Det vil være den forventede anlægssum ved igangsætning af bygge- og anlægsfasen, der bliver afgørende

for, om projektet fra start er omfattet af lovens anvendelsesområde. Et bygge- og anlægsprojekt, der ikke fra igangsættelse er omfattet af lovens anvendelsesområde, vil blive omfattet af loven, lige så snart den reelle eller forventede anlægssum overstiger 100 mio. kr. f.eks. på grund af udvidelser af projektet, stigende priser, eller andre uforudsete udgifter. Modsætningsvis vil krav om id-kort bortfalde, hvis en efterjustering af budgettet vil medføre en rimelig sandsynlighed for, at anlægssummen på det færdige projekt bliver mindre end først antaget, og kommer under 100 mio. kr.

Bygherre vil ikke kunne omgå kravet om id-kort ved at opdele bygge- og anlægsprojektet i mindre kontrakter. Vedrører kontrakterne samme bygge- og anlægsprojekt, vil alle kontrakter med et indholds-, formåls-, og tidsmæssig sammenhæng indgå i den samlede anlægssum. Dette gælder også, hvis dele af en entreprise i stedet indgås af et koncernforbundet selskab. Den samlede anlægssum kan dermed ikke omgås ved at indgå kontrakter og igangsætte delelementer af bygge- og anlægsprojektet i forskellige tempi. Arbejdstilsynet kan bede om dokumentation for den forventede anlægssum. Konstaterer Arbejdstilsynet, at et igangværende projekt er blevet kunstigt opdelt, kan det medføre en bøde for den periode, hvor krav om id-kort var indtrådt, hvis ikke kontrakterne var blevet opdelt.

Ved en vurdering af, om kontrakterne vedrører samme projekt, skal der tages hensyn til opgavernes indhold og formål samt den tidsmæssige sammenhæng mellem kontrakterne. Det kan være, om der er indholdsmæssig sammenhæng mellem de enkelte kontrakter, om kontrakterne indgås under det samme projekt eller sker til opfyldelse af det samme behov hos bygherren, om kontrakterne skal opfylde tilsvarende tekniske krav eller anvendes i sammenhæng med hinanden, samt om flere kontrakter kan indgås hos de samme leverandører. Den tidsmæssige sammenhæng kan efter en konkret vurdering afgøres på baggrund af tidspunktet for indgåelse eller udførelse af de relevante kontrakter eller på baggrund af bygherrens beslutningsproces. Hvis bygherre indgår flere forskellige kontrakter samtidig, vil det tale for tidsmæssig sammenhæng, også selvom kontrakterne skal udføres på forskellige tidspunkter.

Anlægssummen kan være fordelt over flere områder med byggepladser, f.eks. ved opførelse af bygninger på flere lokationer eller metrobyggeri. Her gælder kravet om id-kort på alle byggepladser dækket af anlægssummen for det samlede bygge- og anlægsprojekt.

Til § 2

I forslaget § 2 defineres en række begreber, som anvendes i loven.

Det foreslås i § 2, *nr. 1*, at der ved »arbejdsgiver« forstås den fysiske eller juridiske person, der lader arbejde udføre i et tjenesteforhold.

Arbejdsgiveren er således efter denne lov den, der lader arbejde udføre. Det vil altid være en konkret vurdering, hvem der er arbejdsgiver. Ved vurderingen vil der bl.a. kunne lægges vægt på, hvem lønmodtageren har indgået ansættelseskontrakt med, samt hvem der står for lønudbetalingen. Begrebet er ikke identisk med det arbejdsgiverbegreb, som gælder i medfør af arbejdsmiljøloven.

Det foreslås i § 2, *nr. 2*, at der ved »bygge- og anlægsprojekter« forstås opførelse og ændring af bygninger og konstruktioner, herunder montagearbejder. Det omfatter også opførelse og ændring af veje, tunneler, broer, havne og lignende anlæg, samt grave- og jordarbejde, rør- og kabellægning, reparations- og vedligeholdelsesarbejder, og nedbrydning og demontering af de nævnte anlæg eller dele heraf.

Det foreslås i § 2, *nr. 3*, at der ved »byggepladsen« forstås det område, hvor der udføres bygge- eller anlægsarbejde, herunder opførelse eller ændring af bygninger og konstruktioner, vedligeholdelse af broer samt nedgravning af rør på offentlig vej. Byggepladsen omfatter herudover det område, der ved

indhegning, skiltning eller lignende er udlagt som byggepladsen med tilhørende oplagspladser, skur- og containerområder, adgangs- og transportveje m.v.

Byggepladsen er således efter denne lov både det område, hvor det konkrete bygge- og anlægsarbejde udføres, samt de tilknyttede faciliteter, der er tilstede, for at kunne udføre bygge- og anlægsarbejdet, herunder veje, lagerpladser, opholdsrum og velfærdsforanstaltninger m.v. Id-kortet skal bæres på hele byggepladsen.

Det foreslås i § 2, nr. 4, at der ved »bygherre« forstås den fysiske eller juridiske person, der betaler for, at et bygge- og anlægsarbejde projekteres og udføres.

Det kan være enkeltpersoner eller enkeltmandsvirksomheder, selskaber, offentlige og private institutioner samt organisationer og foreninger. Det har ikke betydning for bygherrebegrebet, såfremt de også selv indgår i projektet som total-, hoved- eller fagentreprenør på en byggeplads.

Det foreslås i § 2, nr. 5, at der med »hvervgiver« forstås den fysiske eller juridiske person, som en selvstændig erhvervsdrivende eller en arbejdsgiver har indgået kontrakt med om at levere en tjenesteydelse.

Hvervgiveren er dermed den fysiske eller juridiske person, som en selvstændig erhvervsdrivende eller en arbejdsgiver direkte har indgået kontrakten med, om at udføre et stykke arbejde på et bygge- og anlægsprojekt omfattet af loven. Dette gælder uanset om hvervgiver selv er underleverandør i projektet, og har egen hvervgiver, eller om hvervgiver er en dansk eller udenlandsk virksomhed.

Det foreslås i § 2, nr. 6, at der med »RUT-nummer« forstås det entydige identifikationsnummer, som en udenlandsk virksomhed tildeles af Erhvervsstyrelsen i forbindelse med registrering i Register for Udenlandske Tjenesteydere (RUT) i medfør af lov om udstationering af lønmodtagere m.v.

Udenlandske tjenesteydere, som i forbindelse med levering af tjenesteydelser i Danmark udstationerer lønmodtagere til Danmark, skal registreres i Erhvervsstyrelsens Register for Udenlandske Tjenesteydere (RUT) efter lov om udstationering af lønmodtagere m.v. Dette følger af denne lovs § 10, og det følger af Erhvervsstyrelsens bekendtgørelse om Register for Udenlandske Tjenesteydere (RUT-Registret), at virksomheder i forbindelse med denne registrering hos Erhvervsstyrelsen tildeles et entydigt identifikationsnummer, kaldet RUT-nummer.

Til § 3

Efter gældende ret stilles der ikke krav om id-kort på byggepladser. I gældende ret stilles der imidlertid krav i arbejdsmiljølovgivningen om, at bygherren skal udpege en arbejdsmiljøkoordinator, der skal træffe foranstaltninger for at sikre, at kun beføjede personer får adgang til byggepladsen. Herudover er der i dag allerede krav om, at arbejdsmiljøkoordinatoren bl.a. skal udforme en plan for sikkerhed og sundhed for byggepladsen.

Det foreslås i § 3, stk. 1, at alle personer skal bære id-kort, når de befinder sig på byggepladser omfattet af loven, jf. dog stk. 2.

Forslaget medfører, at alle personer, der befinder sig på byggepladsen, vil skulle bære id-kort. Det vil betyde, at kravet om at bære id-kort som udgangspunkt vil gælde for alle, som befinder sig på byggepladsen uanset arbejdsområde, ansvarsniveau og opholdets længde, jf. dog nærmere nedenfor om gæstekort. Kravet om at bære id-kort vil gælde for al færden på pladsen, således at f.eks. både beskæftigede og byggeledere skal bære id-kort. Det forventes, at der vil blive tale om et app-baseret id-kort, men bestemmelsen omfatter mulighed for, at der både kan være tale om et fysisk eller et digitalt id-kort, og

kravet om at bære id-kort, dækker derfor både at bære et fysisk id-kort på sig, eller have et digitalt id-kort på sig, f.eks. som app på en telefon. Id-kortet behøver dermed heller ikke at bæres synligt.

Med den foreslåede bestemmelse sikres det, at der ikke opholder sig uvedkommende på byggepladsen, og kravet er med til at understøtte myndighedernes tilsyn på bygge- og anlægsprojekter. Dertil vil det blive muligt for bygherre at have bedre overblik over hvem og hvor mange, der er tilknyttet byggepladsen på et givent tidspunkt. Bygherre vil som samlet ansvarlig for byggepladsen være den der har mulighed for f.eks. at etablere adgangskontrol og gennemføre stikprøvekontroller på byggepladsen, som kan være med til at understøtte den nye pligt om at bære id-kort. Bygherre vil ligeledes også gennem krav i kontrakter med entreprenører, kunne stille krav om, at disse også fører interne kontroller med, om de personer, der er på deres byggepladser, har en legitim grund til at være der. Bestemmelsen medfører ikke yderligere krav til bygherre i forhold til at sikre, at det kun er beføjede personer der får adgang til byggepladsen, end de krav der allerede gælder i medfør af arbejdsmiljølovgivningen i dag. Loven etablerer dermed f.eks. ikke et generelt krav om indhegning af byggepladsen.

Det foreslås i § 3, stk. 2, 1. og 2. pkt., at kravet om id-kort ikke omfatter personer, der ikke udfører arbejde på byggepladsen, eller som kun kortvarigt opholder sig på byggepladsen, herunder i forbindelse med post- og pakkelevering. Disse personer skal i stedet bære gæstekort og være registreret i en gæstebog.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at personer, som kun ganske kortvarigt opholder sig på byggepladsen, ikke er omfattet af kravet om id-kort efter denne lov.

Undtagelsen omfatter bl.a. post- og pakkelevering. Gæster og andre personer, der kun kortvarigt opholder sig på byggepladsen, vil i stedet skulle bære gæstekort og være registreret i en gæstebog. I det omfang der måtte vise sig behov for en nærmere definition af hvem, der ikke vil være omfattet af kravet om id-kort, og som i stedet alene skal bære gæstekort, vil der kunne fastsættes nærmere regler herom, jf. forslaget til § 3, stk. 5, jf. nærmere nedenfor.

Reglen skal sikre mod snyd, samtidig med at der ikke skal være unødige byrder forbundet med at personer helt kortvarigt opholder sig på byggepladsen.

Kravet om gæstebog vil kunne være med til at imødegå omgåelse af kravet om id-kort. Det kunne f.eks. være, at en underentreprenør alene uddeler gæstekort til sine ansatte og ikke anskaffer dem id-kort, og at underentreprenøren instruerer sine ansatte i at fremvise gæstekortet ved myndighedskontrol. Hvis myndighederne møder personer på byggepladsen, hvor der kan være en formodning om, at personerne er omfattet af kravet om id-kort, vil myndighederne uden krav om en gæstebog, have særdeles ringe muligheder for at efterprøve, hvorvidt personerne faktisk er omfattet af id-kort kravet.

Der stilles ikke specifikke formkrav til gæstebogen, udover at det skal være muligt for myndighederne at slå op i gæstebogen for den seneste måned. Kravet vil være, at en gæst (f.eks. ved varelevering) indskrives i en gæstebog med navn, virksomhed og ankomsttidspunkt samtidig med, at vedkommende får udleveret et gæstekort. Ordningen anses for at være almindelig praksis på mange forskellige arbejdspladser.

Det følger af forslag til § 3, stk. 2, 3. pkt., at myndigheds personer, der udfører kontrol på byggepladsen, er undtaget fra krav om id-kort og gæstekort.

Bestemmelsen vil indebære, at f.eks. Arbejdstilsynet, Skatteforvaltningen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration kan få adgang på byggepladsen uden gæstekort.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at myndigheder kan komme på tilsyn på byggepladsen, uden at skulle afvente at få udstedt gæstekort. Baggrunden herfor er, at sikre myndighederne nem og hurtig

adgang til kontrol på byggepladsen, da der ellers kunne være risiko for, at formålet med tilsynet ellers kunne forspildes.

Arbejdstilsynet kan i dag anmode om at få fremvist legitimation ved tilsyn med udstationeret arbejdskraft efter udstationeringsloven. Det påhviler efter udstationeringsloven den udenlandske tjenesteyder at sikre, at deres beskæftigede kan fremvise gyldig legitimation. Denne bestemmelse omfatter dog kun udenlandske ansatte, der udstationeres til Danmark, hvorfor den kun omfatter et fåtal af ansatte på de danske byggepladser. Der gælder dog ikke krav om id-kort eller anden legitimation, som omfatter alle, der udfører arbejde på større bygge- og anlægsprojekter.

Det foreslås i § 3, stk. 3, at personer, der befinder sig på byggepladsen, skal fremvise deres id-kort eller gæstekort efter anmodning fra Arbejdstilsynet, til brug for Arbejdstilsynets tilsyn med overholdelse af regler og vilkår på arbejdsmarkedet.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Arbejdstilsynet kan føre kontrol med, hvem der udfører arbejde på byggepladsen, og om disse personer i givet fald overholder arbejdsmiljølovgivningen. Der er i dag ikke krav om, at alle beskæftigede skal kunne fremvise legitimation eller anden id for Arbejdstilsynet, hvilket hidtil har kunnet vanskeliggøre tilsynets arbejde, herunder som led i bekæmpelse af social dumping og arbejdslivskriminalitet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at enhver, der befinder sig på den pågældende byggeplads, vil skulle fremvise gyldigt id-kort eller gæstekort til Arbejdstilsynet efter anmodning herom, til brug for Arbejdstilsynets tilsyn. Hermed vil alle omfattet af denne lov, omfattes af krav om fremvisning af id-kort eller gæstekort, og der vil ikke blot gælde et legitimationskrav for udstationerede beskæftigede med en udenlandsk arbejdsgiver.

Baggrunden for også at stille krav om fremvisning af gæstekort er at understøtte Arbejdstilsynets tilsyn med loven. Dette er nødvendigt for at kunne fastslå, at personer omfattet af id-kortkravet bærer dette, eller om der er tale om gæster efter § 3, stk. 2. Dette er en forudsætning for at kunne afgøre, om der er personer på byggepladsen, som ikke har fået id-kort og bærer dette, jf. lovens krav.

Det foreslås i § 3, stk. 4, at bygherre skal sikre, at alle, der befinder sig på byggepladsen, bærer id-kort eller gæstekort, jf. stk. 1 og 2, og fremviser dette efter anmodning fra Arbejdstilsynet, jf. stk. 3.

Forslaget indebærer, at bygherre vil kunne ifalde ansvar, hvis en person, omfattet af pligten til at fremvise id-kort, ikke fremviser dette efter anmodning fra Arbejdstilsynet. Det følger af lovforslagets § 15, at bygherre i disse tilfælde vil kunne ifalde bødestraf.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der vil være én aktør, der har det samlede ansvar og incitament til at sikre en velfungerende byggeplads, hvor der er styr på, at det kun er personer med et ærinde, der færdes på byggepladsen, og at der ikke anvendes uregistreret (illegal) arbejdskraft. Bygherres pligt til at sikre id-kort omfatter således også pligten til at sikre, at id-kortet fremvises ved myndighedskontrol.

Ligeledes omfatter pligten også pligt til at gæstekort fremvises, da det er en forudsætning for at kunne afgøre, om der er personer på byggepladsen, som ikke har fået id-kort og bærer dette, jf. lovens krav.

Der henvises til pkt. 2.3.3.3. om straf i de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 15.

Det foreslås i § 3, stk. 5, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvem der kan undtages fra kravet om at bære id-kort efter stk. 2.

Bestemmelsen vil kunne anvendes i det omfang, der måtte opstå behov for præcisering af hvilke persongrupper, som kan undtages fra kravet om id-kort efter stk. 2.

Til § 4

Det foreslås i § 4, stk. 1, at bygherre skal sikre, at personer, der er omfattet af pligten til at bære id-kort efter § 3, får udstedt et id-kort, jf. § 5, jf. dog stk. 2. Bygherre skal herudover sikre, at oplysningerne i id-kortet efter § 5 opdateres ved ændringer.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det er bygherre, der er ansvarlig for, at der bliver udstedt id-kort til alle der er omfattet af pligten til at bære id-kort på byggepladsen. Bygherre vil som samlet ansvarlig for byggepladsen bl.a. have mulighed for at etablere adgangskontrol og gennemføre stikprøvekontroller på byggepladsen, som kan understøtte denne nye pligt.

Herudover vil den foreslåede bestemmelse også medføre, at bygherre skal sikre, at Arbejdstilsynet modtager opdaterede oplysninger til id-kortet, hvis kortindehaveren f.eks. skifter navn eller opnår nye lovpligtige uddannelser, som skal fremgå af id-kortet.

Id-kortindehaveren vil skulle være i besiddelse af id-kortet, inden vedkommende påbegynder sit arbejde på byggepladsen. Det vil være i strid med denne lov, hvis personer påbegynder arbejde på byggepladsen uden at være i besiddelse af et id-kort. Dette berører dog ikke undtagelsen for, at der kan ske post- og pakkelevering og lignende ved personer, som ikke får udstedt id-kort, men som i stedet vil skulle bære gæstekort, jf. nærmere i § 3, stk. 2.

Ved »personer, der er omfattet af pligten til at bære id-kort« forstås både arbejdsgivere, beskæftigede og selvstændige erhvervsdrivende, som udfører arbejde på byggepladsen. Det er således ikke kun beskæftigede, som er omfattet af id-kortforpligtelsen.

Bestemmelsen vil derfor som udgangspunkt omfatte alle beskæftigede, som udfører en eller flere opgaver på byggepladsen, uagtet om dette er lønnet eller ulønnet. Ulønnede beskæftigede kan f.eks. være personer, der udfører opgaver for arbejdsgivere som en del af deres uddannelse eller anden tilsvarende ordning. Frivilligt arbejde vil også være arbejde, der er omfattet af reglerne om id-kort.

Det foreslås i § 4, stk. 2, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang stk. 1 kan fraviges ved helt kortvarige eller ekstraordinære nedbrud i it-systemer eller fejl i data, hvor midlertidige løsninger ikke kan afhjælpe problemet.

Formålet med bestemmelsen er at give mulighed for, at der i meget begrænset omfang kan ske fravigelse af bygherres forpligtigelse efter stk. 1, under ekstraordinære omstændigheder. Bestemmelsen er udformet som en bemyndigelse, da hvilke situationer, der kan være omfattet af bestemmelsen, vil afhænge af, hvorvidt der udmøntes en branchedrevet (privat) eller statslig id-kortløsning. Fælles vil være, at det vil dreje sig om helt kortvarige eller ekstraordinære nedbrud i it-systemer eller fejl i data, hvor midlertidige løsninger ikke kan afhjælpe problemet.

Bestemmelsen medfører, at beskæftigelsesministeren ved bekendtgørelse kan fastsætte regler om, hvad der er omfattet af bestemmelsen, når valg af udmøntningsmodel er på plads. Det er dog forudsat, at der kan bruges gæstekort i de situationer, hvor det eventuelt kortvarigt ikke er muligt at udstede det rigtige id-kort, inden en person skal foretage arbejde på byggepladsen. Forpligtigelsen til at registrere opholdstid, jf. § 6, stk. 2, vil fortsat gælde. Driftsforstyrrelser og it-nedbrud er derfor som udgangspunkt ikke nok til at bygherre kan undtages fra sine forpligtigelser efter stk. 1. Gæstekort vil dog kun kunne benyttes som midlertidig løsning i begrænset omfang som nævnt ovenfor, og vil ikke generelt kunne træde i stedet for et id-kort.

Det foreslås i § 4, stk. 3, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om udstedelse og drift af id-kort, herunder om id-kortet skal udstedes af Arbejdstilsynet eller af private. Ministeren kan i den forbindelse

fastsætte regler om pligt til at benytte Arbejdstilsynets id-kortløsning og om gebyrer til dækning af Arbejdstilsynets omkostninger forbundet med udstedelse og administration af id-kort.

Bestemmelsen indebærer, at beskæftigelsesministeren senere ved bekendtgørelse vil kunne fastsætte, hvorvidt det er en branchedrevet (privat) eller en statslig id-kortløsning, der skal udmøntes, og hermed fastsætte, hvem der vil have forpligtigelsen til at sikre, at der er en tilgængelig id-kortløsning til rådighed for bygherrerne. Valg af udmøntningsmodel vil blive truffet i samarbejde med branchen.

Ved udmøntning af en statslig id-kortløsning vil bestemmelsen medføre, at Arbejdstilsynet kan stille krav om betaling af gebyr til dækning af Arbejdstilsynets omkostninger forbundet med udstedelse og behandling af id-kort. Det forventes, at udstedelse af id-kort i en statslig id-kortløsning vil blive brugerfinansieret, hvorfor ministeren gives hjemmel til at fastsætte nærmere regler for et sådant gebyr.

Det er hensigten, at der i tilfælde af en statslig id-kortløsning vil blive fastsat regler om, at Arbejdstilsynet vil kunne opkræve et gebyr i forbindelse med anmodning om oprettelse og udstedelse af id-kort, uanset om der er tale om udstedelse af et fysisk eller et digitalt id-kort. Hvorvidt der fastsættes yderligere gebyrer, for eksempel for opdatering af oplysninger i id-kort, vil afhænge af udformningen af den konkrete model der udmøntes.

Det forudsættes, at gebyrernes størrelse ved bekendtgørelse vil blive fastsat således, at de modsvarer Arbejdstilsynets omkostninger i forbindelse med administrationen af en statslig id-kortløsning. Det pågældende gebyr skal således dække de nødvendige omkostninger i forbindelse med Arbejdstilsynets konkrete sagsbehandling i forbindelse med behandling af anmodninger om oprettelse og udstedelse af id-kort, opdatering af oplysninger i id-kort, identitetssikring af personer og anden sagsbehandling, for eksempel i forbindelse med annullering af id-kort.

Det forudsættes endvidere, at gebyrerne løbende vil blive justeret for at sikre balance mellem indtægter og udgifter, som også forudsat i Finansministeriets budgetvejledning.

Der henvises også til pkt. 5 om økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet, hvor der er nærmere redegjort for disse økonomiske forudsætninger for erhvervslivet.

Det foreslås i § 4, stk. 4, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om formkrav til id-kortet.

Bestemmelsen indebærer, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte formkrav til selve udformningen og indholdet af id-kortet, herunder hvordan id-kortet skal kunne præsenteres og bruges af myndigheder. Der vil herudover eventuelt også kunne stilles krav om hvilke oplysninger, som vil skulle være synlige på kortets forside, og hvilke oplysninger, som alene vil skulle fremgå af kortets bagside eller bagvedliggende sider, alt efter om der vil være tale om et fysisk eller appbaseret kort, og alt efter hvilke oplysninger, som vil skulle fremgå af kortet, jf. hjemlen til at kunne fastsætte regler herom efter § 5, stk. 4.

Ved en eventuel udmøntning af en branchedrevet id-kortløsning, vil fastlæggelse af formkrav til id-kortet ske i samarbejde med branchen.

Det foreslås i § 4, stk. 5, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om krav om indberetning af oplysninger i id-kortet til Arbejdstilsynet, herunder om anvendelse af bestemte systemer og andre tekniske krav til indberetning af kortoplysninger. Beskæftigelsesministeren kan tillige fastsætte regler om frister for indberetning, og hvor ofte der skal ske indberetninger.

Bestemmelsen vil indebære, at Arbejdstilsynet kan stille tekniske krav og andre formkrav, til hvordan bygherre skal indberette oplysninger til Arbejdstilsynet. Arbejdstilsynet forventer at udstede bekendtgørelse herom, når der er klarhed over hvilken model for id-kort løsning, der skal udmøntes, og hvilke

tekniske krav, der i den forbindelse vil blive stillet til indberetning af oplysninger til Arbejdstilsynet. Beskæftigelsesministeren kan tillige fastsætte regler om frister, og hvor ofte der skal ske indberetninger, herunder hvis der sker ændringer i oplysninger for allerede udstedte id-kort. Dette gælder, uanset om der vælges den statslige eller den brancherettede model.

Til § 5

Efter gældende ret er der ikke krav om id-kort på byggepladser, og der er derfor heller ikke krav til, hvilke oplysninger et sådant id-kort skal indeholde.

Det foreslås i § 5, *stk. 1*, at id-kortet er personligt og skal som minimum indeholde følgende oplysninger om kortindehaveren:

- 1) Navn.
- 2) Foto.
- 3) Nationalitet.
- 4) Personnummer eller tilsvarende entydig identifikation, hvis kortindehaveren ikke har et personnummer.
- 5) Opholdsadresse, når arbejdsgiver stiller bolig til rådighed omfattet af lov om indkvartering af ansatte.
- 6) Arbejdsfunktion.
- 7) Lovpligtige uddannelser efter arbejdsmiljølovgivningen eller tilsvarende kvalifikationer anerkendt af Arbejdstilsynet.
- 8) Arbejdsgiver, herunder navn, CVR-nummer og eventuel RUT-nummer. Er kortindehaver selvstændig erhvervsdrivende, skal kortet oplyse vedkommendes virksomhedsnavn, CVR-nummer og eventuelt RUT-nummer.
- 9) Ved udleje, oplysning om den virksomhed, der har indlejet kortindehaveren.
- 10) Kortudstedelsesdato.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en bygherre vil være forpligtet til at sikre, at id-kortet som minimum vil indeholde de foreslåede oplysninger om kortindehaver.

Det foreslås i § 5, *stk. 1, nr. 1*, at kortindehaverens navn skal fremgå af id-kortet.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at kortindehaverens fulde navn skal fremgå af id-kortet, da kortet er personligt, og det er forudsat, at hver person, som opholder sig på byggepladsen, skal være i besiddelse af sit eget id-kort. Forslaget sikrer, at myndighederne kan fastslå identiteten af kortindehaveren.

Navnet, som vil fremgå af id-kortet, skal være i overensstemmelse med det, som fremgår af kortindehavers offentlige identitetsdokumenter.

Det foreslås i § 5, *stk. 1, nr. 2*, at kortindehaverens foto skal fremgå af id-kortet.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at myndighederne kan sikre sig, at det id-kort, som fremvises ved et tilsyn, også tilhører den person, som fremviser kortet.

Det foreslås i § 5, *stk. 1, nr. 3*, at kortindehaverens nationalitet skal fremgå af id-kortet.

Formålet med kravet er, at det skal være med til at understøtte kontrollen med udenlandsk arbejdskraft, herunder indsatsen mod illegal arbejdskraft. Kravet har således bl.a. til formål at styrke politiets myndighedsudøvelse, bl.a. i forhold til ulovligt ophold. I tilfælde af, at en kortindehaver har dobbelt statsborgerskab, skal den nationalitet, som pågældende er registreret med hos Styrelsen for International Rekruttering og Integration, fremgå af kortet. I tilfælde af, at der er tale om en arbejdstager, der ikke er

registreret hos Styrelsen for International Rekruttering og Integration, skal den nationalitet, som er knyttet til det opholdsgrundlag, der stiller udlændingen bedst i Danmark, fremgå af kortet. Hvis en kortindehaver eksempelvis både har statsborgerskab i et EU-land og i et tredjeland, vil EU-statsborgerskabet således skulle angives som nationalitet. I tvivlstilfælde kan der rettes henvendelse til Styrelsen for International Rekruttering og Integration, ligesom der på id-kortet evt. kan angives flere nationaliteter.

Det foreslås i § 5, stk. 1, nr. 4, at kortindehaverens personnummer eller tilsvarende entydig identifikation, hvis kortindehaveren ikke har et personnummer, skal fremgå af id-kortet.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kortindehavers personnummer skal fremgå af id-kortet i det omfang, kortindehaver har et personnummer efter CPR-loven.

I det omfang kortindehaver er udlænding uden personnummer, vil der være krav om anden oplysning på kortet, som kan understøtte en entydig identifikation af kortindehaver. Dette vil f.eks. kunne være pasoplysninger eller lignende. Beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om, hvad der i stedet kan betragtes som entydig identifikation, jf. stk. 4.

Formålet med kravet er, at der skal være en entydig identifikation af personen, som bærer id-kortet. Dette skal understøtte såvel tilsynsaspektet, samt den tekniske løsning for id-kortet.

Det foreslås i § 5, stk. 1, nr. 5, at kortindehaverens opholdsadresse, når arbejdsgiver stiller bolig til rådighed omfattet af lov om indkvartering af ansatte, skal fremgå af id-kortet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kortindehaverens fulde opholdsadresse skal fremgå af id-kortet, når arbejdsgiver stiller bolig til rådighed omfattet af lov om indkvartering af ansatte.

Kravet om oplysning af opholdsadresse, når arbejdsgiver stiller bolig til rådighed omfattet af lov om indkvartering af ansatte, vil kunne understøtte Arbejdstilsynets tilsyn med ansattes indkvartering, i medfør af lov om indkvartering af ansatte.

Det foreslås i § 5, stk. 1, nr. 6, at kortindehavers arbejdsfunktion fremgår af id-kortet.

Bestemmelsen vil medføre, at det skal fremgå af kortet, i hvilken jobfunktion kortindehaver udfører arbejdsopgaver på byggepladsen, f.eks. om kortindehaver er beskæftiget som tømrer eller lignende.

Oplysningen om arbejdsfunktion vil blandt andet være med til at understøtte Styrelsen for International Rekruttering og Integrations kontrol med, om betingelserne for meddelte opholds- og arbejdstilladelser er opfyldt.

Det foreslås i § 5, stk. 1, nr. 7, at kortindehavers lovpligtige uddannelser efter arbejdsmiljølovgivningen eller tilsvarende kvalifikationer anerkendt af Arbejdstilsynet fremgår af id-kortet.

Ved lovpligtige uddannelser efter arbejdsmiljølovgivningen forstås gyldige uddannelser, som er påkrævet, for, at den pågældende må udføre bestemte typer af arbejde. Bestemmelsen vil finde anvendelse i de tilfælde, beskæftigelsesministeren har fastsat krav om sådanne uddannelser efter arbejdsmiljølovens § 41.

Der gælder i dag krav om arbejdsmiljøfaglig uddannelse for personer, der skal:

- Føre kran.
- Føre gaffelstabler, gaffeltruck og teleskoplæsser.
- Opstille stilladser.
- Arbejde med svejsning og termisk skæring samt den slibning, der er tilknyttet dette arbejde.
- Arbejde med elevatorer.
- Arbejde med materialer med asbest.

- Arbejde med asfaltmaterialer.
- Arbejde med epoxy og isocyanater.
- Arbejde med styren og polyesterstøbning.
- Arbejde som kølemontør.
- Arbejde som kedelpasser.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det skal fremgå af id-kortet hvilke uddannelser eller certifikater, den pågældende er i besiddelse af. Der stilles ikke krav om, at uddannelsesbeviser m.v. kan tilgås via kortet. Det skal fremgå af kortet, hvorvidt den beskæftigede har uddannelserne, og at uddannelserne er gyldige m.v., og på forespørgsel skal oplysningernes rigtighed kunne dokumenteres ved forevisning af certifikat eller uddannelsesbevis.

Formålet med bestemmelsen er, at det skal være muligt for myndighederne at føre kontrol med, at de, som udfører arbejde, som kræver lovpligtige uddannelser, også er i besiddelse af de påkrævede færdigheder og uddannelser.

Hvilke typer af arbejde, der er omfattet af krav om lovpligtig uddannelse, og dermed krav om at være anført i id-kortet, vil kunne ændre sig over tid. Ovennævnte liste over lovkrav er således udtryk for gældende ret ved lovforslagets fremsættelse.

For så vidt angår udenlandsk arbejdskraft, kan der søges om anerkendelse af kvalifikationer erhvervet i udlandet. Arbejdstilsynet skal i disse tilfælde godkende visse kvalifikationer, før udenlandske beskæftigede må påbegynde arbejdet. Erhvervsmæssige kvalifikationer kan både være uddannelse og erhvervs-erfaring, hvorfor der i disse tilfælde ikke altid vil foreligge et uddannelsesbevis. I disse tilfælde vil Arbejdstilsynets anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer træde i stedet.

Det foreslås i § 5, stk. 1, nr. 8, 1. pkt., at kortindehavers arbejdsgiver, herunder navn, CVR-nummer og eventuelt RUT-nummer, fremgår af id-kortet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det vil være nemmere at identificere, hvem kortindehavers arbejdsgiver er. Der har tidligere været eksempler på, at beskæftigede kan have svært ved at pege på, eller ikke ved, hvem der er deres arbejdsgiver.

Oplysninger om kortindehavers arbejdsgiver kan understøtte kontrollen med udenlandsk arbejdskraft, herunder indsatsen mod illegal arbejdskraft. Herudover kan disse oplysninger også understøtte Arbejdstilsynets generelle tilsyn på byggepladserne.

Danske virksomheder vil have et CVR-nummer. Dette vil dog ikke altid være tilfældet for udenlandske virksomheder, som udstationerer beskæftigede til Danmark. I det tilfælde vil virksomhedens RUT-nummer (Registeret for Udenlandske Tjenesteydere) kunne oplyses. Det følger af bekendtgørelse om Register for Udenlandske Tjenesteydere, som er udstedt med hjemmel i lov om udstationering af lønmodtagere m.v., at udenlandske virksomheder, der udstationerer beskæftigede til Danmark, tildeles et entydigt identifikationsnummer, jf. bekendtgørelsens § 10, stk. 5.

Det foreslås i § 5, stk. 1, nr. 8, 2. pkt., at hvis kortindehaver er selvstændig erhvervsdrivende, skal kortet indeholde oplysninger om vedkommendes virksomhedsnavn, CVR-nummer og eventuelt RUT-nummer.

Forslaget skal sikre, at id-kortet indeholder tilsvarende oplysninger, hvis kortindehaver ikke er beskæftiget i en virksomhed, men er selvstændig erhvervsdrivende.

Det foreslås i § 5, stk. 1, nr. 9, at ved udleje skal id-kortet indeholde oplysning om den virksomhed, der har indlejet kortindehaveren.

Forslaget vil indebære, at id-kortet også skal indeholde oplysning om den virksomhed, der måtte have indlejet den pågældende person. Hvis personen er udlejet til at udføre arbejde i en anden virksomhed, vil kortet derfor både skulle indeholde oplysningerne om virksomheden, der indlejer personen, og virksomheden, som udlejer personen. Dette skal modvirke nogle af de eksempler, der har været på nogle af landets store byggerier, hvor entreprenører ikke har haft overblik over hvem og hvor mange underleverandører, der laver hvad og under hvilke forhold.

Udformningen af bestemmelsen indebærer, at kravet også omfatter de tilfælde, hvor en selvstændig erhvervsdrivende udlejer sin arbejdskraft til en anden virksomhed. I disse tilfælde vil det også skulle fremgå af id-kortets oplysninger, hvem den selvstændige erhvervsdrivende udfører arbejde for.

Det foreslås i § 5, stk. 1, nr. 10, at kortudstedelsesdatoen skal fremgå af id-kortet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at datoen for hvornår det pågældende id-kort er udstedt, vil skulle fremgå af id-kortet. Det vil hermed være nemmere at fastslå, hvornår kortindehaveren er startet arbejdet på byggepladsen, da det forventes, at id-kortet typisk vil være udstedt i umiddelbar forbindelse med opstart af arbejdet.

Bestemmelsen skal bl.a. bidrage til at understøtte Skatteforvaltningens kontrolindsats, da kortudstedelsestidspunkt vil være en indikator for ansættelsesforholdets begyndelse. En sådan oplysning kan f.eks. være med til at fastslå, hvornår en udenlandsk beskæftiget er begyndt at arbejde i Danmark, og hvornår der indtræder dansk skatte- og afgiftspligt for udenlandske virksomheder og beskæftigede. Herudover kan oplysningen også understøtte kontrollen med danske beskæftigedes skatteforhold.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. om behandling af personoplysninger i og i tilknytning til id-kortet i pkt. 3 om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 5, stk. 2, 1. pkt., at id-kortet udformes, så der kan angives oplysning om arbejdsgivers hvervgiver.

Såfremt oplysninger om arbejdsgivers hvervgiver indberettes for alle id-kort, vil oplysningerne til sammen kunne kortlægge en oversigt over entreprenørkæderne på den enkelte byggeplads. En entreprenørkæde er kæden af over- og underentreprenører, som udfører opgaver på byggepladsen, og oplysning herom kan understøtte Arbejdstilsynets håndhævelse af entreprenørstop på byggepladser.

Forslaget vil således indebære, at id-kortet skal indeholde en funktionalitet, som bygherre kan vælge skal finde anvendelse på sin byggeplads, og som vil kunne afdække entreprenørkæderne på byggepladsen. Forslaget skal ses i sammenhæng med stk. 5, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om, at kravet om oplysning om arbejdsgivers hvervgiver kan gøres obligatorisk.

Det foreslås i § 5, stk. 2, 2. pkt., at hvis kortindehaver er selvstændig erhvervsdrivende, skal der kunne angives oplysning om dennes hvervgiver.

Forslaget skal sikre, at der vil gælde samme pligt for selvstændigt erhvervsdrivende til at oplyse om hvervgiver, som vil gælde for ansatte. Forslaget vil sikre, at der ikke vil være huller i leverandørkæden, men at der vil kunne afdækkes en fuld entreprenørkæde på byggepladsen.

Det foreslås i § 5, stk. 3, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvad der kan udgøre tilsvarende entydig identifikation efter stk. 1, nr. 4, og om supplerende oplysninger til brug for personidentifikation og identifikation af det enkelte id-kort til brug for validering af oplysningerne i id-kortet.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at myndighederne kan foretage en entydig identifikation af kortindehaveren, i de tilfælde hvor kortindehaveren ikke har noget personnummer. I de tilfælde vil be-

skæftigelsesministeren kunne fastsætte regler om, hvordan man i stedet sikrer en personidentifikation. Det kan f.eks. være anden unik personidentifikation tildelt af de danske myndigheder eller udenlandsk id.

Det foreslås i § 5, stk. 4, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om hvilke oplysninger, som skal fremgå synligt på id-kortet, og hvordan de øvrige oplysninger i givet fald skal fremgå for myndighederne.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger, der vil skulle fremgå synligt på id-kortet og hvilke oplysninger, som ikke behøver at skulle fremgå direkte af kortet. Baggrunden for denne hjemmel er, at hvis der mod forventning bliver tale om et fysisk id-kort, vil det formentlig ikke være muligt, at alle oplysningerne fremgår umiddelbart synligt på kortet. Ligeledes kan det have visse komplikationer, hvis visse af de obligatoriske oplysninger fremgår umiddelbart på et fysisk id-kort, f.eks. personnummer eller anden tilsvarende entydig identifikation.

I disse situationer vil der være mulighed for, at der kan fastsættes regler om, at ikke alle oplysninger skal fremgå af det fysiske id-kort. I givet fald vil der også skulle fastsættes regler om, hvordan myndighederne kan få adgang til de oplysninger, som ikke fremgår af det fysiske kort. Det forudsættes, at myndighederne i givet fald skal kunne få adgang til disse oplysninger i forbindelse med det samme tilsynsbesøg, hvor der anmodes om at få fremvist id-kortet.

Forslaget indebærer ingen ændringer i forhold til pligten til at indberette oplysninger til Arbejdstilsynet. Denne indberetningspligt vil fortsat omfatte alle kortoplysninger.

I det omfang der vil blive tale om et app-baseret id-kort, forventes det, at alle oplysninger vil kunne fremgå af selve id-kortet.

Det foreslås i § 5, stk. 5, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at id-kortet skal indeholde oplysninger om arbejdsgivers og selvstændige erhvervsdrivendes hvervgiver efter stk. 2.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at bygherre forpligtes til at indberette oplysning om arbejdsgivers hvervgiver til id-kortet, og at dette ikke blot vil være en frivillig funktionalitet efter stk. 2.

Der forventes en opsamling af Arbejdstilsynets samlede erfaringer med at kortlægge entreprenørkæder i forbindelse med håndhævelse af entreprenørstop på byggepladser, så der medio 2028 kan træffes beslutning om, hvorvidt funktionaliteten med entreprenørkæder skal indgå som et krav på bygge- og anlægsprojekter over 100 mio. kr. Beskæftigelsesministeren får med den foreslåede hjemmel bemyndigelse til at fastsætte krav om angivelse af hvervgiver skal fremgå af id-kortet med henblik på afdækning af entreprenørkæder, så det ikke kræver en lovændring efter medio 2028, hvis der træffes beslutning herom.

Til § 6

Det foreslås i § 6, stk. 1, at alle personer, der befinder sig på byggepladsen, og som er omfattet af pligten til at bære id-kort efter § 3, skal registrere deres opholdstid på byggepladsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der vil være krav om at kortindehaveres opholdstid på byggepladsen skal registreres gennem ind- og udtjekning (komme- og gåtider). Registreringen omfatter ikke arbejdstid uden for byggepladsen, pauser, sociale arrangementer m.v., og den foreslåede bestemmelse har ikke et krav om, at der fremgår en direkte registrering af de beskæftigedes effektive arbejdstid.

Det foreslås i § 6, stk. 2, at bygherre skal sikre, at alle registrerer deres opholdstid på byggepladsen, jf. stk. 1. Bygherre skal tillige sikre, at disse registreringer indberettes til Arbejdstilsynet.

Forslaget vil indebære, at det vil være et krav at oplysninger om kortindehaverens opholdstid på

byggepladsen bliver registreret og kan tilknyttes id-kortet. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at opholdstiden bliver registreret og indberettet til Arbejdstilsynet. Opholdstid er en væsentlig oplysning for myndighedernes tilsyn og kontrol. Oplysninger om opholdstid vil understøtte udlændingemyndighedernes kontrol med, om betingelserne for meddelte opholds- og arbejdstilladelser er opfyldt. Det vurderes herudover, at oplysninger om opholdstid vil kunne understøtte kontrollen af sort arbejde og korrekt registrering af skatte- og afgiftspligt for udenlandske virksomheder og beskæftigede, da oplysningerne vil kunne give en indikation på omfanget af arbejde, hvilket bl.a. kan sammenholdes med indberettet løn.

Forslaget vil også indebære, at bygherre er ansvarlig for at sikre, at der sker disse registreringer af opholdstid, og at disse registreringer indberettes til Arbejdstilsynet. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslagets § 15, hvorefter bygherre på objektivet grundlag kan ifalde bødeansvar, hvis der er fejl i disse registreringer eller indberetninger.

Det foreslås i § 6, stk. 3, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvordan opholdstid registreres med henblik på indberetning af disse data til Arbejdstilsynet. Beskæftigelsesministeren kan herudover fastsætte regler om, at registreringer af opholdstid skal indeholde oplysninger til brug for personidentifikation, herunder til brug for kobling til udstedt id-kort og til validering af oplysningerne om opholdstid. Beskæftigelsesministeren kan tillige fastsætte regler om indberetning af oplysninger efter stk. 1-2, herunder om frister om indberetning, hvor ofte der skal ske indberetning, om tekniske krav til indberetningen samt om ophør af opgaver på byggepladsen.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvor ofte der skal ske indberetning, og også at det skal kunne oplyses, hvornår der ikke længere er aktiviteter på byggepladsen, og der derfor ikke længere vil ske indberetninger af opholdstider fra den pågældende byggeplads. Det foreslås, at der herudover kan stilles nærmere tekniske krav til den foreslåede pligt til registrering af opholdstid og indberetning af disse data til Arbejdstilsynet, når der er nærmere klarhed over de digitale løsninger, som skal understøtte denne opgave, herunder hvilke nærmere tekniske krav, der stilles til registreringen og indberetningen af disse data til Arbejdstilsynet.

Til § 7

Det foreslås i § 7, stk. 1, at bygherre skal sikre, at de data, som bygherre indhenter og opsamler efter §§ 4-6 og regler fastsat i medfør heraf, opbevares og behandles på en sikker og forsvarlig måde.

Forslaget om at data bliver opbevaret og behandlet på en sikker og forsvarlig måde, svarer til de principper, som der er efter databeskyttelsesforordningens artikel 5. Bestemmelsen skal læses i sammenhæng med § 7, stk. 3, hvorefter der kan fastsættes regler om, hvordan data skal opbevares.

Det følger af databeskyttelsesforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), som er gennemført og suppleret i dansk ret med databeskyttelsesloven, at personoplysninger bl.a. skal behandles med tilstrækkelig sikkerhed (princippet om integritet og fortrolighed) og ikke opbevares længere end det er nødvendigt (princippet om dataminimering), samt at det er den dataansvarlige, som er ansvarlig for at kunne påvise, at principperne for behandling af personoplysninger overholdes.

Ved »indhentede data« forstås alle oplysninger, som der stilles krav om i denne lovs §§ 4-6, herunder registreringen af de beskæftigedes opholdstid på byggepladsen. Såfremt bygherre har indhentet flere oplysninger end de, der er fastsat ved lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal der ske opbevaring og behandling efter databeskyttelsesforordningens regler.

Formålet med bestemmelsen er, at der fastsættes ansvar for behandlingen af data hos bygherren.

Det foreslås i § 7, stk. 2, at data omfattet af stk. 1 skal opbevares i 5 år efter kortindehaverens ophør af ophold på byggepladsen.

Forslaget skal sikre, at bygherre forpligtes til at opbevare data, så det vil være muligt at føre den ønskede kontrol og tilsyn med bygge- og anlægsprojekter. Dette krav vurderes at være en forudsætning for, at Arbejdstilsynet vil kunne føre tilsyn med rigtigheden af de oplysninger, som bygherre indberetter til Arbejdstilsynet. Det ville f.eks. ellers være vanskeligt at efterprøve oplysninger om indberettede opholdstider på byggepladsen.

Opbevaringskravet er fastlagt ud fra et hensyn til, hvor lang tid data vil kunne være relevante for myndighederne og under hensyn til databeskyttelsesreglerne. Herudover er der i øvrigt overensstemmelse mellem opbevaringsperioden i nærværende lovforslag og f.eks. det gældende opbevaringskrav i arbejdstidsloven, hvor arbejdsgiveren skal opbevare de registrerede oplysninger i 5 år efter udløbet af den periode, der udgør grundlaget for beregningen af lønmodtagerens gennemsnitlige ugentlige arbejdstid samt de generelle forældelsesregler. Ensartethed mellem de forskellige regelsæt vurderes at bidrage til færrest mulige byrder for branchen.

Der har med forslaget om opbevaringskravet herudover været opmærksomhed på, at forslaget ikke skal være unødigt byrdefuldt. Dog vurderes det, at en kortere opbevaringsperiode ikke nødvendigvis vil reducere omkostningerne ved kravet betydeligt, da det forventes, at de primære omkostninger er knyttet til registrering fremfor opbevaring af data. Herudover er der flere forhold, der taler for, at perioden er hensigtsmæssig i forhold til hensynet til, hvor lang tid data vil kunne være relevante for myndighederne, bl.a. at kravet om id-kort udelukkende omfatter store byggepladser med en anlægssum på over 100 mio. kr., hvorfor mange af de omfattede projekter vil have en mangeårig byggeperiode.

Kravet om bygherres pligt til opbevaring af oplysninger vil kun gælde i det omfang, at bygherre er forpligtet til at indhente og opsamle oplysninger.

Bestemmelsen vurderes at efterkomme betingelserne i databeskyttelsesforordningen artikel 5, afsnit 1, litra c, om, at data skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Det foreslås i § 7, stk. 3, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om opbevaring af data efter stk. 1 og 2, herunder om hvordan data behandles på en sikker og forsvarlig måde.

Bestemmelsen gør det muligt for beskæftigelsesministeren at fastsætte regler om eventuelle konkrete tekniske eller organisatoriske foranstaltninger, som skal sikre, at data fra id-kort bliver behandlet sikkert og forsvarligt, herunder oplysninger om opholdstid og eventuelt entreprenørkæder.

Til § 8

Det foreslås i § 8, stk. 1, at oplysninger, der er indberettet efter §§ 4 og 6 og regler fastsat i medfør heraf, kan anvendes til myndighedernes kontrol af, om virksomheder overholder regler og vilkår på arbejdsmarkedet og til analyse, forebyggelse og statistik m.v. herom.

Arbejdstilsynet vil med forslaget dels modtage oplysninger om kortindehavere i forbindelse med udstedelse af id-kort efter § 4, og dels modtage oplysninger om kortindehavernes opholdstider på byggepladser, som indberettes til Arbejdstilsynet efter § 6.

Formålet med forslaget er at afgrænse og præcisere til hvilke formål, de indberettede oplysninger kan anvendes. Det følger således af forslaget, at de indberettede oplysninger til Arbejdstilsynet alene anvendes.

des til myndighedernes kontrol af overholdelse af regler og vilkår på arbejdsmarkedet, og til analyse, forebyggelse og statistik m.v. herom.

Det foreslås i § 8, stk. 2, at Skatteforvaltningen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration har terminaladgang til oplysninger efter stk. 1 hos Arbejdstilsynet til brug for disse myndigheders tilsyn og kontrol.

Forslaget vil indebære, at Skatteforvaltningen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration kan anvende oplysninger indberettet til Arbejdstilsynet som led i deres tilsyn og kontrol. Skatteforvaltningen kan bl.a. anvende disse oplysninger i forbindelse med kontrol af, om der arbejdes sort, skatte- og afgiftspligt, indeholdelsespligt og andre typer overtrædelser, som kan forekomme. Styrelsen for International Rekruttering og Integration vil tilsvarende kunne anvende disse oplysninger til brug for deres kontrol med, om betingelserne for meddelte opholds- og arbejdstilladelser er opfyldt.

Det foreslås i § 8, stk. 3, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om terminaladgang til oplysninger efter stk. 1 til andre offentlige myndigheder end nævnt i stk. 2, når adgangen er sagligt begrundet i hensynet til overholdelsen af regler og vilkår på arbejdsmarkedet.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at andre myndigheder også vil kunne få terminaladgang til oplysningerne indberettet til Arbejdstilsynet, hvis det måtte vise sig, at oplysningerne ville kunne understøtte de pågældende myndigheders muligheder for et mere målrettet og effektivt tilsyn med de regler og vilkår på arbejdsmarkedet, som den pågældende myndighed varetager.

Til § 9

Det foreslås i § 9, stk. 1, at den person, som de indberettede oplysninger vedrører, har adgang til oplysninger, der er indberettet vedrørende den pågældende.

Formålet med forslaget er at tydeliggøre, at personer, der har fået udstedt id-kort og fået registreret sine opholdstider på byggepladsen, har ret til adgang til disse oplysninger, som er indberettet om vedkommende til Arbejdstilsynet. Formålet med bestemmelsen er således også, at den beskæftigede f.eks. kan få oplyst de opholdstider, der er registreret for vedkommende, hvis der senere måtte opstå tvist om arbejdstider, og den beskæftigede derfor ønsker at fremskaffe dokumentation om opholdstider på byggepladsen.

I overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 15, har den indberettede ret til at modtage en kopi af de personoplysninger, som behandles. Der stilles ikke krav til formatet for udleveringen, udover at hvis den indberettede indgiver anmodningen elektronisk, og medmindre den indberettede anmoder om andet, udleveres oplysningerne i en almindeligt anvendt elektronisk form.

Det foreslås i § 9, stk. 2, at bygherre har adgang til de oplysninger, som bygherren selv har indberettet efter §§ 4 og 6 og regler fastsat i medfør heraf. Det samme gælder for den person, der er bemyndiget af bygherren til at foretage indberetningen.

Forslaget indebærer, at bygherre har adgang til at se de oplysninger, der er blevet registreret hos Arbejdstilsynet i forbindelse med indberetninger af opholdstider. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at bygherre er ansvarlig for rigtigheden af alle disse oplysninger, hvorfor bygherre kan have en interesse i at sikre, at oplysningerne er indberettet korrekt, hvis der måtte opstå tvivl herom.

Ligeledes er der adgang til disse oplysninger for den, der er bemyndiget af bygherren til at foretage indberetningen. Dette er ligeledes med til at sikre, at denne indberetter har de bedst mulige forudsætninger for at efterprøve, om de indberettede oplysninger, på vegne af bygherre, er korrekte.

Til § 10

Arbejdstilsynet fører i dag tilsyn med overholdelse af arbejdsmiljøloven, og herudover fører Arbejdstilsynet bl.a. tilsyn med overholdelsen af lov om indkvartering af ansatte og overholdelsen af anmeldelsespligten til Registret for Udenlandske Tjenesteydere (RUT) efter lov om udstationering af lønmodtagere m.v., jf. § 7 e i lov om udstationering af lønmodtagere m.v.

Det foreslås i § 10, stk. 1, at Arbejdstilsynet fører tilsyn med overholdelsen af denne lov og regler udstedt i medfør af loven.

Med den foreslåede § 10 udvides Arbejdstilsynets tilsynsmyndighed til at omfatte tilsyn med id-kort, dvs. de pligter, der følger af reglerne om id-kort efter denne lov.

Forslaget indebærer, at Arbejdstilsynet vil skulle føre tilsyn med, om kravet om id-kort efterleves på byggepladser omfattet af loven, herunder om de enkelte forpligtelser efter loven efterleves, dvs. bl.a. om bygherre sikrer, at der udstedes id-kort, at id-kort bæres og efter anmodning fremvises for myndighederne, at der registreres opholdstider på byggepladsen, og at oplysningerne indberettes til Arbejdstilsynet. Der vil herudover også kunne føres tilsyn med rigtigheden af de oplysninger, som indberettes til Arbejdstilsynet.

Det forudsættes, at Arbejdstilsynet både vil føre tilsyn på byggepladserne og med de oplysninger, som indberettes til Arbejdstilsynet. Arbejdstilsynet vil f.eks. både kunne føre tilsyn med id-kort, hvis der er viden, mistanke eller bekymring om, at der er beskæftigede, som ikke bærer id-kort, og hvis id-kortet ikke indeholder de oplysninger, som følger af lovens krav. Der vil også kunne foretages stikprøvekontroller, f.eks. i tilknytning til Arbejdstilsynets almindelige tilsyn efter arbejdsmiljøloven.

Det følger herudover af bestemmelsen, at Arbejdstilsynet vil kunne føre tilsyn med regler udstedt i medfør af loven.

Det foreslås i § 10, stk. 2, at arbejdsmiljøloven og regler udstedt i medfør heraf, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til Arbejdstilsynets administration af denne lov for så vidt angår visse nærmere oplistede regler i arbejdsmiljøloven.

Forslaget indebærer, at en række af arbejdsmiljølovens regler vil finde anvendelse ved Arbejdstilsynets administration af denne lov. Hermed sikres det, at regler om bl.a. behandling af oplysninger og Arbejdstilsynets særlige tavshedspligt vil gælde på tværs af de to love.

Formålet med denne fremgangsmåde er at sikre, at der vil være en vis ensartethed i lovgivningen, så både Arbejdstilsynet og virksomhederne så vidt muligt har samme regler at forholde sig til, uanset om der er tale om tilsynsopgaver efter arbejdsmiljøloven eller efter lov om id-kort på byggepladser.

Det er forudsat, at tilsynet efter denne lov i vidt omfang vil kunne ske i tilknytning til Arbejdstilsynets tilsyn efter arbejdsmiljøloven, hvorfor det kan være en fordel, at lovgrundlaget for administrationen og tilsynet minder om hinanden.

Herudover sikrer denne fremgangsmåde, at i det omfang, der f.eks. må ske ændringer i Arbejdstilsynets særlige tavshedspligt eller hjemmel til behandling af oplysninger, vil disse ændringer også komme til at gælde for denne lov.

Det foreslås i § 10, stk. 2, nr. 1, at arbejdsmiljølovens § 72 om Arbejdstilsynets opgaver og indsamling, behandling, samkøring og videregivelse af oplysninger, og regler fastsat i medfør heraf, finder anvendelse for denne lov.

Bestemmelsen medfører, at arbejdsmiljølovens § 72, stk. 1, om Arbejdstilsynets opgaver vil kunne finde

anvendelse for denne lov. Herudover vil bestemmelsens stk. 6-7 og 9-12 tillige kunne finde anvendelse, jf. lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 1108 om lov om arbejdsmiljø af 15. september 2025, da disse stykker indeholder hjemler til indsamling, behandling, samkøring og videregivelse af oplysninger, og som vurderes at kunne være relevante hjemler for dette lovforslag.

Det følger af arbejdsmiljølovens § 72, stk. 6, at Arbejdstilsynet kan indsamle og behandle, herunder foretage samkøring af oplysninger fra andre myndigheder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynets opgaver, herunder til identifikation af virksomheder til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn og til analyse, forebyggelse og statistik. I forlængelse heraf følger det af stk. 7, at Arbejdstilsynet kan videregive egne oplysninger og oplysninger, som er omfattet af stk. 1-6, til andre myndigheder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af disse myndigheders opgaver, herunder kontrol- og tilsynsopgaver.

Det følger af dette lovforslags § 17, at der foreslås en ændring til arbejdsmiljølovens § 72, stk. 6, hvorefter Arbejdstilsynet vil få hjemmel til bl.a. at kunne foretage samkøring af oplysninger, som Arbejdstilsynet er i besiddelse af. Hermed sikres det, at Arbejdstilsynet kan samkøre oplysninger, som Arbejdstilsynet indsamler med hjemmel i forskellig lovgivning, herunder lov om id-kort.

Dette forslag om henvisning til arbejdsmiljølovens § 72 indebærer, at denne foreslåede ændring af arbejdsmiljøloven også vil gælde for lov om id-kort på byggepladser. Dette medfører, at det også vil være muligt for Arbejdstilsynet at samkøre data indsamlet efter forslaget med oplysninger indsamlet efter arbejdsmiljøloven, til brug for tilsynet med id-kort.

Arbejdsmiljølovens § 72, stk. 9-12, omhandler tillige Arbejdstilsynets behandling af oplysninger.

Det følger heraf, at Arbejdstilsynet kan begrænse retten til oplysning og indsigt efter artikel 14 og 15 i databeskyttelsesforordningen, når det er nødvendigt for udøvelsen af tilsynets virksomhed. Herudover vil beskæftigelsesministeren kunne fastsætte regler om, at Arbejdstilsynet kan anvende kunstig intelligens i forbindelse med Arbejdstilsynets opgaver efter denne paragraf, herunder hvordan kunstig intelligens skal anvendes.

Det følger også heraf, at beskæftigelsesministerens hjemmel til at kunne fastsætte nærmere regler for Arbejdstilsynets indsamling, behandling og videregivelse af oplysninger efter arbejdsmiljølovens § 72, stk. 6 og 7, også skal finde anvendelse for dette lovforslag. Dette sikrer, at der vil kunne fastsættes regler for Arbejdstilsynets behandling af oplysninger, herunder hvornår og til hvilke formål og opgaver oplysninger kan indsamles og behandles, hvornår sletning af oplysninger skal finde sted, og om de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der skal iagttages ved behandlingen. Endelig foreslås det, at beskæftigelsesministerens hjemmel til at kunne fastsætte regler om Arbejdstilsynets behandling af personoplysninger i forbindelse med virksomheders brug af hjælpeværktøjer og andre løsninger, som Arbejdstilsynet stiller til rådighed for virksomhederne, herunder om ansvar og opgaver, tilsvarende skal kunne finde anvendelse for dette lovforslag.

Det foreslås i § 10, stk. 2, nr. 2, at arbejdsmiljølovens § 79 om myndigheders og personers tavshedspligt, herunder Arbejdstilsynets særlige tavshedspligt ved modtagelse af klager og regler fastsat i medfør heraf, finder anvendelse for denne lov.

Efter arbejdsmiljølovens § 79, stk. 2, må Arbejdstilsynet ikke over for arbejdsgiveren eller andre oplyse, at Arbejdstilsynet har modtaget en klage. Enhver, der klager over arbejdsmiljøet til Arbejdstilsynet, kan dog efter arbejdsmiljølovens § 79, stk. 3, give samtykke til, at Arbejdstilsynets særlige tavshedspligt efter stk. 2 ophæves. Der kan ikke gives samtykke af en person under 18 år, ligesom et samtykke ikke kan tilbagekaldes. Herudover stilles der krav om, at samtykket som udgangspunkt gives digitalt. Arbejdsmil-

jølovens § 79, stk. 2, omfatter klager til Arbejdstilsynet over arbejdsmiljøforhold på virksomheder, og bestemmelsen vil derfor ikke finde anvendelse i relation til klager over id-kort omfattet af denne lov.

Forslaget indebærer, at bestemmelsen vil finde anvendelse for dette lovforslag.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at beskytte beskæftigede, som ønsker at indgive anonyme klager eller indberetninger om id-kort til Arbejdstilsynet. Dette vil være med til at sikre mod eventuelle repressalier over for beskæftigede, ligesom det er med til at sikre, at Arbejdstilsynet kan få viden om id-kort, som ikke lever op til lovens krav.

Bestemmelsen er også med til at sikre, at beskæftigede ikke behøver at kunne skelne mellem, om en klage vedrører id-kort omfattet af denne lov eller andre forhold på arbejdspladsen omfattet af arbejdsmiljøloven, i forhold til om de er sikret den beskyttelse, der gælder efter arbejdsmiljøloven.

Fagforeninger og andre er også beskyttet mod at få videregivet klagen eller indberetningen, hvormed bestemmelsen er med til at skabe et sikkert rum for indberetninger om id-kort, der strider mod loven.

Bestemmelsen omfatter oplysninger om indholdet af klagen eller indberetningen, oplysninger som identificerer klageren eller indberetteren, oplysninger om, at der er klaget eller indberettet, og oplysninger om at et tilsynsbesøg foretages som følge af en klage eller indberetning.

I relation til tilsynsopgaver efter denne lov betyder bestemmelsen, at Arbejdstilsynets medarbejdere ikke må oplyse, om et tilsynsbesøg foretages som følge af en klage eller indberetning, eller at Arbejdstilsynet har modtaget en klage eller indberetning. En anmodning om sådanne oplysninger behandles i givet fald efter reglerne i forvaltningsloven og offentlighedsloven. Den foreslåede bestemmelse svarer således til arbejdsmiljølovens § 79, stk. 2-5.

Bestemmelsen udgør en særlig tavshedspligtsbestemmelse i offentlighedslovens forstand.

Ved Arbejdstilsynets behandling af anmodninger om partsaktindsigt efter forvaltningsloven forudsættes det, at de af bestemmelsen omfattede oplysninger som det klare udgangspunkt vil kunne undtages i medfør af forvaltningslovens § 15 b, nr. 5, hvorefter retten til partsaktindsigt kan begrænses af hensyn til private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Forslaget indebærer herudover, at samtykkeordningen også finder anvendelse på denne lov. Samtykkeordningen er en modifikation til den udvidede tavshedspligt i arbejdsmiljøloven, som blev vedtaget ved lov nr. 705 af 20. juni 2025, og som er trådt i kraft den 1. juli 2025.

Med forslaget sikres det, at beskæftigede er beskyttede af samme særlige tavshedspligt, hvis de klager til Arbejdstilsynet over forhold vedrørende id-kort, som hvis de klager over andre forhold på arbejdspladsen i medfør af arbejdsmiljøloven. Ligeledes sikres det, at beskæftigede og andre, som måtte klage over forhold vedrørende id-kortloven, har samme muligheder for at give samtykke til ophævelse af den særlige tavshedspligt, som følger af arbejdsmiljøloven.

Det foreslås i § 10, stk. 2, nr. 3, at arbejdsmiljølovens § 80 om fastsættelse af regler om Arbejdstilsynets samarbejde med andre offentlige myndigheder og regler fastsat i medfør heraf, finder anvendelse for denne lov.

Det forventes, at flere myndigheder vil kunne anmode om at få fremvist id-kortet, som vedtages efter denne lov. Det følger af lovforslaget, at også Skatteforvaltningen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration vil få beføjelse til at få fremvist id-kort efter egen lovgivning, jf. de foreslåede ændringer i kildeskatteloven og udlændingeloven, jf. forslagets §§ 18 og 19. Herudover følger det af forslagets § 8, at

Skatteforvaltningen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration vil få terminaladgang til de oplysninger, som Arbejdstilsynet modtager efter denne lov, til brug for deres tilsyn.

Forslaget indebærer, at der vil være hjemmel til at kunne fastsætte regler om eventuelle samarbejder mellem myndighederne i den forbindelse.

Det foreslås i § 10, stk. 2, nr. 4, at arbejdsmiljølovens § 81 c om digital kommunikation, og regler fastsat i medfør heraf, finder anvendelse for denne lov.

Arbejdsmiljølovens § 81 c, giver beskæftigelsesministeren hjemmel til at fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Arbejdstilsynet om forhold omfattet af loven skal foregå digitalt. Herunder giver bestemmelsen ministeren hjemmel til at stille krav om anvendelse af særlige digitale formater og digital signatur el.lign. Det følger også af bestemmelsen, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de øvrige krav, som følger af lovforslaget om bygherres indberetningspligt til Arbejdstilsynet. Det følger bl.a. af lovforslagets § 4, stk. 6, og § 6, stk. 3, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om tekniske krav til indberetning til Arbejdstilsynet.

I det omfang, der fastsættes særlige krav til den digitale kommunikation og indberetningspligt efter andre bestemmelser i forslaget, vil disse have forrang for de bestemmelser, som følger af arbejdsmiljølovens § 81 c. Arbejdsmiljølovens § 81 c, vil således finde anvendelse i det omfang, at der ikke er fastsat andre regler om kommunikationen med Arbejdstilsynet efter denne lov eller regler fastsat i medfør af loven.

Det foreslås i § 10, stk. 3, at Arbejdstilsynet i det omfang det er nødvendigt til identitetssikring og verificering af en person, samt til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn, kan indsamle og samkøre oplysninger fra CPR-registeret.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Arbejdstilsynet kan indsamle og samkøre oplysninger fra CPR-registeret, herunder oplysninger om eksempelvis enkeltpersoners navn, personnummer mm., til brug for identitetssikring af personer ifm. evt. udstedelse og kontrol af id-kort. Den foreslåede bestemmelse vil ydermere medføre, at Arbejdstilsynet kan indsamle og samkøre oplysninger fra CPR-registeret til målretning af sin tilsynsindsats. Oplysningerne vil kun blive indhentet for personer, som Arbejdstilsynet er blevet oplyst skal registreres ifm. udstedelse af id-kort.

Med den foreslåede hjemmel vil de indsamlede oplysninger blive sammenkørt med oplysninger hos Arbejdstilsynet om id-kort samt med allerede eksisterende oplysninger om bl.a. byggeanlægsbranchen og om arbejdsmiljøproblemer i bygge- og anlægsbranchen.

Forslaget vil betyde, at Arbejdstilsynet kan understøtte administrationen af denne lov ved, at Arbejdstilsynet kan anvende CPR-registeret til identitetssikring af personer gennem verificering af oplysninger som f.eks. navn og personnummer ifm., evt. udstedelse og kontrol af id-kort. Arbejdstilsynet kan gennem verificeringen fastslå, om der er overensstemmelse mellem oplysningerne i id-kortet og CPR-registeret. Ordningen vil kunne mindske risiko for snyd med id-kortene. Verificering ved hjælp af CPR-registeret kan kun lade sig gøre for personer, der har et dansk CPR-nummer.

Forslaget vil desuden betyde, at Arbejdstilsynet kan målrette sin tilsynsindsats. Oplysningerne kan indgå i det samlede billede af virksomheden, og give bedre mulighed for, at Arbejdstilsynet kan identificere, hvilke virksomheder og byggepladser, der bør prioriteres til tilsyn og kontrol.

Hjemlen vil alene give Arbejdstilsynet adgang til at indsamle og samkøre oplysninger fra CPR-registeret, i det omfang det er nødvendigt og sagligt i forhold til identitetssikring af personer ifm. udstedelse og

kontrol af id-kort og til den kontrol, som Arbejdstilsynet udfører ifm. at føre tilsyn med overholdelse af pligterne efter denne lov. Oplysningerne indhentes uden byrde for personerne i allerede etablerede registre. Registerdata, som Arbejdstilsynet indsamler og samkører, vil blive behandlet fortroligt og begrænses til få udvalgte medarbejdere i Arbejdstilsynet.

Det vurderes desuden hensigtsmæssigt, at Arbejdstilsynet kan indsamle oplysninger fra CPR-registeret som rådata. Begrundelsen herfor er, at oplysninger ikke vil kunne anvendes tilstrækkeligt fleksibelt og effektivt til identitetssikring af personer ifm. udstedelse og kontrol af id-kort og til målretning af Arbejdstilsynets tilsynsindsats, hvis oplysningerne modtages i aggregeret form. Samt vil der ikke kunne foretages en løbende justering og fleksibel brug af oplysningerne på samme måde, som en adgang på individniveau vil give mulighed for.

Indsamling og samkøring til identitetssikring samt til målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn af oplysninger fra CPR-registeret, vil derfor ske til et udtrykkeligt og sagligt formål, der ligger inden for Arbejdstilsynets område at varetage som myndighed.

Til § 11

Det foreslås i § 11, stk. 1, at enhver, der er pålagt pligter efter loven, efter anmodning skal give Arbejdstilsynet alle oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsynets virksomhed.

Forslaget svarer til arbejdsmiljølovens § 76, stk. 1, hvorefter enhver, der er pålagt pligter efter loven, efter anmodning skal give Arbejdstilsynet alle oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsynets virksomhed.

Forslaget indebærer, at Arbejdstilsynet vil kunne anmode om at få alle de oplysninger, som er nødvendige for, at Arbejdstilsynet kan udøve sit tilsyn efter loven. Dette kan både være i forbindelse med tilsyn på byggepladsen, og efter skriftlig anmodning fra Arbejdstilsynet om at få fremsendt oplysninger.

Efter arbejdsmiljølovens § 76, stk. 3, har Arbejdstilsynet uden retskendelse mod behørig legitimation til enhver tid adgang til offentlige og private arbejdspladser, hvis det er påkrævet, for at Arbejdstilsynet kan varetage dets hverv. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Nærmere regler om bistanden kan fastsættes af beskæftigelsesministeren efter forhandling med justitsministeren.

Det foreslås i § 11, stk. 2, at Arbejdstilsynets medarbejdere uden retskendelse mod behørig legitimation til enhver tid har adgang til offentlige og private arbejdssteder i det omfang, det er påkrævet, for at de kan varetage deres hverv. I det omfang materiale er registreret elektronisk, omfatter Arbejdstilsynets adgang også en elektronisk adgang hertil. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Nærmere regler om bistanden kan fastsættes af beskæftigelsesministeren efter forhandling med justitsministeren.

Bestemmelsen svarer i vidt omfang til arbejdsmiljølovens § 76, stk. 3.

Bestemmelsen indebærer, at Arbejdstilsynets medarbejdere vil få adgang til offentlige og private arbejdssteder, i det omfang det er påkrævet for, at de kan varetage deres tilsynsopgaver efter denne lov. Det indebærer bl.a. adgang til byggepladsen for at kunne føre tilsyn med om personer, der udfører opgaver på byggepladsen bærer id-kort. Herudover indebærer bestemmelsen også, at Arbejdstilsynets medarbejdere kan få adgang til at se elektronisk opbevarede oplysninger i tilknytning til id-kortene, f.eks. registrerede opholdstider for kortindehaverne. Dette skal ses i sammenhæng med, at det følger af loven, at beskæftigelsesministeren kan bestemme, at visse af oplysningerne i id-kortet ikke skal fremgå af selve id-kortet, alt efter om der vil være tale om et fysisk eller app-baseret kort, og at disse oplysninger i givet fald skal være tilgængelige på anden vis. I det omfang, dette måtte blive aktuelt, vil der kunne være behov for, at Arbejdstilsynets tilsynsførende kan få adgang til sådanne oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse vil skulle administreres i overensstemmelse med retssikkerhedslovens regler.

Politiet vil om nødvendigt yde bistand til, at Arbejdstilsynet kan gennemføre dette tilsyn. Dette forudsættes anvendt i sjældne tilfælde, hvor Arbejdstilsynet f.eks. nægtes adgang til byggepladsen, og herudover i forbindelse med de fælles myndighedstilsyn, hvor Arbejdstilsynet, Skattestyrelsen og politiet er på fælles tilsyn. Politiets bistand vil skulle ske efter reglerne i lov om politiets virksomhed (herefter politiloven). Politiets bistand til andre myndigheder er som politiets øvrige opgaver underlagt politiets prioritering af ressourcerne. Politiet kan derfor i givet fald afslå en konkret anmodning om bistand til en anden myndighed ud fra hensynet til at kunne varetage mere presserende opgaver, jf. politilovens § 2, stk. 1, nr. 6.

Efter § 76, stk. 5 i arbejdsmiljøloven, kan Arbejdstilsynets medarbejdere som led i tilsynets udøvelse uden retskendelse kræve tilgængelig dokumentation udleveret, herunder foretage fotografiske optagelser og lignende, og medtage prøver til nærmere analyse eller undersøgelse. Arbejdsgiveren eller dennes repræsentant, jf. § 23 og § 24, skal underrettes herom.

Det foreslås i § 11, stk. 3, 1. og 2. pkt., at Arbejdstilsynets medarbejdere som led i tilsynets udøvelse uden retskendelse kan kræve tilgængelig dokumentation udleveret, herunder foretage fotografiske optagelser og lignende. Arbejdstilsynet har herunder adgang til at optage kopi af relevante oplysninger, som har betydning for sagens videre forløb, herunder, men ikke begrænset til, oplysninger efter denne lovs §§ 3-7.

Bestemmelsen svarer i vidt omfang til arbejdsmiljølovens § 76, stk. 1, og forslaget vil indebære, at Arbejdstilsynets medarbejdere kan kræve dokumentation udleveret og også foretage fotografiske optagelser og lignende. Forslaget vil indebære, at Arbejdstilsynets medarbejdere bl.a. kan tage fotos af id-kort i forbindelse med tilsynet efter loven, i det omfang det skønnes nødvendigt for tilsynsopgaven. Forslaget indeholder herudover en præcisering af adgangen til at optage kopi af relevante oplysninger, som har betydning for sagens videre forløb, herunder, men ikke begrænset til, oplysninger efter denne lovs §§ 3-7.

Det foreslås i § 11, stk. 3, 3. pkt., at Arbejdstilsynet skal oplyse bygherre om, hvilken dokumentation Arbejdstilsynet har indsamlet.

Bestemmelsen svarer til arbejdsmiljølovens § 76, stk. 5, 2. pkt., hvorefter arbejdsgiveren eller dennes repræsentant skal underrettes om hvilken dokumentation, fotografiske optagelser og lignende samt hvilke prøver, som Arbejdstilsynet indsamler på tilsyn. I dette forslag vil der dog ske underretning til bygherre og ikke arbejdsgiver, da det efter lovforslaget er bygherre, som er pligtssubjekt efter loven.

Såfremt Arbejdstilsynet finder det relevant, og foretager indsamling af personoplysning, skal der også ske underretning af den pågældende, hvis personoplysninger, der er blevet indsamlet, i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen.

Det foreslås i § 11, stk. 4, at hvis der er konkret mistanke om, at en juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, gælder pligten for fysiske personer med tilknytning til den juridiske person til at meddele oplysninger efter stk. 1-3, i det omfang oplysningerne søges tilvejebragt til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf, jf. § 10, stk. 2, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Bestemmelsen svarer til den tilsvarende bestemmelse i arbejdsmiljølovens § 76, stk. 2.

Bestemmelsen sikrer, at der vil gælde samme regler for personers oplysningspligt efter stk. 1, som det er tilfældet efter arbejdsmiljøloven.

Til § 12

Det fremgår af § 77, stk. 1, i lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 1108 af 15. september 2025, at Arbejdstilsynet kan træffe afgørelse om forhold, der strider mod loven eller mod regler eller afgørelser i medfør af loven, og kan herunder påbyde, at forholdene bringes i orden straks, f.eks. ved standsning af arbejde, eller inden en frist.

Det foreslås i overensstemmelse hermed i § 12, at Arbejdstilsynet kan træffe afgørelse over for bygherre om forhold, der strider mod loven eller mod regler eller afgørelser i medfør af loven, og herunder kan påbyde, at forholdene bringes i orden straks eller inden en fastsat frist.

Med en afgørelse efter § 12, vil Arbejdstilsynet fastslå, at der er konstateret forhold, som udgør en overtrædelse af loven eller regler fastsat i medfør af loven. Det vil i afgørelsen blive præciseret, på hvilke punkter lovgivningen ikke er overholdt. Med hjemmel i § 12 kan Arbejdstilsynet endvidere påbyde bygherre at bringe de konstaterede forhold i orden.

Bestemmelsen udgør således hjemmelsgrundlaget for Arbejdstilsynets afgørelser, som i vejledninger, praksis m.m. betegnes som ”påbud med frist”, ”strakspåbud” og ”påtale”.

Arbejdstilsynet vil i medfør af dette forslag kunne udstede strakspåbud i den situation, hvor Arbejdstilsynet har konstateret en overtrædelse af denne lov, og hvor formålet med afgørelsen forspildes, hvis der ikke træffes foranstaltninger straks. Herudover vil Arbejdstilsynet kunne anvende strakspåbud i den situation, hvor et påbud faktisk kan efterkommes med det samme eller inden for en kortere periode.

Der vil f.eks. kunne gives strakspåbud, hvis bygherren ikke har sikret, at en person, der befinder sig på byggepladsen, bærer id-kort og fremviser sit id-kort efter anmodning fra Arbejdstilsynet efter § 3. Derudover vil der efter omstændighederne kunne gives strakspåbud, hvis bygherre ikke opfylder sin oplysningspligt efter § 11.

Der vurderes f.eks. at kunne gives påbud med frist i de tilfælde, hvor Arbejdstilsynet konstaterer, at der ikke er sket korrekt registrering og indberetning af opholdstider, hvis det vurderes, at det ikke er umiddelbart muligt at fremskaffe denne data, men at det kræver en frist at fremskaffe denne.

Rettidig klage over strakspåbud, dvs. afgørelser om forhold efter § 12, som skal bringes i orden straks, vil ikke have opsættende virkning. Det følger af forslaget til § 14 om klageadgang.

Arbejdstilsynet træffer afgørelse om påbud med frist ved øvrige overtrædelser af lovforslaget eller af regler eller afgørelser i medfør af lovforslaget, hvor der er behov for at påbyde, at forholdene bringes i orden. Fristen for at bringe forholdene i orden fastsættes ud fra en samlet vurdering af overtrædelsens karakter og løsningsmuligheder.

Arbejdstilsynet kan endvidere træffe afgørelser om påtale i tilfælde, hvor Arbejdstilsynet har konstateret en overtrædelse af reglerne, men hvor der ikke er noget at påbyde, fordi forholdene er bragt i orden inden afgørelsestidspunktet. Med påtale fastslår Arbejdstilsynet således, at der er konstateret en overtrædelse af lovgivningen om id-kort.

Til § 13

Efter arbejdsmiljølovens § 78 c, stk. 1, skal arbejdsgiveren give skriftlig tilbagemelding på Arbejdstilsynets afgørelser, når Arbejdstilsynet anmoder om det. Efter § 78 c, stk. 2, skal arbejdsgiveren sikre, at en arbejdsmiljørepræsentant, eller anden repræsentant for de ansatte, er blevet gjort bekendt med indholdet af tilbagemeldingen.

Det foreslås i § 13, stk. 1, at bygherren skal give Arbejdstilsynet meddelelse om, hvorledes påbud efter

§ 12 er efterkommet, når Arbejdstilsynet anmoder om det. Arbejdstilsynet fastsætter en rimelig frist for bygherrens meddelelse.

Bestemmelsen svarer til arbejdsmiljølovens § 78 c, stk. 1.

Forslaget indebærer, at bygherren i meddelelse til Arbejdstilsynet skal redegøre fyldestgørende for, hvordan påbuddet er efterkommet, således at Arbejdstilsynet kan vurdere, om tiltaget er tilstrækkeligt, eller om der er behov for et opfølgende tilsynsbesøg. Fristen som Arbejdstilsynet vil fastsætte, vil afhænge af typen af overtrædelse, herunder den frist, som Arbejdstilsynet fastsætter for at efterkomme påbuddet, jf. forslaget § 12.

Det foreslås med § 13, stk. 2, at ved meddelelse efter stk. 1 skal bygherre sikre, at arbejdsgivere, som har aktiviteter på byggepladsen, er blevet gjort bekendt med indholdet af meddelelsen.

Bestemmelsen svarer til arbejdsmiljølovens § 78 c, stk. 2.

Forslaget vil medføre, at bygherre har pligt til at underrette arbejdsgivere, som har aktiviteter på byggepladsen. Dette kan f.eks. være om præcisering af, hvordan kravet om id-kort efterleves efter lovens krav, eller om eventuelle ændringer i forhold til id-kortløsningen på byggepladsen. På denne måde vil bygherre kunne sikre, at eventuelle uklarheder om id-kortforpligtelsen afklares, og aktørerne på byggepladsen vil kunne understøtte bygherre i, at lovens krav efterleves fremadrettet.

Til § 14

Arbejdsmiljølovens § 81 indeholder bestemmelser om klageadgang til Arbejdsmiljøklagenævnet over afgørelser truffet af Arbejdstilsynet i henhold til arbejdsmiljøloven. Arbejdsmiljølovens § 81 finder ikke anvendelse i relation til klager over afgørelser om id-kort omfattet af denne lov.

Det foreslås i § 14, stk. 1, at en klage over en afgørelse truffet af Arbejdstilsynet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan indbringes for Arbejdsmiljøklagenævnet inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Da Arbejdstilsynets afgørelser vil være rettet mod bygherren, vil denne som adressat for afgørelsen være klageberettiget.

Klager over afgørelser vil skulle sendes til Arbejdstilsynet, som vil vurdere, om afgørelsen skal fastholdes eller ophæves.

Det foreslås i § 14, stk. 2, at klagen skal sendes til Arbejdstilsynet. Hvis Arbejdstilsynet fastholder afgørelsen, videresendes klagen til behandling i Arbejdsmiljøklagenævnet.

Det forudsættes, at Arbejdstilsynet sammen med klagen sender en udtalelse indeholdende Arbejdstilsynets bemærkninger til klagens indhold.

Det foreslås i § 14, stk. 3, at rettidig klage har opsættende virkning, indtil Arbejdsmiljøklagenævnets afgørelse foreligger, eller nævnet bestemmer andet. Klager over afgørelser om forhold efter § 12, som skal bringes i orden straks, har ikke opsættende virkning. Afgørelser begrundet i overskridelse af en frist, fastsat i medfør af regler udstedt i medfør af § 4, stk. 5 eller § 6, stk. 3, har ligeledes ikke opsættende virkning.

Med forslaget foreslås den samme klageadgang, der følger af arbejdsmiljølovens § 81, stk. 3, således at klager efter den foreslåede lov vil skulle behandles på samme måde, som klager over afgørelser truffet af Arbejdstilsynet i medfør af arbejdsmiljøloven.

Således vil klager over påbud med frist have opsættende virkning.

Endvidere vil klager over påbud, som skal efterkommes straks, ikke have opsættende virkning. Disse afgørelser skal efterkommes, selvom der klages over afgørelsen. Det betyder også, at eventuelle foranstaltninger, der skal træffes for at efterkomme afgørelsen, skal iværksættes straks.

Herudover vil klager begrundet i overskridelse af en frist, som er fastsat i medfør af § 4, stk. 5, eller § 6, stk. 3, eller regler fastsat i medfør heraf, ligeledes ikke have opsættende virkning. Formålet med denne del af forslaget er at omfatte situationer, hvor Arbejdstilsynet træffer afgørelse om, at en frist ikke er overholdt. Det kan f.eks. være i tilfælde af indberetning af opholdstider eller indberetning af ændringer i indholdet af id-kort. I disse tilfælde foreslås det, at klager over denne type afgørelser ikke skal kunne have opsættende virkning, i det omfang klagen alene vedrører afgørelse om overholdelse af frister for indberetning til Arbejdstilsynet.

Det foreslås i § 14, stk. 4, at når særlige grunde taler herfor, kan Arbejds miljøklagenævnet behandle en klage og tillægge denne opsættende virkning, selv om klagen ikke er fremkommet rettidigt.

Forslaget indebærer, at Arbejds miljøklagenævnet kan vælge at behandle en klage og tillægge den opsættende virkning, uanset betingelserne herfor i øvrigt ikke er opfyldt efter loven.

Det foreslås med § 14, stk. 5, at afgørelser truffet af Arbejds miljøklagenævnet ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Klageren vil dog altid have mulighed for at indbringe Arbejds miljøklagenævnets afgørelse for domstolene i medfør af grundlovens § 63.

Til § 15

Det følger af straffelovens § 25, at en juridisk person kan straffes med bøde, når det er bestemt ved eller i medfør af lov. Bestemmelser om strafansvar for selskaber m.v. omfatter, medmindre andet er bestemt, enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner og statslige myndigheder, jf. § 26, stk. 1. Endvidere omfatter sådanne bestemmelser enkeltmandsvirksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan sidestilles med de i stk. 1 nævnte selskaber, jf. § 26, stk. 2.

Det følge endvidere af straffelovens § 27, skt. 1, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan. For så vidt angår straf for forsøg, finder § 21, stk. 3, tilsvarende anvendelse.

Endelig følger det af straffelovens § 50, stk. 3, at en bødefældt ikke kan kræve bøden betalt eller erstattet af andre.

Det foreslås i § 15, stk. 1, nr. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde bygherrer, som overtræder § 3, stk. 4, § 4, stk. 1, § 6, stk. 2, § 7, stk. 1 og 2, og § 11, stk. 1.

I forhold til henvisningen til § 3, stk. 4, vil forslaget indebære, at bygherre kan straffes med bøde, hvis personer, der befinder sig på byggepladsen, ikke fremviser id-kort eller gæstekort efter anmodning fra Arbejdstilsynet.

I forhold til henvisningen til § 4, stk. 1, vil forslaget indebære, at bygherre ligeledes vil kunne ifalde bødeansvar, hvis bygherre ikke sikrer, at personer, der er omfattet af pligten til at bære id-kort, får udstedt id-kort, jf. dog stk. 2 om helt kortvarige it-nedbrud m.v. Bygherre vil ligeledes kunne ifalde bødeansvar,

hvis ikke oplysningerne i id-kortet opdateres ved ændringer, f.eks. hvis personen ændrer navn eller får nye lovpligtige uddannelser.

Herudover vil bestemmelsen betyde, at bygherre også kan straffes med bøde, hvis bygherre slet ikke har stillet en id-kortløsning til rådighed til brug for bygge- og anlægsprojekter omfattet af loven, hvorfor ingen på byggepladsen bærer id-kort.

I forhold til henvisningen til § 6, stk. 2, vil forslaget indebære, at bygherre kan straffes med bøde, hvis bygherre ikke sikrer, at alle, der er omfattet af kravet om at bære id-kort, registrerer deres opholdstid på byggepladsen, og at disse oplysninger indberettes til Arbejdstilsynet.

I forhold til henvisningen til § 7, stk. 1, vil forslaget indebære, at bygherre også vil kunne ifalde bødestraf, hvis de data, som bygherre indhenter og opsamler efter §§ 4-6 og regler fastsat i medfør heraf, ikke opbevares og behandles på en sikker og forsvarlig måde. Ligeledes vil bygherre kunne ifalde bødestraf, hvis der ikke er sket opbevaring af denne data i 5 år efter kortindehaverens ophør af ophold på byggepladsen, jf. forslagets § 7, stk. 2.

I forhold til henvisningen til § 11, stk. 1, vil forslaget indebære, at bygherre vil kunne straffes med bøde, hvis bygherre ikke opfylder sin oplysningspligt.

Det foreslås i § 15, stk. 1, nr. 2, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde bygherrer, som undlader at efterkomme påbud efter § 12.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at en bygherre kan straffes med bøde, hvis bygherren undlader at efterkomme et påbud fra Arbejdstilsynet om, at forholdene bringes i orden straks eller inden for en frist.

Det er således en forudsætning for at ifalde strafansvar efter den foreslåede bestemmelse, at bygherren ikke har efterkommet et påbud fra Arbejdstilsynet efter § 12.

Det foreslås i § 15, stk. 2, at det ved straffens udmåling efter stk. 1, betragtes som en skærpene omstændighed, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, ved gentagelse, eller hvis der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, eller hvis overtrædelsen i øvrigt er af grovere karakter.

Bestemmelsen er blandt andet indsat for at sikre, at bøden i visse tilfælde kan forhøjes, så der er mulighed for, at bødens størrelse som minimum kan stå mål med overtrædelsens alvorlighed og den besparelse, som en virksomhed kan opnå ved ikke at efterkomme lovens krav.

Herudover foreslås det også, at der foreligger skærpene omstændigheder ved gentagelse. Ved straffens udmåling efter stk. 1 skal det således betragtes som en skærpene omstændighed, hvis bygherre forud for overtrædelsen tidligere er straffet for overtrædelse af loven.

Bødestraf for disse typer af overtrædelser vurderes derfor at skulle udløse en væsentlig højere bøde.

Det foreslås, at bødestørrelserne som udgangspunkt skal svare til de bødestørrelser, der allerede gælder i medfør af arbejdsmiljøloven for så vidt angår formelle overtrædelser. Det foreslås på den baggrund, at overtrædelser af lovens krav efter forslagets § 15, stk. 1, som udgangspunkt vil være bøde på 10.000 kr., da dette svarer til bødeniveauet for en formel overtrædelse efter arbejdsmiljøloven.

Dog foreslås der at tage udgangspunkt i et bødeniveau på 100.000 kr. i visse typer sager. Det er i de tilfælde, hvor bygherre slet ikke har etableret en id-kortløsning på byggepladsen, da der i dette tilfælde ellers ikke ville være nogen sammenhæng mellem den økonomiske fordel ved ikke at etablere en id-kortløsning på byggepladsen og med bødens størrelse. Herudover foreslås det, at der skal gælde et

højere bødeniveau, hvis bygherre ikke opbevarer kortoplysninger og registrerede opholdstider, som det følger af forslaget, da dette i givet fald vil omgå nogle de formål, som ligger til grund for lovforslaget.

Det foreslås, at straffen kan forhøjes, når der foreligger skærpene omstændigheder, som beskrevet i forslaget til § 15, stk. 2. Det følger heraf, at det skal betragtes som en skærpene omstændighed, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, ved gentagelse, eller hvis der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, eller hvis overtrædelsen i øvrigt er af grovere karakter.

I disse tilfælde vil bøden kunne forhøjes med op til 100.000 kr. Det skyldes, at bødens størrelse som minimum skal stå mål med overtrædelsens alvorlighed og den økonomiske fordel, som en virksomhed kan opnå ved ikke at efterkomme lovens krav.

Herudover foreslås det også, at der foreligger skærpene omstændigheder ved gentagelse. Ved straffens udmåling efter stk. 1 skal det ligeledes betragtes som en skærpene omstændighed, hvis bygherre forud for overtrædelsen tidligere er straffet for overtrædelse af loven.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Det foreslås i § 15, stk. 3, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det foreslås i § 15, stk. 4, at for overtrædelse af § 7, stk. 1 og 2, § 11, stk. 1, og § 12, kan der pålægges bygherren bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes bygherren som forsætlig eller uagtsom. Det er en betingelse for bødeansvaret, at overtrædelsen kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan. Der fastsættes ingen forvandlingsstraf for bødeansvaret.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at bygherrer, der er enkeltmandsvirksomheder, og som falder uden for straffelovens § 26, stk. 2, vil kunne pålægges bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes bygherren som forsætlig eller uagtsom. Det vil dog være en betingelse for bødeansvaret, at overtrædelsen kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan. Herved ligestilles sådanne bygherrer med bygherrer, der er omfattet af straffelovens § 26, og som vil kunne ifalde bødeansvar under samme betingelser, jf. det foreslåede § 15, stk. 3.

Det bemærkes, at bestemmelsen svarer til arbejdsmiljølovens § 83, stk. 1.

Det foreslås i § 15, stk. 5, at for overtrædelse af § 3, stk. 4, § 4, stk. 1, og § 6, stk. 2, kan der pålægges bygherren bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes bygherren som forsætlig eller uagtsom. Det er ikke en betingelse for bødeansvaret, at overtrædelsen kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan. Der fastsættes ingen forvandlingsstraf for bødeansvaret.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at bygherrer pålægges et objektivi ansvar for overtrædelse af det foreslåede § 3, stk. 4, § 4, stk. 1, og § 6, stk. 2. Det vil sige, at bygherren kan pålægges bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes bygherren som forsætlig eller uagtsom.

Bestemmelsen vil både gælde fysiske og juridiske personer. Bestemmelsen vil desuden gælde alle bygherrer, uanset om de er omfattet af straffelovens § 26.

Er bygherren en juridisk person vil det ikke være en betingelse for at pålægge bødeansvar, at overtrædel- sen kan tilregnes en eller flere personer, der er tilknyttet bygherren, eller bygherren som sådan.

I det omfang en bygherre ifalder bødeansvar, og dette ikke kan tilregnes bygherren, men derimod en entreprenør eller dennes beskæftigede, er det forudsat, at bygherren ikke vil være afskåret fra at overvælte denne økonomiske omkostning til pågældende entreprenører f.eks. kontraktretligt i forbindelse med indgåelse af entrepris aftale om bygge- og anlægsprojektet, jf. også bemærkningerne nedenfor til forslaget § 15, stk. 6.

Det foreslås i § 15, stk. 6, at straffelovens § 50, stk. 3, ikke finder anvendelse for bøder pålagt efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at bygherrer, der er ifaldet bødeansvar efter det foreslåede § 15, stk. 1, ikke vil være afskåret fra at kræve bøden betalt eller erstattet af andre.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke i sig selv udgøre grundlag for, at kræve en bøde betalt eller erstattet af andre. I det omfang en bygherre har f.eks. erstatnings- eller kontraktretligt krav på, at en omfattende bøde betales eller erstattes af andre, vil straffelovens § 50, stk. 3, dog ikke være til hinder for det.

Det foreslås i § 15, stk. 7, at i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne og påbud i henhold til forskrifterne. Det kan endvidere fastsættes, at en bygherre, der overtræder bestemmelser eller påbud som anført, kan pålægges bødeansvar, selv om overtrædelserne ikke kan tilregnes bygherren som forsætlig eller uagtsom. Det kan i den forbindelse fastsættes som en betingelse for bødeansvaret, at overtrædelserne kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan, eller at bygherren kan tillægges bødeansvar, selv om der inden for dennes virksomhed ikke er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere personer, der er tilknyttet bygherren, eller bygherren som sådan. Der fastsættes ingen forvandlingsstraf for bødeansvaret.

Bestemmelsen medfører, at såfremt der udstedes bekendtgørelser med hjemmel i denne lov, er det muligt, at der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i disse bekendtgørelser.

Forslaget indebærer herudover, at det kan fastsættes som en betingelse for bødeansvaret, at overtrædelserne kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan, eller at bygherren kan tillægges bødeansvar, selv om der inden for dennes virksomhed ikke er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere personer, der er tilknyttet bygherren, eller bygherren som sådan.

Forslaget vil bl.a. kunne finde anvendelse i det omfang, der bliver stillet tekniske krav til indberetning af opholdstider med hjemmel i bekendtgørelse efter § 6, stk. 3. Dermed vil bygherre kunne ifalde samme bødeansvar for f.eks. ikke at efterkomme tekniske krav til indberetningerne fastsat ved bekendtgørelse, som hvis der er fejl i indholdet af indberetningerne efter loven.

Bestemmelsen vil f.eks. ligeledes kunne finde anvendelse, hvis der ved bekendtgørelse stilles krav om, at oplysninger om arbejdsgivers hvervgiver efter § 5, stk. 2, skal indgå som en obligatorisk oplysning i id-kortet. I dette tilfælde vil man ligeledes kunne gøre bygherre ansvarlig for denne oplysning i id-kortet ved bekendtgørelse, på samme vis som for de øvrige oplysninger i id-kortet efter lovens § 5, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 16

Det foreslås i § 16, stk. 1, at beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 2. Ministeren kan fastsætte, at lovens bestemmelser træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at beskæftigelsesministeren ved bekendtgørelse kan fastsætte tidspunktet for lovens ikrafttræden. Beskæftigelsesministeren har bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvorvidt kravet om en id-kortløsning på større bygge- og anlægsprojekter skal implementeres igennem en statslig id-kortløsning eller en branchedrevet id-kortløsning. Som følge af, at branchen og Arbejdstilsynet skal nå at lave it-systemudvikling til det nye id-kort, og at virksomheder omfattet af loven ligeledes skal kunne nå at indrette sig på de nye lovkrav inden loven træder i kraft, forventes ikrafttrædelsestidspunktet ved en branchedrevet id-kortløsning at blive i 2028, og ved en statslig id-kortløsning at blive i 2030. Der vil derfor være tale om forskellige ikrafttrædelsesdatoer, alt efter hvilken løsningsmodel, der efterfølgende bliver udmøntet. Da loven indeholder en række pligter for bygherre, er id-kortloven som helhed nødt til at afvente ikrafttrædelse, til det egentlige krav om id-kort skal træde i kraft.

Beskæftigelsesministeren har herudover bemyndigelse til at fastsætte, at lovens bestemmelser kan træde i kraft på forskellige tidspunkter. Uanset valg af udmøntningsmodel, skal der foretages it-udvikling i Arbejdstilsynet, for at kunne modtage de indberetningspligtige oplysninger fra bygherre. Denne it-udvikling forventes at være klar i 2029. Det bliver derfor muligt at lade indberetningskravet til Arbejdstilsynet træde i kraft senere end kravet om at benytte id-kort.

Det foreslås i § 16, stk. 2, at § 17 træder i kraft den 1. juli 2026.

De foreslåede bestemmelser til ændring af arbejdsmiljøloven skal kunne understøtte administrationen af den kommende id-kortlov hos såvel myndighederne som virksomhederne omfattet af loven. Det er derfor en forudsætning, at disse lovændringer træder i kraft snarest muligt og ikke først i forbindelse med ikrafttræden af lov om id-kort.

Det foreslås i § 16, stk. 3, at regler udstedt i medfør af § 72, stk. 10, i lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 1108 af 15. september 2025, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 72, stk. 11, i lov om arbejdsmiljø, jf. denne lovs § 17, nr. 2.

Forslaget er indsat af ordensmæssige hensyn og indebærer, at de bekendtgørelser, som er udstedt med hjemmel i § 72, stk. 10, forbliver i kraft, selvom hjemlen til de udstedte bekendtgørelser er § 72, stk. 10, som med lovforslaget ændres til § 72, stk. 11.

Det foreslås i § 16, stk. 4, at regler udstedt i medfør af § 72, stk. 11, i lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 1108 af 15. september 2025, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 72, stk. 12, i lov om arbejdsmiljø, jf. denne lovs § 17, nr. 2.

Forslaget er indsat af ordensmæssige hensyn og indebærer, at de bekendtgørelser, som er udstedt med hjemmel i § 72, stk. 11, forbliver i kraft, selvom hjemlen til de udstedte bekendtgørelser er § 72, stk. 11, som med lovforslaget ændres til § 72, stk. 12.

Det foreslås i § 16, stk. 5, at regler udstedt i medfør af § 72, stk. 12, i lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 1108 af 15. september 2025, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 72, stk. 13, i lov om arbejdsmiljø, jf. denne lovs § 17, nr. 2.

Forslaget er indsat af ordensmæssige hensyn og indebærer, at de bekendtgørelser, som er udstedt med hjemmel i § 72, stk. 12, forbliver i kraft, selvom hjemlen til de udstedte bekendtgørelser er § 72, stk. 12, som med lovforslaget ændres til § 72, stk. 13.

Til § 17

Til nr. 1

Det følger af den gældende § 72, stk. 6, i lov om arbejdsmiljø (arbejds miljøloven), at Arbejdstilsynet

kan indsamle og behandle, herunder foretage samkøring af, oplysninger fra andre myndigheder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynets opgaver, herunder til identifikation af virksomheder til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn og til analyse, forebyggelse og statistik.

Der er i dag ikke regler for Arbejdstilsynets behandling, herunder samkøring, af oplysninger, når oplysningerne er indsamlet med hjemmel i andre love end arbejdsmiljøloven.

Det foreslås, at § 72, stk. 6, i arbejdsmiljøloven ændres, så »indsamle og« udgår, og at der indsættes efter »oplysninger« »tilsynet selv er i besiddelse af, samt indsamle og behandle oplysninger«.

Den foreslåede ændring vil gøre det muligt for Arbejdstilsynet, at behandle oplysninger om virksomheder, selvom oplysningerne er indhentet med hjemmel i anden lov end arbejdsmiljøloven. Dette kan være med til at styrke Arbejdstilsynets indsats for risikobaseret tilsyn, samt bidrage til at give et bedre helhedsbillede til brug for tilsynets virksomhed.

Til nr. 2

Det fremgår af § 37, stk. 5, i lov om arbejdsmiljø (arbejds miljøloven), at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om bygherrens pligt til at anmelde større bygge- og anlægsarbejder til Arbejdstilsynet. Arbejdstilsynet har ikke særskilt hjemmel i arbejdsmiljøloven til at offentliggøre oplysninger om anmeldte byggepladser, hvor der udføres større bygge- og anlægsarbejder.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 9*, i § 72, hvorefter Arbejdstilsynet kan offentliggøre oplysninger om byggepladser, hvor der udføres større bygge- og anlægsarbejder, der er anmeldt efter regler udstedt i medfør af denne lov, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynets opgaver, herunder kontrol- og tilsynsopgaver.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Arbejdstilsynet kan offentliggøre oplysninger om bygherre, herunder navne, firmanavn, CVR-nummer, byggeplads-id og navngivning af byggeplads, oplysninger om byggepladsens placering, som eksempelvis kan være adresse og koordinat og oplysning om, hvorvidt byggepladsen er omfattet af krav om id-kort.

Forslaget vil betyde, at den konkrete byggeplads kan fremfindes i forskellige sammenhænge, hvis Arbejdstilsynet udarbejder it-understøttelse hertil. Det vil f.eks. være ifm. indberetning af oplysninger til Arbejdstilsynet, hvor bygherre vil kunne fremfinde byggepladsen og knytte de indberetningspligtige oplysninger hertil, hvis Arbejdstilsynet allerede har modtaget oplysninger ifm., at bygherren har anmeldt byggepladsen. Bestemmelsen vil også give Arbejdstilsynet mulighed for at stille oplysninger om byggepladser til rådighed i forbindelse med fremtidige klager og anmeldelser, så eksterne aktører ikke længere skal indtaste alle oplysninger manuelt, men kan udpege en specifik byggeplads til brug for deres anmeldelse gennem en søgefunktion, hvis Arbejdstilsynet udarbejder it-understøttelse hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 18

Til nr. 1

Kildeskattelovens § 75 fastsætter bødestraf for gerninger som beskrevet i bestemmelsens nr. 1-4, når gerningen bliver begået forsætligt eller groft uagtsomt.

Det foreslås, at i kildeskattelovens § 75, *nr. 3*, ændres » denne eller« til »denne,«.

Forslaget er udelukkende en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 18, nr. 2, hvor det foreslås i kildeskattelovens § 75 at indsætte et nyt nummer efter nr. 3.

Til nr. 2

Der er efter kildeskattelovens § 75 fastsat bødestraf for lovovertrædelser som angivet i nr. 1-4, der bliver begået forsætligt eller groft uagtsomt. Efter § 75, nr. 4, er straffen bøde, når en person, der skønnes at udføre beskæftigelse hos en indeholdelsespligtig, undlader at efterkomme pligten til at afgive oplysning om de forhold, der er anført i kildeskattelovens § 86, stk. 4 og 5, f.eks. navn og adresse, eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger om de nævnte forhold.

Det foreslås, at der i kildeskattelovens § 75 efter nr. 3, indsættes et nyt nummer om, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at fremvise id-kort efter § 86 D eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger ved kontrollen af id-kort, straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 75 vil medføre, at når en person, der efter lovforslaget vil have pligt til at bære id-kort på en byggeplads, forsætligt eller groft uagtsomt undlader at fremvise sit id-kort til Skatteforvaltningen, når Skatteforvaltningen har forlangt at se id-kortet, vil straffen være bøde.

Den pågældende vil ikke kunne fremvise anden legitimation, f.eks. kørekort eller pas, som erstatning for et id-kort efter lovforslagets regler. Det objektive gerningsindhold vil derfor være realiseret, når Skatteforvaltningen ved en kontrol har forlangt at få fremvist den pågældendes id-kort, og vedkommende forsætligt eller groft uagtsomt undlader at efterkomme det.

Forslaget vil desuden medføre, at når en person forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger ved Skatteforvaltningens kontrol af id-kort, vil straffen være bøde.

I modsætning til de tilfælde, der er beskrevet ovenfor, hvor der intet id-kort fremvises, vil der i disse tilfælde være tale om, at den pågældende fremviser et id-kort, men i den forbindelse afgiver urigtige eller vildledende oplysninger. De urigtige eller vildledende oplysninger vil både kunne vedrøre oplysninger, der er lagret i id-kortet, og oplysninger, der afgives mundtligt af kortindehaveren.

Til eksempel kan nævnes, at oplysningerne lagret i id-kortet er ændret, manipuleret eller på anden måde fremstår for Skatteforvaltningen sådan, at de ikke afspejler de faktiske forhold. Det er herved hensigten at sanktionere for det tilfælde, at kortindehaveren forsætligt eller groft uagtsomt har ændret id-kortets oplysninger med det formål at sløre de faktiske forhold for Skatteforvaltningen. Det er efter lovforslagets § 4, stk. 1, 2. pkt., en bygherres ansvar at sikre, at oplysningerne i id-kortet opdateres ved ændringer. Afspejler id-kortets oplysninger ikke de faktiske forhold, fordi bygherren har undladt at opdatere i øvrigt korrekte oplysninger, vil kortholderen dermed ikke skulle straffes med bøde.

Som et andet eksempel kan nævnes, at den pågældende ved Skatteforvaltningens kontrol forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger mundtligt til Skatteforvaltningen, som ikke er i overensstemmelse med oplysningerne lagret i vedkommendes id-kort, f.eks. om navn eller arbejdsgiver. Det er således den forsætlige eller groft uagtsomme afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger, der strafbelægges. Det vil derfor ikke have betydning for strafansvaret, om de afgivne urigtige eller vildledende oplysninger faktisk vil have indflydelse eller været bestemmende for Skatteforvaltningens kontrol.

Den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 75 forudsætter, at den pågældende vil have pligt til at bære et id-kort og også have fået et id-kort udstedt. Har en person pligt til at bære id-kort, men ikke har fået et id-kort udstedt, vil forholdet skulle behandles af Arbejdstilsynet og eventuelt straffes i medfør af det foreslåede § 15, stk. 1, jf. § 4, stk. 1.

Det forudsættes, at bødeniveauet for en overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 75 vil være 1.000 kr. ved førstegangsovertrædelser. I andengangstilfælde vil bøden skulle fordobles, så den vil udgøre 2.000 kr. I tredjegangstilfælde vil bøden skulle være det samme som i andengangstilfælde tillagt 25 pct., dvs. 2.500 kr. I fjerdegangstilfælde og efterfølgende gentagelsestilfælde vil bøden skulle være det samme som i tredjegangstilfælde tillagt 50 pct., dvs. 3.750 kr.

Skatteforvaltningen vil i et bødeforelæg kunne tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt vedkommende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i bødeforelægget angivet bøde, jf. kildeskattelovens § 79, stk. 1.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 3

Skatteforvaltningen kan efter kildeskattelovens § 86 gennemføre en kontrol af en arbejdsgiver for at sikre, at arbejdsgiveren som indeholdelsespligtig overholder de pligter, den pågældende er pålagt i medfør af kildeskatteloven eller andre skattelove.

Skatteforvaltningen kan hos modtagere af A-indkomst og af arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst indhente oplysninger til brug ved kontrollen af indeholdelserne. Personer, der ved Skatteforvaltningens kontrol skønnes at udføre beskæftigelse hos den indeholdelsespligtige, har pligt til at oplyse navn, adresse, fødselsdato, om der består et ansættelsesforhold, og hvor dette er tilfældet, ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår. På Skatteforvaltningens forlangende skal personer, der ved kontrollen skønnes at udføre beskæftigelse på en arbejdsplads, oplyse deres CPR-nummer og forevise gyldig legitimation, jf. kildeskattelovens § 86, stk. 4.

Skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, med henblik på kontrol af indeholdelsespligten efter kildeskatteloven og andre skattelove til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til arbejdssteder, hvor det skønnes at der udføres lønnet arbejde for en arbejdsgiver, jf. kildeskattelovens § 86, stk. 5, 1. pkt. Personer, der ved kontrol som nævnt i stk. 5, 1. pkt., skønnes at udføre beskæftigelse hos den pågældende arbejdsgiver, har pligt til at oplyse navn, adresse, fødselsdato, om der består et ansættelsesforhold, og hvor dette er tilfældet, ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår.

Det foreslås, at i kildeskatteloven indsættes efter § 86 C som § 86 D, at Skatteforvaltningen kan forlange at få fremvist id-kort af enhver, der efter lov om id-kort på byggepladser har pligt til at bære id-kort på byggepladser, til brug for kontrol med registrering, indeholdelse, afregning m.v.

Formålet med forslaget er at indføre hjemmel til, at Skatteforvaltningen i forbindelse med kontrol på bygge- og anlægsprojekter kan forlange af enhver, der vil få udstedt et id-kort, og vil have pligt til at bære det i medfør af lovforslaget, at vedkommende fremviser sit id-kort. På grundlag af oplysningerne fra et id-kort vil Skatteforvaltningen både kunne kontrollere den, der bærer kortet, og de virksomheder, der vil fremgå af kortoplysningerne.

Forslaget vil medføre, at Skatteforvaltningen under en kontrol på et bygge- eller anlægsprojekt, hvor der vil være pligt til at bære id-kort for alle, der udfører arbejde på byggepladsen, vil kunne forlange at få fremvist id-kort af alle, der vil have pligt til at bære et sådant id-kort.

Skatteforvaltningen vil efter forslaget kunne forlange at få fremvist et id-kort til brug for kontrol med

registrering, indeholdelse, afregning m.v. Der vil kunne blive gennemført en kontrol af både indehaveren af id-kortet og af virksomheder, der er knyttet til det pågældende id-kort. De kontrolformål, der er angivet i den foreslåede bestemmelse, tjener alene som eksempler, jf. »m.v.«, da det er hensigten med forslaget, at Skatteforvaltningen skal kunne behandle kortoplysningerne til kontrol af regelefterlevelse af skatte- og afgiftslovgivningen.

Med hensyn til kontrol af kortindehaveren vil forslaget medføre, at Skatteforvaltningen bl.a. vil kunne behandle oplysninger om kortindehaverens navn, personnummer eller tilsvarende entydig identifikation og vedkommendes arbejdsgiver. Formålet vil være en kontrol af, om kortindehaveren er registreret i Skatteforvaltningens it-systemer, og hvorvidt registreringerne er korrekte sammenlignet med de faktiske forhold. Det vil for kortindehaveren særligt være relevant at kontrollere, om den pågældende er registreret som skattepligtig, og om den pågældende er registreret som lønmodtager eller erhvervsdrivende.

Med hensyn til kontrol af virksomheder, der er knyttet til det pågældende id-kort, vil forslaget medføre, at Skatteforvaltningen bl.a. vil kunne føre bedre kontrol med, om en udenlandsk virksomhed har en sådan aktivitet i Danmark, at der vil være tale om fast driftssted. Skatteforvaltningen vil desuden kunne kontrollere, om den virksomhed, der ifølge kortoplysningerne er kortindehaverens arbejdsgiver, korrekt har registreret kortindehaveren som lønmodtager og indberettet lønindkomst til Skatteforvaltningen.

Ved en kontrol af et id-kort vil Skatteforvaltningen bl.a. få tilgang til oplysninger om kortindehaverens arbejdsgiver, herunder CVR-nummer, eller kortindehaverens CVR-nummer, hvis kortindehaveren er selvstændigt erhvervsdrivende. I tilfælde, hvor kortindehaveren er arbejdsudlejet, vil Skatteforvaltningen få tilgang til oplysning om den danske hvervgiver. Sådanne oplysninger, som Skatteforvaltningen vil få tilgang til, vil kunne anvendes i Skatteforvaltningens generelle kontrol.

Det vil ikke have betydning for Skatteforvaltningens kontrol eller for en kortindehavers pligt til at fremvise sit id-kort, om id-kortet vil være udstedt som et fysisk eller digitalt id-kort.

Skatteforvaltningen vil kunne anmode enhver, der antræffes på en byggeplads, om at fremvise sit id-kort. Det vil ikke kræve mistanke eller på anden måde forudsætte indikationer på forhold om manglende regelefterlevelse vedrørende den pågældende, for at Skatteforvaltningen vil kunne forlange at få fremvist id-kort. Det skyldes hensynet til, at Skatteforvaltningen for eksempel vil kunne tilrettelægge sin kontrol således, at den vil blive gennemført som en stikprøvekontrol, hvor det vil være tilfældigt udvalgte personer på byggepladsen, der kontrolleres.

Til § 19

Til nr. 1

Det følger af udlændingelovens § 9 h, stk. 4, 2. pkt., at der ved fastsættelsen af størrelsen af gebyrerne, der skal betales for at søge opholdstilladelse i Styrelsen for International Rekruttering og Integration, indgår omkostningerne ved det faglige udvalg for Jordbrugets Uddannelsers bistand til kontrolbesøg efter § 44 a, stk. 19.

Det foreslås i § 9 h, stk. 4, 2. pkt., at ændre »§ 44 a, stk. 19« til: »§ 44 a, stk. 20«.

Den foreslåede ændring af § 9 h, stk. 4, 2. pkt., er en konsekvensændring. Forslaget skal således ses i sammenhæng med lovforslagets § 19, nr. 3, om at indsætte et nyt stk. 19 i § 44 a, hvorefter stk. 19-25 bliver stk. 20-26.

Til nr. 2

Det fremgår af udlændingelovens § 44 a, stk. 10, at bl.a. Styrelsen for International Rekruttering og

Integration med henblik på at kontrollere, at betingelserne for opholds- eller arbejdstilladelsen, registreringsbeviset eller opholdskortet, jf. § 6, overholdes, eller at en udlænding ikke arbejder eller opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse eller uretmæssigt har adgang til offentlige ydelser og tilbud, kan samkøre oplysninger fra egne registre med oplysninger fra Det Centrale Personregister, Bygnings- og Boligregistret, Det Centrale Virksomhedsregister, Køretøjsregisteret og indkomstregisteret.

Det foreslås i § 44 a, stk. 10, efter »Køretøjsregisteret« at indsætte », registeret over id-kort«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at bygherre pålægges en forpligtelse til at indberette kortoplysninger, herunder eventuelle opdateringer af oplysninger i id-kortet, at bygherre skal indberette registrerede opholdstider på byggepladsen for kortindehaverne, og at oplysningerne skal danne grundlag for registreringen og sikre, at registeret indeholder opdaterede og retvisende data i overensstemmelse med de formål, det er oprettet til at understøtte.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 44 a, stk. 10, indebærer, at Styrelsen for International Rekruttering og Integrations nuværende adgang til at samkøre oplysninger fra egne registre med Det Centrale Personregister, Bygnings- og Boligregistret, Det Centrale Virksomhedsregister, Køretøjsregisteret og indkomstregisteret med henblik på at kontrollere, at betingelserne for opholds- eller arbejdstilladelsen overholdes, eller at en udlænding ikke arbejder eller opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse eller uretmæssigt har adgang til offentlige ydelser og tilbud, vil blive udvidet til også at omfatte oplysninger fra registeret over id-kort.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration vil således fremadrettet kunne samkøre oplysninger fra registeret over id-kort med henblik på at kontrollere, om udlændingelovens betingelser for opholds- eller arbejdstilladelse er opfyldt, herunder om en udlændings beskæftigelsesforhold er i overensstemmelse med reglerne i udlændingeloven.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration vil endvidere kunne samkøre oplysninger fra registeret over id-kort til brug for styrelsens kontrol af, at udlændinge ikke arbejder eller opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.

Allerede i dag anvender Styrelsen for International Rekruttering og Integration registersamkøring som et redskab til systematisk kontrol af alle relevante opholdstilladelser. Den udvidede hjemmel til at registersamkøre med oplysninger fra registeret over id-kort vil på samme måde blive benyttet til kontrol inden for de sagsområder, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration vurderer det relevant.

Den udvidede adgang til at registersamkøre med oplysninger fra registeret over id-kort indebærer, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration fremadrettet bl.a. vil få lettere adgang til at kontrollere den reelle arbejdstid for udlændinge, som arbejder på en byggeplads, der er omfattet af lovforslaget. Styrelsen for International Rekruttering og Integration vil bl.a. kunne sammenholde oplysninger fra registeret over id-kort med eksempelvis oplysninger fra indkomstregisteret om arbejdstimer i forhold til, om disse stemmer overens, og om betingelserne for opholds- og arbejdstilladelsen overholdes.

Som hidtil vil resultaterne af en registersamkøring ikke i sig selv få opholdsretlige konsekvenser for de udlændinge, der berøres af kontrollen. Resultaterne af en registersamkøring vil heller ikke i sig selv få konsekvenser for arbejdsgivere. Registersamkøring efter den foreslåede ændring vil således – på samme måde som efter gældende ret – alene give udlændingemyndighederne mulighed for at få kendskab til sager, hvor der potentielt kan være problemer med overholdelsen af betingelserne for opholds- eller arbejdstilladelsen, eller hvor der kan være tale om, at udlændinge opholder sig og arbejder her i landet uden fornøden tilladelse. Kendskabet til disse sager kan således danne grundlag for efterfølgende sagsbehandling.

I forbindelse med indgivelse af en ansøgning om opholdstilladelse bliver en udlænding allerede i dag informeret om, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration registrerer udlændingens oplysninger i styrelsens registre, og at der kan ske samkøring af oplysninger i styrelsens registre med bl.a. oplysninger fra indkomstregisteret med henblik på kontrol.

Til nr. 3

Det foreslås i udlændingelovens § 44 a, at indsætte et nyt *stk. 19*, hvoraf det følger, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration skal kunne forlange at få fremvist id-kort af enhver, der vil have pligt til at bære id-kort på byggepladser, med henblik på at kontrollere, at betingelserne for en af styrelsen udstedt opholds- og arbejdstilladelse overholdes, eller at en udlænding ikke arbejder eller opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at bygherre pålægges en forpligtelse til at indberette kortoplysninger, herunder eventuelle opdateringer af oplysninger i id-kortet, at bygherre skal indberette registrerede opholdstider på byggepladsen for kortindehaverne, og at oplysningerne skal danne grundlag for registrering og sikre, at registeret indeholder opdaterede og retvisende data i overensstemmelse med de formål, det er oprettet til at understøtte.

Formålet med forslaget er at indføre hjemmel til, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration i forbindelse med kontrol på byggepladser kan forlange af enhver, der har fået udstedt et id-kort og har pligt til at bære det i medfør af den foreslåede lov om id-kort på byggepladser, at vedkommende fremviser sit id-kort. På grundlag af oplysningerne fra et id-kort vil Styrelsen for International Rekruttering og Integration både kunne kontrollere den, der bærer kortet, og de virksomheder, der vil fremgå af kortoplysningerne.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration vil efter forslaget kunne forlange at få fremvist et id-kort med henblik på at kontrollere, at betingelserne for en af styrelsen udstedt opholds- og arbejdstilladelse overholdes, eller at en udlænding ikke arbejder eller opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse. Der vil på grundlag af oplysningerne fra et id-kort kunne blive gennemført en kontrol af både indehaveren af id-kortet og af virksomheder, der fremgår af det pågældende id-kort.

Med hensyn til kontrol af kortindehaveren vil forslaget medføre, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration bl.a. vil kunne kontrollere, om der er tale om en udlænding med en af styrelsen udstedt opholds- og arbejdstilladelse. Oplysningerne på id-kortet vil i vidt omfang svare til de oplysninger, der fremgår af et opholdskort, og disse vil derfor eventuelt kunne sammenholdes, såfremt der er tale om en udlænding med en opholds- og arbejdstilladelse. For Styrelsen for International Rekruttering og Integration vil formålet med id-kortet være en udvidet mulighed for kontrol af, om en udlænding, der arbejder på bygge- eller anlægsprojekt omfattet af lovforslaget, overholder betingelserne for sin opholds- og arbejdstilladelse. Det vil særligt være relevant at kontrollere pågældendes komme- og gå-tider på byggepladsen for at sikre, at den reelle arbejdstid er i overensstemmelse med betingelserne for opholds- og arbejdstilladelsen.

Med hensyn til kontrol af virksomheder, der er knyttet til det pågældende id-kort, vil forslaget medføre, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration vil kunne føre bedre kontrol med bl.a., om udlændingen arbejder ved rette arbejdsgiver, og hvorvidt en virksomhed overholder betingelserne for at have en udlænding med opholds- og arbejdstilladelse udstedt af Styrelsen for International Rekruttering og Integration i beskæftigelse.

Til nr. 4

Det følger af udlændingelovens § 60, stk. 1, 2. pkt., at overtrædelse af § 44 a, stk. 11, 1. pkt., og stk. 21, 1. pkt., straffes med bøde.

Det foreslås i § 60, stk. 1, 2. pkt., at ændre »stk. 21, 1. pkt.« til: »stk. 22, 1. pkt.«

Den foreslåede ændring af § 60, stk. 1, 2. pkt., er en konsekvensændring. Forslaget skal således ses i sammenhæng med forslaget om at indsætte et nyt stk. 19 i § 44 a, hvorefter stk. 19-25 bliver stk. 20-26.

Til § 20

Det fremgår af § 90 i lov om arbejdsmiljø, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det fremgår af kildeskattelovens § 116, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det fremgår af udlændingelovens § 66, at udlændingeloven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås med § 20, der vedrører lovens territoriale gyldighedsområde, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, men at lovens § 19 ved kongelig anordning helt eller delvis skal kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger, og at de enkelte bestemmelser i § 19 skal kunne sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 72. ---***Stk. 2-5. ---*

Stk. 6. Arbejdstilsynet kan indsamle og behandle, herunder foretage samkøring af, oplysninger fra andre myndigheder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynets opgaver, herunder til identifikation af virksomheder til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn og til analyse, forebyggelse og statistik.

*Stk. 7-8. ---**Stk. 9. ---**Stk. 10-12. ---*

§ 75. På samme måde som anført i § 74 straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt

1)---

2)---

3) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved beregning af passivposter efter § 33 D eller i forbindelse med en sådan beregning fortier oplysninger af betydning for denne eller

4)---

§ 17

I lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 1108 af 15. september 2025, som ændret ved lov nr. 1624 af 16. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 72, *stk. 6*, udgår »indsamle og«, og der indsættes efter »oplysninger«: »tilsynet selv er i besiddelse af, samt indsamle og behandle oplysninger«.

2. I § 72 indsættes efter *stk. 8* som nyt stykke:

»*Stk. 9.* Arbejdstilsynet kan offentliggøre oplysninger om byggepladser, hvor der udføres større bygge- og anlægsarbejder, der er anmeldt efter regler udstedt i medfør af denne lov, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynets opgaver, herunder kontrol- og tilsynsopgaver.«
Stk. 9-12 bliver herefter *stk. 10-13*.

§ 18

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 460 af 3. maj 2024, som ændret senest ved § 20 i lov nr. 1648 af 16. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 75, nr. 3, ændres »denne eller« til: »denne,«.

2. I § 75 indsættes efter nr. 3 som nyt nummer

»4) undlader at fremvise id-kort som nævnt i § 86 D eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger ved kontrollen af id-kort eller«.

Nr. 4 bliver herefter nr. 5.

3. Efter § 86 C indsættes:

»§ 86 D. Told- og skatteforvaltningen kan forlange at få fremvist id-kort af enhver, der efter lov om id-kort på byggepladser har pligt til at bære id-kort på byggepladser, til brug for kontrol med registrering, indeholdelse, afregning m.v.«

§ 19

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1183 af 25. september 2025, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1648 af 16. december 2025 og senest ændret ved § 16 i lov nr. 1750 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

§ 9 h. ---

Stk. 1-3. ---

Stk. 4. Størrelsen af gebyrerne efter stk. 1, nr. 4-10, 15 og 17, fastsættes således, at de svarer til omkostningerne ved Styrelsen for International Rekruttering og Integrations behandling og kontrol af ansøgninger om opholdstilladelse og forlængelse af opholdstilladelse. Ved fastsættelse af størrelsen af gebyrerne efter 1. pkt. indgår endvidere omkostningerne ved det faglige udvalg for Jordbrugets Uddannelsers bistand til kontrolbesøg efter § 44 a, stk. 19. Størrelsen af gebyrerne efter stk. 1, nr. 1-3, 11-14 og 16, fastsættes således, at de svarer til omkostningerne ved Udlændingestyrelsens behandling af ansøgninger om opholdstilladelse og forlængelse af opholdstilladelse. Størrelsen af gebyrerne efter stk. 1, nr. 18-20, fastsættes således, at de svarer til omkostningerne ved behandlingen af ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse. Størrelsen af gebyrerne efter stk. 3 fastsættes således, at de svarer til omkostningerne ved Styrelsen for International Rekruttering og Integrations behandling af ansøgninger om certificering og forlængelse af certificering.

§ 44 a. ---

Stk. 2-9. ---

Stk. 10. Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration kan med henblik på at kontrollere, at betingelserne for opholds- eller arbejdstilladelsen, registreringsbeviset eller opholdskortet, jf. § 6, overholdes, eller at en udlænding ikke arbejder eller opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse eller uretmæssigt har adgang til offentlige ydelser og tilbud, samkøre oplysninger fra egne registre med oplysninger fra Det Centrale Personregister, Bygnings- og Boligregistret, Det Centrale Virksomhedsregister, Køretøjsregisteret og indkomstregisteret.

Stk. 11-18. ---

§ 60. ---

Stk. 1. Overtrædelse af de i medfør af § 34, § 42 a, stk. 7, 4. pkt., eller § 42 d, stk. 2, 2. pkt., givne pålæg, § 39, stk. 1 og 3, § 40, stk. 1, 1., 2. og 4. pkt., og stk. 3 og 5, og § 42 a, stk. 7, 5. pkt., eller tilsidesættelse af de betingelser,

I § 9 h, stk. 4, 2. pkt., ændres »§ 44 a, stk. 19« til: »§ 44 a, stk. 20«.

1. I § 44 a, stk. 10, indsættes efter »Køretøjsregisteret«: », registeret over id-kort«.

2. I § 44 a, indsættes efter stk. 18 som nyt stykke:

»Stk. 19. Styrelsen for International Rekruttering og Integration kan forlange at få fremvist id-kort af enhver, der har pligt til at bære id-kort på byggepladser, med henblik på at kontrollere, at betingelserne for en af styrelsen udstedt opholds- og arbejdstilladelse overholdes, eller at en udlænding ikke arbejder eller opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.«

Stk. 19-25 bliver herefter stk. 20-26.

I § 60, stk. 1, 2. pkt., ændres »stk. 21, 1. pkt.« til: »stk. 22, 1. pkt.«.

der er knyttet til en tilladelse efter loven, straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 måneder. Overtrædelse af § 44 a, stk. 11, 1. pkt., og stk. 21, 1. pkt., straffes med bøde.